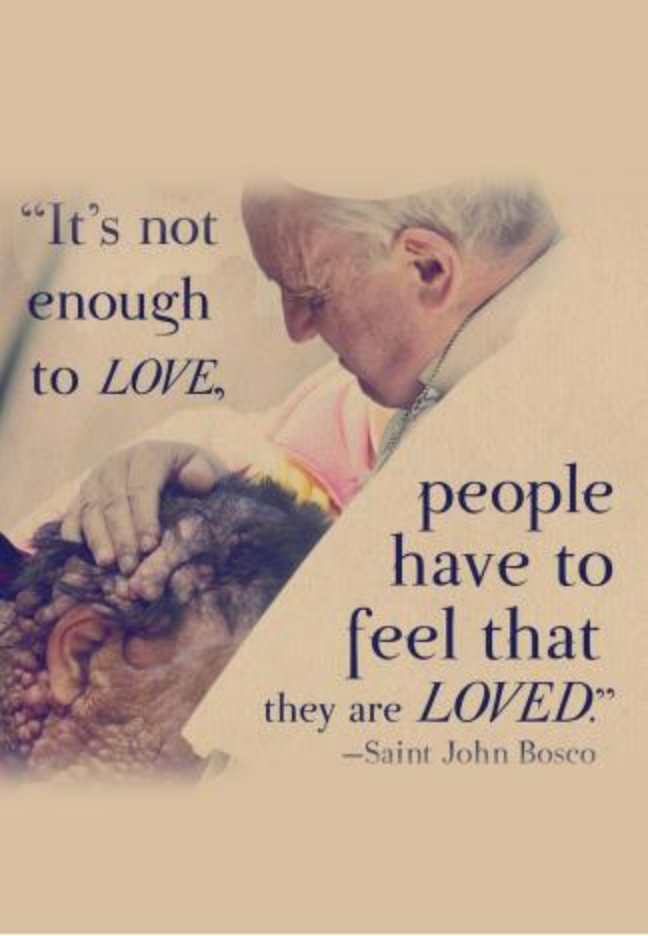

“It’s not
enough
to *LOVE*,

people
have to
feel that
they are *LOVED*.”
—Saint John Bosco

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานสื่อนมวชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน คริสตารุ่นที่ 1

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ภราดาหลุยส์ ซาเนล
อ.ประคิน ชุ่มสาย ณ อยุธยา
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

คำบำรุงปีละ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาย่อยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก
ธนาคารทีไอเอ็มซีเคทีเค บัญชี งามวงศ์
สั่งจ่าย ป.ณ. ยานนาวา 10120

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาครสวรรค์) ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND UCIP/SEACPA (THAILAND)
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เว็บ

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Content

สกุ๊ป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
- 8 พระวาจาเป็นดังประทีปส่องทาง
- 14 “อย่าทิ้งพระเจ้า” คุณสมพงศ์ ดาวพิเศษ
คริสตชนผู้พุดคำนี้ด้วยชีวิต
- 24 สกุ๊ป จิตตารมณ์คริสต์มาส

ชีวิตคริสตชน

- 32 ระหว่างเดือน
- 34 วันละก้าวกับพระเยซู
- 36 ข้างธรรมาสัน
- 39 ท่วงทำนองแห่งรัก
- 40 สื่อศึกษา
- 42 บัญญัติศัพท์
- 43 บทความเตือนใจตนเอง
- 46 คุยกับเภสัชกร
- 49 บ้านที่กรรมทูต
- 52 มุมเล็กๆ ของนักเดินทาง
- 56 ผ่านมา 55 ปี พอลจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 58 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 60 คริสต์ คิด กับนักจิต
- 64 ดูหนัง
- 66 ได้ตามใจังตะวัน

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรรอดมคานต์
- 73 มอบความปรารถนาดีแด่คนที่คุณรัก
- 77 ขวณ้องคุย
- 78 เก็บมาเล่า - เอามาฝาก
- 82 ฟ่อนคลายสไตร์ฟู้ด
- 84 มุมเด็กศิลป์
- 88 ชีวิต มันส์ๆ ของพี่แบ่ง

กวี-ศิลป์

- 71 พงศ์ ประมวล
- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
- 92 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสนออันพี่น้องกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

พระเยซูเจ้าตรัสว่า
“เรามาเพื่อให้เขามีชีวิตและมีชีวิตอย่างเต็มเปี่ยม”
นี่คือสถานที่ที่เราพบสมบัติแท้จริง ไม่ใช่แค่สิ่งที่เป็นวัตถุ

ข้อคิดจากสมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส
8 พฤษภาคม 2013

วาระประสงคฺของสมเด็จพระสันตะปาปาภคตคฤณเบเนดิกตฺ ที่ 16
ประจำปี 2013 เดือนธันวาคม
เพื่อให้เด็กที่ตกเป็นเหยื่อที่ถูกทอดทิ้ง และความรุนแรงทุกรูปแบบ
จะได้รับความรักและปกป้องคุ้มครอง

โทบิยาห์ กับ “ตับ ตี และหัวใจปลา”

(นุต 6:2-10)

ชาวยิวสมัยโบราณก็ตั้งคำถามกับชีวิต เช่นเราในสมัยนี้ **“ทำไมคนดีจึงไม่ได้ดี และ คนชั่วดูเหมือนจะเจริญรุ่งเรือง?”** พวกเขาได้รับการตลใจจากพระเป็นเจ้า และเขียนหนังสือเรื่อง “โทบิต” ขึ้นเพื่อตอบคำถามนี้ พวกเขาเพียรพยายามตอบคำถามนี้อย่างยากลำบาก เพราะพวกเขาไม่รู้จักโลกหน้าของการกลับคืนชีพที่พวกเขายังไม่ประจักษ์

“โลกนี้คับแคบเกินกว่าจะคืนความยุติธรรมให้แก่เราอย่างพอเพียง เรายังมีโลกหน้าแห่งการคืนชีพ และบำเหน็จรางวัลสวรรค์รอเราอยู่”

หนังสือ “โทบิต” เล่าเรื่องของ โตเบีย (จะเรียกว่า โทบิต ก็ได้) ผู้ใจบุญสุนทาน และใจกว้างกับสังคม แต่ต้องกลับมาตบอด และเพราะท่านเป็นคนดี พระเป็นเจ้าทรงส่งอัครทูตาราคาฟาเอลมาเป็นชายหนุ่ม รับอาสาเป็นเพื่อนร่วมเดินทางไปกับโทบิยาห์ “โตเบียน้อย” ลูกชายของโทบิต เพื่อไปทวงทรัพย์สินที่ฝากไว้กับญาติ นำกลับมาประทั้งชีวิต

ชายหนุ่มเพื่อนร่วมทางได้สอนโทบิยาห์ให้จับปลา เอาดีปลากลับไปรักษาดวงตา

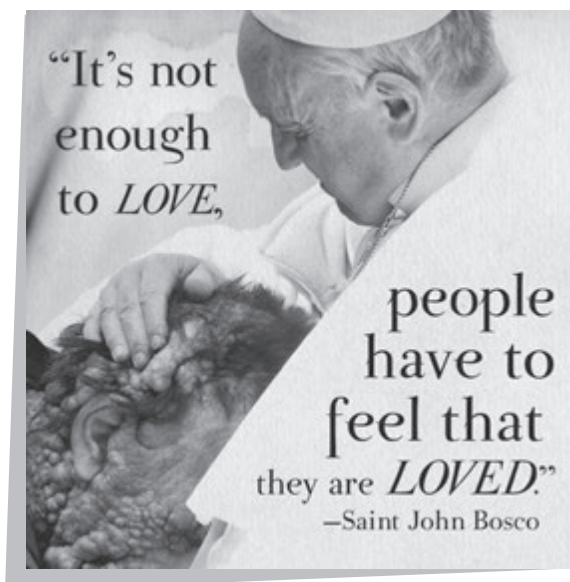
ของบิดา และเอาตับกับหัวใจปลาไปโรยใส่ถ่านไฟกำยานขับไล่ปีศาจ มิให้ทำอันตรายในคืนแรกที่โทบิยาห์นอนกับภรรยา วันแต่งงาน

ชายหนุ่มเพื่อนร่วมทางได้เผยตนเองว่าคือ อัครทูตาราคาฟาเอล ทูตสวรรค์ของพระเป็นเจ้าให้แก่ โทบิต และโทบิยาห์ ได้รู้ความจริงว่าพระเป็นเจ้าทรงช่วยท่าน เพราะกิจการกุศลและคุณธรรมความดีของท่านที่ได้ทำอย่างซื่อสัตย์ในชีวิต ทั้งสองพ่อลูกตกใจมาก ก็มกราบลงใบหน้าจรดพื้น อัครทูตาราคาฟาเอลพูดว่า **“อย่ากลัวเลย สันติสุขจงอยู่กับท่าน จงถวายพระพรแด่พระเจ้าตลอดไป...”**

...ข้าแต่พระเป็นเจ้า พวกเขาไม่รู้จักการกลับคืนชีพ แต่พระองค์ก็ตลใจเขาให้รู้ว่า พระองค์ยอมไม่ทอดทิ้งผู้กระทำความดี มาบัดนี้ข้าพระองค์ยังทราบอีกว่า มีการกลับคืนชีพหลังความตาย ข้าพเจ้าทั้งหลายหวังพึ่งพระบารมีของพระเยซูคริสต์เจ้า พระองค์จะเป็นผู้คืนทุกสิ่งแก่ทุกคนที่ได้กระทำไว้อย่างครบถ้วน ไม่ติดอะไรเราไว้แม้แต่นิดเดียว... อาเมน

ถ้าพระกุมารยังคงเป็นสัญลักษณ์แห่งความสงบสันติ บางทีความสุขไม่มาถึงชีวิตสักทีเพราะเราไม่มี ความสงบและสันติ พระกุมาร แม่พระและนักบุญยอแซฟ เหล่าชุมพาบาลและฝูงสัตว์ ก่อเกิดความสงบ ในจิตใจได้อย่างดี ทำไมเป็นเช่นนี้ หรือนี่คือคำสอนเรื่องการพอเพียง คำสอนเรื่องความสุภาพถ่อมตน คำสอนเรื่องพระเป็นเจ้าทรงสถิตย์อยู่ข้างคนยากจน ทางที่ดี ลองทำถ้าพระกุมารจำลองในบ้านสักหลังหนึ่งสิ บางที เราอาจจะตอบคำถามนี้ได้เป็นครั้งแรก

พระสันตะปาปาพระองค์นี้มาให้แก่พระศาสนจักรและแก่โลกอย่างถูกต้องถูกเวลา แล้วทุกอย่างในพระศาสนจักรก็ ดำเนินไปอย่างราบรื่น ในบรรดาเด็กๆ ที่พระองค์ทรงกอด คงไม่มีภาพใดสะท้อนใจเท่าภาพที่พระองค์ทรงกอด และจูมพิทที่ศีรษะของผู้ป่วยโรคเท้าแขนปมของคนนี้ ผมไม่มีอะไรจะบรรยาย บางครั้งมองดูแล้วน้ำตาจะไหล... ขอเชิญอ่านคำบรรยายในหน้าสีของ พงศ์ ประมวล หน้า 71

ปกหน้า

สุขสันต์วันคริสต์มาส 2013 แต่ผู้อ่านทุกท่าน เรานึกถึงบทเพลงที่ร้องในพิธีกรรม “จง ชื่นชมยินดีพระเป็นเจ้าอยู่ใกล้เราแล้ว จงชื่นชม ยินดี พระเป็นเจ้าอยู่ใกล้เรา พี่น้องทั้งหลายจง ชื่นชม เกชมเปรมปรีดิ์เกิด... ฯลฯ” แล้วเราก็ เตือนตัวเองว่าถ้าพระเป็นเจ้าทรงอยู่ใกล้แล้ว ก็ต้องเตรียมที่ประทับให้พระบุตรเมื่อพระองค์ จะเสด็จมาบังเกิดในโลกนี้ เพื่อใกล้เราจริงๆ ก็ เตรียมดวงใจของเราให้สะอาด ปราศจากบาป เพื่อพระองค์จะบังเกิดในดวงใจของเราเลย

ปกหน้าใน

ตั้งแต่สมเด็จพระสันตะปาปาฟรังซิส ได้รับเลือกเป็นพระสันตะปาปา ภาพลักษณ์ของ พระสันตะปาปาที่เราเคยรู้จักก็เปลี่ยนไปอย่าง มากมาย เราไม่เคยเห็นพระสันตะปาปาทรงสวม กอดเด็ก ๆ อย่างใกล้ชิดขนาดนี้ บางทีเราเห็นเด็ก ที่เดินวนอยู่รอบพระองค์ขณะตรัสเรื่องสำคัญกับ ผู้เข้าเฝ้าโดยไม่ทรงเบี่ยงหน้าหรือโกรธเด็กเหล่านั้นเลย แม้จะทรงเสียสมาธิไปหลายตอน เรายังเห็นพระองค์ทรงเอื้อมมือไปจับเสื้อ สายประกาศา มหวก ที่บรรดาผู้เข้าเฝ้าที่อยู่ห่างจากพระองค์ ขว้างโยนเข้ามา ที่สำคัญ พระองค์ทรงทำแล้ว ดูดีอย่างเป็นธรรมชาติไม่เสแสร้ง ก่อเกิดความ ศรัทธาเลื่อมใสจนกลายเป็นพระบุคลิกที่ดึงดูดคน ห่วงโกลพระศาสนาให้หวนกลับมาใกล้ชิดพระองค์ ครั้งหนึ่ง ที่สุดเราเชื่อว่าพระเป็นเจ้าประทาน

แต่ละวันคือพระพร

มีคนเคยบอกว่า ชีวิตของเราอยู่บนโลกนี้ประมาณ 20,000 กว่าวัน น่าตกใจ เอ๊ะ หรือน่าดีใจ ผมใช้ไปประมาณ 16,192 วันแล้ว แต่ละวันของเราแต่ละคนยืนอยู่บนอะไร?

ในช่วงปลายปีแบบนี้ที่แล้วผมอยู่ที่ตากใบ ประเทศฟิลิปปินส์ บริเวณที่ถูกจัดให้เป็นพื้นที่สวยงามอันดับต้น ๆ ของฟิลิปปินส์ เป็นพื้นที่ท่องเที่ยวเป็นบ้านหลังที่สองของบรรดาผู้มีอันจะกิน ผมยังจำบรรยากาศของคำคืนพระคริสต์สมภพได้ เรามีมิสซาพระคริสต์สมภพกันที่บ้านของโฟโคลาเรฝั่งหญิง มีสวดึกกันหน่อย ผมจึงออกตระเวนดูกิจกรรมในวันคริสต์มาสของวัดในท้องถิ่นนั้น 2 แห่ง สีสันของคริสต์มาสที่ไหนก็เหมือนกัน ผมเคยเปิดประเด็นกับบางคนว่า มันจะเป็นคริสต์มาสที่มีความสุขจริงหรือ เพราะเราไม่อยู่กับครอบครัวของเรา ในวันนั้นผมตอบอย่างมั่นใจว่า ตีออกเพราะเราจะได้เห็นสิ่งที่ต่างไปจากชีวิตปกติ ความจริงก็เป็นเช่นนั้น แต่ความจริงที่แอบไว้ได้จิตสำนึกของคนเราก็คือ คริสต์มาสน่าจะเป็นช่วงเวลาที่เราจะอยู่ที่บ้านที่ครอบครัว ในประเทศที่เราอบอุ่นและคุ้นเคยบ้านเกิดเมืองนอนของเรา

ผมยังจำได้ว่า หลังจากมิสซาแล้ว เรากลับมาฉลองต่อกันที่บ้าน ในวันนั้นมีสมาชิกในคณะโฟโคลาเรมาจากที่ต่าง ๆ หลายคนเป็นชาวต่างชาติ ผมถูกเชิญให้ขึ้นไปร้องเพลงคริสต์มาสภาษาไทย ผมหยิบเพลง “กุมารน้อยจอมราชา” ขึ้นมาร้อง ยิ่งร้องยิ่งคิดถึงบ้าน มากไปกว่านั้นผมคิดว่าในถ้าพระกุมาร ความอบอุ่นที่แท้จริงและการต้อนรับที่มีความสุขอาจจะไม่ใช่ผู้คนมากมายต่างพากันมานมัสการ

พระองค์ ความสุขจากอ้อมกอดของคนในครอบครัวเดียวกัน มันไม่เพียงคำว่อบอุ่น

ในที่สุดเราก็มาถึงเดือนสุดท้ายของปี ตามที่ได้สัญญากับท่านผู้อ่านไว้ว่า อุดมศานต์จะพยายามที่จะพัฒนาตัวตนทั้งในด้านศิลปกรรม เนื้อหาการนำเสนอต่าง ๆ มันคงถูกพิสูจน์ด้วยตัวตนในระดับหนึ่งแล้ว แต่ผมคิดว่าเราคงไม่หยุดเพียงแค่นี้ หนังสือที่เพิ่มขึ้น คอลัมน์บางคอลัมน์ที่เพิ่มเข้ามา เช่น พระวาจาเป็นดังประทีปส่องทาง ลือคึกษา หรือนักเขียนหน้าใหม่ที่มาจับไม้พลัด มุมเล็กๆ ของนักเดินทาง ชีวิตมันส์ ๆ ของพี่แบ่ง ฯลฯ ดิชมกันมาได้ เพราะเรายังไม่หยุดคิดที่จะเดินหน้า เพื่อพัฒนาและทำให้อุดมศานต์นิตยสารคาทอลิกไทย ได้รับใช้ทุกคนในโลกของสื่อมวลชน

ปีหน้าเตรียมพบกับสัปดาห์เขียน เริ่มกันด้วย “กัมพูชา ในทัศนะของข้าพเจ้า” และกิจกรรมออกฐานหนังสือคาทอลิก แบบไม่ใช่ที่ไปร่วมออกบูธที่ศูนย์สิริกิติ์ หนังสืออีกหลายเล่มรอเข้าโรงพิมพ์ ผลงานแปลหนังสือเล่มหนาของนักบุญยอห์น ปอล ที่ 2 เอกสารสังคายนาวาติกันครั้งที่ 2 ฉบับขัดเกลาสำนวน และหนังสือส่งท้ายปีชื่อ “แต่ละวันคือพระพร” ผลงานแปลเล่มล่าสุดของพระคุณเจ้ากิตติคุณยอร์ช ยอด พิมพิสาร นักเขียนคนเก่งของเราแบบว่าให้รำพึงข้ามปีกันเลย

ถ้าการมีชีวิตของคน มีเวลาเพียง 20,000 วัน หมดไปก็วันกันแล้ว จำนวนวันอาจเป็นตัวเลขที่น่าตกใจ หรือน่าดีใจ แต่การใช้แต่ละวันให้เป็นพระพรทั้งสำหรับตนเองและผู้อื่น ก็เป็นความน่าชื่นชมของชีวิตหนึ่งที่ได้จุติมาบนโลกใบนี้

บรรณาธิการบริหาร

29-2 ประชุมสหพันธ์สภาพระสังฆราชแห่งประเทศไทย เรื่องศาสนสัมพันธ์ (FABC-OZIA) บ้านผู้หว่าน	3 ฉลองศาสนนามนักบุญฟรังซิสเซเวียร์	
5-7 ประชุมสหพันธ์สภา พระสังฆราชแห่งประเทศไทย (FABC-OE) ลาดกระบัง	9 อบรมสื่อศึกษา โรงเรียนนารีวิทยา (มัธยมต้น)	11 ประชุมเรื่อง การค้ามนุษย์ ลาดกระบัง
12-13 ประชุมคาร์ทิสลาดกระบัง		
14-15 อบรมวิถีชุมชน อัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ	16 วันครูคำสอนไทย	24 คริสต์มาส

อุดมการณ์

คณะผู้จัดทำ

ประธานสื่อนมวชนคาทอลิกประเทศไทย
พระคุณเจ้าประธาน คริสตารุ่นที่ 1

คณะกรรมการที่ปรึกษา

ภราดาหลุยส์ ซาเนล
อ.ประคิน ชุ่มสาย ณ อยุธยา
อ.ชัยณรงค์ มนเทียรวิเชียรฉาย

เจ้าของ

สภาพระสังฆราชคาทอลิกแห่งประเทศไทย

ผู้อำนวยการ

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

บรรณาธิการบริหาร

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

หัวหน้ากองบรรณาธิการ

วัชร กิจสวัสดิ์

กองบรรณาธิการ

เสกสรร กองคำ
สุพร เล่าเรียนธรรม

อุดมการณ์ นิตยสารรายเดือน

คำบำรุงปีละ 400 บาท
โอนเข้าบัญชี ธนาคารกรุงเทพ
สาขาย่อยโอเรียนเต็ล บัญชีสะสมทรัพย์
ชื่อบัญชี การพิมพ์คาทอลิก เลขที่ 226-0-006040
เช็คขีดคร่อมสั่งจ่าย การพิมพ์คาทอลิก
ธนาคารทีไอเอ็มซีเคทีเค บัญชี งามวงศ์
สั่งจ่าย ป.ณ. ยานนาวา 10120

สำนักงาน

122/11 ซ.นนทรี 14 (นาครสวรรค์) ถนนนนทรี แขวงช่องนนทรี
เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120 โทร. 0-2681-3900 ต่อ 1805
โทรสาร 0-2681-5401
CATHOLIC PRESS OF THAILAND UCIP/SEACPA (THAILAND)
122/11 Soi Nonsi 14 (Nak Suwan) Nonsi Rd.,
Chong Nonsi, Yannawa Bangkok 10120 Thailand
Tel. 0-2681-3900 ext. 1805 Fax 0-2681-5401
E-mail : udomsarn@gmail.com
Website : udomsarn.com

พิมพ์ที่

โรงพิมพ์อัสสัมชัญ โทร. 0-2268-1646-8

เว็บ

บริษัท วี.ไอ.พี. โทร. 0-2683-5544-5

สารบัญ

Content

สรุป/บทความพิเศษ/สัมภาษณ์

- 6 ปฏิทินคาทอลิก
- 8 พระวาจาเป็นดังประทีปส่องทาง
- 14 “อย่าทิ้งพระเจ้า” คุณสมพงษ์ ดาวพิเศษ
คริสตชนผู้พุดคำนี้ด้วยชีวิต
- 24 สก๊อต จิตตารมณ์คริสต์มาส

ชีวิตคริสตชน

- 32 ระหว่างเดือน
- 34 วันละก้าวกับพระเยซู
- 36 ข้างธรรมาสัน
- 39 ท่วงทำนองแห่งรัก
- 40 สื่อศึกษา
- 42 บัญญัติศัพท์
- 43 บทความเตือนใจตนเอง
- 46 คุยกับเภสัชกร
- 49 บ้านที่กรรมทูต
- 52 มุมเล็กๆ ของนักเดินทาง
- 56 ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง
- 58 กว่าจะเป็นนักบุญ
- 60 คริสต์ คิด กับนักจิตฯ
- 64 ดูหนัง
- 66 ได้ตามใจตัวเอง

เด็กและเยาวชน

- 72 สโมสรอุดมการณ์
- 73 มอบความปรารถนาดีแด่คนที่คุณรัก
- 77 ขวณ้องคุณ
- 78 เก็บมาเล่า - เอามาฝาก
- 82 ผ่อนคลายสไตร์ฟู้ด
- 84 มุมเด็กศิลป์
- 88 ชีวิต มันส์ๆ ของพี่แบ่ง

กวี-ศิลป์

- 71 พงศ์ ประมวล
- 90 จดหมายจากผู้อ่าน
- 92 เขียนบทกวี เขียนชีวิต

วิสัยทัศน์

ประชากรของพระเจ้าร่วมเป็น
หนึ่งเดียวในความรัก แสวงหา
ติดตามและประกาศพระเยซู
คริสต์เจ้า

พันธกิจ

พระศาสนจักรในประเทศไทยมุ่งอุทิศตนฟื้นฟู
ชีวิตให้สนิทกับพระคริสตเจ้าโดยอาศัยพระ
วาจาและศีลศักดิ์สิทธิ์ เป็นหนึ่งเดียวร่วมมือ
และแบ่งปันซึ่งกันและกัน แสวงหาคุณค่าพระ
อาณาจักรในบริบทสังคม เสนออันพึงพอใจกับ
ผู้มีความเชื่ออื่น ประกาศพระเยซูคริสต์เจ้า และ
เป็นประจักษ์พยาน ด้วยการดำเนินชีวิตเรียบง่าย
รักและรับใช้ปวงชน โดยเน้นผู้ยากไร้

วัตถุประสงค์

1. เพื่อเป็นสื่อสัมพันธ์ระหว่างพระสงฆ์
นักบวช และฆราวาสทั่วไป
2. เพื่อเสนอข่าวสาร บทความ สารคดี
บันเทิงคดี บทความที่มีคุณค่าต่อชีวิต
ตามจิตตารมณ์พระวรสาร
3. เสริมสร้างความสัมพันธ์และความเข้าใจ
อันดีระหว่างประชาชนในด้านศาสนา
สังคม และวัฒนธรรม

พระวาจาเป็นดังประทีปส่องทาง

คุณพ่อบัญชา อภิชาตวรกุล

อาทิตย์ที่ 1 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ปี A

วันที่ 1 ธันวาคม 2013

จุดร่วม : จงปรับเปลี่ยนความประพฤติให้เหมาะสมกับการเป็นบุตรของพระเจ้า

บทอ่านที่ 1 “...มาเถิด ให้เราขึ้นไปยังภูเขาของพระเจ้า ...เพื่อพระองค์จะทรงสอนวิถีของพระองค์ให้เรา...”

บทอ่านที่ 2 “...ให้เราละทิ้งกิจการแห่งความผิดมนเสีย ...แต่จงสวมใส่พระเยซูคริสตเจ้า...”

บทพระวรสาร “...จงเตรียมพร้อมไว้ เหตุว่าบุตรแห่งมนุษย์จะเสด็จมาในเวลาที่ท่านไม่ได้นึกฝัน”

“ชีวิตมนุษย์ที่ปราศจากพระเจ้า ก็เท่ากับชีวิตของเขาปราศจากความสุขทุกประการ”

พระศาสนจักรให้เราใช้เวลาสำหรับการ “เตรียมตัว” ถึงสี่สัปดาห์ เพื่อพร้อมที่จะรับเสด็จพระคริสตเจ้าที่กำลังจะเสด็จมาบังเกิดในวันที่ 25 ธันวาคม

ทำไมพระศาสนจักรจึงให้เราต้องเตรียมตัวโดยใช้เวลามากถึง 4 สัปดาห์ เพราะ 1. เพื่อเราจะได้มีเป้าหมายของการที่เราต้องปรับปรุงตัวจนถึงวันนั้น วันที่พระทรงบังเกิด 2. หันมามองถึงความเหมาะสมและความพร้อมของตนเอง ที่จะรับเสด็จพระเยซูที่กำลังจะมาบังเกิด ซึ่งเป้าหมายของการบังเกิดของพระองค์มิใช่ในถ้ำเลี้ยงสัตว์ แต่ในหัวใจของเรานั้นเอง

การเตรียมรับเสด็จพระเยซูเจ้าในแต่ละปีที่มีวันที่แน่นอนในการฉลองการบังเกิด การเตรียมตนแบบนี้ยังเป็นการฝึกชีวิตของเราให้พร้อมที่จะรับเสด็จพระเยซูคริสตเจ้าในวันที่พระองค์จะเสด็จ

มาครั้งที่สอง ซึ่งไม่มีใครจะรู้วันและเวลานอกจาก
พระบิดาแต่เพียงผู้เดียว นอกจากนั้นยังเป็นการ
เตรียมตัวเราให้พบกับพระองค์หลังจากที่เวลาใน
โลกนี้ของเราได้จบลงแล้วด้วย

ต้นคริสต์มาสที่เราได้เห็นทุกปี จึงเป็นภาพที่
ดีของชีวิตคริสตชนที่ชีวิตหมุนวนจนไปบรรจบพบ
กับพระคริสต์ในชีวิตรหน้า นั่นคือคริสต์มาสแต่ละ
ปี อายุเราจะเพิ่มขึ้น 1 ปี มันจึงไม่ใช่ลักษณะของ
วงกลมวงเดียว แต่เป็นวงที่หมุนวนขึ้นเรื่อย ๆ และ
จะเป็นวงที่เล็กลงไปเรื่อย ๆ เช่นกัน จนในที่สุด
วงนี้ก็จะไปบรรจบกับแกนของต้น นั่นหมายความว่า
คริสต์มาสบนโลกของเรานี้ได้สิ้นสุดลงแล้ว และเรา
ได้พบกับพระองค์จริง ๆ หลังจากที่เรารู้สึกและ
เตรียมพร้อมที่จะเจอพระองค์มาตลอดชีวิต

ดังนั้น จะมีประโยชน์อะไร ที่เราต้องทำงาน
อย่างหนัก อย่างขมขื่น อย่างเหน็ดเหนื่อย แล้วเรา
ไม่ได้ไปสวรรค์

แล้วจะมีประโยชน์อะไร ที่เรามีเงินทอง
มากมาย แต่เงินทองนั้นไม่ช่วยให้เราไปสวรรค์
แล้วจะมีประโยชน์อะไร ที่เราดำเนินชีวิตในโลกจน
กระทั่งจากไป แล้วพบว่า ชีวิตที่เราดำเนินมาไม่พา
ให้เราเป็นสุขนิรันดร์

ดังนั้น ในแต่ละปีที่มีโอกาสเตรียมรับเสด็จ
ขอให้เราใช้เวลาที่จะฝึกฝนและปรับปรุงชีวิต ให้
พร้อมที่จะรับพระองค์มาพำนักในหัวใจของเรา

เพราะไม่มีใครรู้ว่า ปีหน้าจะมีเวลาให้เตรียม
ตัวหรือเปล่า...

**อาทิตยที่ 2 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสต์-
เจ้า ปี A**

วันที่ 8 ธันวาคม 2013

จุดร่วม : ชีวิตแท้ที่ซ่อนอยู่ในตัวเรา

บทอ่านที่ 1 “...ในวันนั้น จะมีหน่อแตกออก
มาจากตอแห่งเจสซี จะมีกิ่งงอกออกมาจากราก
ทั้งหลายของเขา”

บทอ่านที่ 2 “...เหตุฉะนั้น ท่านจงต้อนรับ
กันและกัน เช่นเดียวกับที่พระคริสต์เจ้าทรงต้อนรับ
ท่าน...”

บทพระวรสาร “...จงกลับใจเถิด เหตุว่าเมือง
สวรรค์มาใกล้แล้ว”

ในประวัติศาสตร์ของชาวยิว ชีวิตของพวกเขา
พบกับความยากแค้นมากกว่าความสุขสบาย และ
นั่นเป็นสิ่งที่ทำให้ชาวอิสราเอลเรียกร้องหา “พระ
เมสสิยาห์” เสมอมา เพื่อช่วยปลดปล่อยพวกเขา
ออกจากความทุกข์ระทม และในความสิ้นหวังของ
ชาวอิสราเอลในสมัยของประกาศกอิสยาห์ สืบเนื่อง
มาจากกษัตริย์อาหัสผู้อ่อนแอ จากตระกูลของ
ดาวิดบุตรของเจสซีได้นำประชากรทั้งหมดไปสู่
ความพินาศ จนอิสยาห์เปรียบส่วนที่เหลือว่าเหมือน
กับ “เศษตอ” แต่จากเศษตอที่เหมือนกับหมดสิ้น
แล้วนี้ จะมี “หน่อ” เติบโตขึ้นมา และเป็นหน่อแห่ง
ความหวัง หน่อแห่งความยุติธรรม หน่อแห่งความ
สมบูรณ์ เป็นคำทำนายที่หล่อเลี้ยงหัวใจที่กำลังอ่อน
เปลี้ยของชาวอิสราเอล ให้มีกำลังใจขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

ในความเป็นจริง “หน่อ” นี้อยู่ในตัวของพวกเขา
เราแล้วทุกคน หน่อนี้คือ ความเป็นพระเจ้าในชีวิต
ของเรามนุษย์ พระเจ้าผู้เป็นองค์ความรัก และจริง ๆ
แล้วเรากำลังพัฒนาชีวิตของเราให้เป็นเหมือนกับ
พระองค์เช่นเดียวกัน

แต่เพราะความอ่อนแอของเรา ทำให้เรา
ดำเนินชีวิตตามใจของตนเอง ตามความอยากของ
ตนเอง จนน้ำพระทัยของพระเจ้าไม่สามารถที่จะ
งอกขึ้นมาสู่ปัญญาและส่งผลให้เกิดการกระทำได้
นั่นคือ พระพรของพระมีในตัว แต่ถูกทำให้แคระ

แกร็นด้วยความเอาแต่ใจของตัวเอง

แล้วจะทำอย่างไรที่จะทำให้พระพรของพระเติบโตในตัวเราได้ นั่นคือเริ่มจากการมีเวลาให้กับพระ เมื่อเราเริ่มที่จะอยู่ต่อหน้าพระ ตรงไหนก็ได้เวลาไหนก็ได้ ถ้าเราคิดถึงพระแล้วอยู่กับพระองค์สักครู่นึง เราก็อยู่ต่อหน้าพระแล้ว และเมื่อเราอยู่ต่อหน้าพระ รังสีแห่งความรักของพระองค์ก็จะสาดส่องลงไป ในวิญญาณของเรา เปรียบเหมือนกับพืชที่มีหัวหมกตัวอยู่ในดิน เมื่อเจ้าของที่ดินให้ออกาสมันได้รับแสงแดด มีน้ำรดให้ชุ่มชื้น มันก็จะเริ่มแตกหน่อออกไปชูช่อ

ฉันใดก็ฉันนั้น พระพรของพระในตัวเรามีอยู่แล้ว เพียงเรามีเวลาให้กับพระเจ้า พระองค์ก็จะส่องสว่างในดวงใจเรา และเมื่อเราได้ภาวนา ร่วมมิสซา ทำกิจการดีใด ๆ ก็ตาม ก็เปรียบเหมือนกับสายฝนที่หลั่งลงในวิญญาณของเรา พระพรของพระก็จะเติบโตมากขึ้นเรื่อย ๆ กำลังของวิญญาณก็จะมีมากขึ้นเรื่อย ๆ ความคิดดี ๆ ก็จะเริ่มทยอยขึ้นมา และที่สำคัญกำลังในการที่จะทำดีก็จะมีมากขึ้น ชีวิตก็จะเริ่มเปลี่ยนแปลงไปในทางที่ดี ผลที่ตามมาครอบงำที่อยู่รอบตัวเราก็จะได้รับผลดีจากพระพร ที่เคยซ่อนตัวอยู่ในวิญญาณของเรานั้นเองขอให้ “หน่อ” แห่งพระเจ้า จงแตกออกมาจาก “ตอ” ที่บาปของพวกเราได้ทำลายไปด้วยเทอญ

อาทิตย์ที่ 3 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ปี A

วันที่ 15 ธันวาคม 2013

จุดร่วม : จงมีความหวัง

บทอ่านที่ 1 “ถิ่นทุรกันดารและที่แห้งแล้งจะยินดี ทะเลทรายจะเปรมปรีดิ์และผลิดอกอย่างต้นดอกฝั้ว...”

บทอ่านที่ 2 “...พวกท่านจงเพียรรอเช่นเดียวกัน ทำจิตใจให้เข้มแข็ง เพราะพระองค์จะเสด็จมาแล้ว...”

บทพระวรสาร “...จงไปบอกยอห์น ถึงสิ่งที่ท่านได้ยินและได้เห็น คนตาบอดกลับแลเห็น คนง่อยเดินได้...”

บทกวีของอิสยาห์ (ที่สอง) เจ็ดจำออกมาในยามที่ชาวอิสราเอลซึ่งถูกปกครองโดยบาบิโลนเห็นว่าบาบิโลนกำลังจะถูกกษัตริย์ไซรัสแห่งซีเรียโค่นล้มและจะปลดปล่อยพวกเขาให้เป็นอิสระ มันส่งผลให้ชีวิตของพวกเขาที่กำลังหมดหวัง เสร้าสร้อย ท้อถอย และอ่อนแรง กลับรู้สึกมีชีวิตนี้ยังมีค่าที่จะสู้ต่อ

“ความหวัง” คือแรงผลักดันที่ทำให้ชีวิตของเราตื่นตัว และปรารถนาที่จะก้าวหน้าอยู่เสมอ ปราศจากซึ่งความหวัง พลังที่เคยมีก็หมดหายไป ความหมายสำหรับชีวิตของเขาทันที

ในบทพระวรสาร นักบุญยอห์น บัปติสต์ ความลำบากในคุกคงส่งผลให้ท่านรู้สึกเหนื่อยอ่อน ท่านจึงใช้ศิษย์ไปถามพระเยซูเจ้าว่าใช้ผู้ที่เขากำลังรอคอยอยู่หรือเปล่า แต่สิ่งที่พระเยซูตอบกลับมา กลับเป็นชีวิตใหม่ของคนที่ไร้ความหวังคือ คนตาบอด คนง่อย คนโรคเรื้อน คนหูหนวก คนตาย และคนยากจน แต่ทั้งหมดที่พระเยซูได้กระทำ คือความสมหวัง ของนักบุญยอห์น บัปติสต์ ภารกิจของท่านสำเร็จแล้ว

ในสมัยของพระเยซูคนเหล่านั้น คือบุคคลที่ถือว่าถูกสาปแช่งจากพระเจ้า และพวกเขารออย่างเดียวคือรอวันที่จะลงไปอยู่แดนนรกเท่านั้น ดังนั้นชีวิตที่ดำเนินไปของพวกเขาช่างเป็นวันที่สิ้นหวังจริง ๆ แต่เมื่อเขาได้พบพระเยซู ชีวิตเขาก็เปลี่ยนไป และนี่คือ “ข่าวดี”

“ข้าวดี” มิใช่เรื่องราวของพระเจ้าหรือของพระเยซูอย่างเดียวนะ แต่ข้าวดีคือ เรื่องราวของพระเจ้าที่กระทำกิจการที่ดีกับประชากรของพระองค์

ชีวิตของเราก็ไม่ต่างกันคือพบกับความยากลำบาก ท้อแท้ เหนื่อยอ่อนและสิ้นหวัง แต่ลองมองไปที่ทางเขนแล้วจะพบว่า สิ่งที่เราได้ประสบมาพระองค์ผู้นี้ได้ประสบมาก่อนเราแล้ว ดังนั้นใครจะเข้าใจเรามากไปกว่าพระองค์คงไม่มี และคงไม่มีอะไรอีกแล้วที่พระองค์จะให้เราได้ เพราะชีวิตของพระองค์ก็ให้เราจนหมดแล้วเช่นเดียวกัน เพียงแต่บางครั้งความทุกข์ยากในชีวิตก็เป็นพระพรที่จะช่วยให้วิญญาณของเราบริสุทธิ์และสะอาดขึ้น ส่งผลให้ชีวิตของเราเข้มแข็งขึ้นด้วย ดังนั้น ข้าวดีก็คือการที่เรารับรู้ไว้ในทุกขณะของชีวิตของเรา พระเจ้าเข้ามาเกี่ยวข้องและช่วยเหลือเราเสมอทั้งในยามสุขหรือในยามทุกข์

มีหลายคนที่ไม่ประสบความทุกข์ยากลำบากอย่างมากมาย แต่กลับมีรอยยิ้มบนใบหน้าของเขา ซึ่งถ้าเราไม่ถามหรือเขาไม่บอก เราอาจจะคิดว่าชีวิตเขาคงมีความสุขมาก แต่เมื่อเขาได้แบ่งปันประสบการณ์ให้ฟังจึงพบว่า ถ้าเป็นเรา เราคงยังไม่ออกหรืออาจจะตายไปแล้วก็ได้ เคล็ดลับก็คือเมื่อเขาพบกับความยากลำบากเขาจะมองไปที่ทางเขน แล้วถวายความลำบากที่พัวพันกับพระมหาทรมานของพระเยซูเจ้าทุกครั้ง เพื่อใช้โทษบาปของตัวเองเพื่ออุทิศให้กับวิญญาณที่ล่วงลับไปแล้ว เพื่อการกลับใจของคนในครอบครัว หรือแม้กระทั่งเพื่อความสงบสุขของประเทศชาติ ส่งผลให้ความยากลำบากที่เขาเผชิญกลายเป็นความชื่นชมยินดีทันทีที่เขาได้ถวายมันร่วมกับพระทรมานของพระเยซู

ชีวิตของพวกเราเช่นกัน จงเป็นข้าวดีให้แก่กันและกัน จงเป็นความหวังให้กันเสมอ เพราะ

บางคนอาจรอดพ้นจากการเสียชีวิตเหตุจากความหตุหุ้ล้นหวัง ด้วยคำที่ว่า “คุณรู้ไหม คุณเป็นลูกสุดที่รักของพระเจ้า พ่อคนนี้ได้มอบชีวิตให้คุณแล้วเพื่อคุณจะได้มีชีวิต ดังนั้น คุณอย่าท้อแท้เลย”

ดังนั้น ทางเขนที่เขนอยู่ในทุกบ้านของคริสตชน คือ ข้าวดี และความหวัง ที่ประจักษ์อยู่ต่อหน้าต่อตาของเราตลอดเวลาในตัวเอง

อาทิตยที่ 4 เทศกาลเตรียมรับเสด็จพระคริสตเจ้า ปี A

วันที่ 22 ธันวาคม 2013

จุดร่วม : คำสัญญาที่เป็นจริง

บทอ่านที่ 1 “...พระเจ้าเองจะประทานเครื่องหมายให้ท่านเห็น หญิงสาวผู้หนึ่งจะตั้งครมร์และบังเกิดบุตรชายคนหนึ่ง”

บทอ่านที่ 2 “...เพื่อประกาศข่าวดีของพระเป็นเจ้า...คือพระเยซูคริสต์ ซึ่งบังเกิดเป็นมนุษย์จากเชื้อสายของดาวิด”

บทพระวรสาร “...ที่นางตั้งครมร์นั้นเพราะพระจิตเจ้าทรงบันดาลให้เป็นไป”

คำสัญญาที่เป็นจริงนี้ เริ่มตั้งแต่เมื่ออาดัมและเอวาได้ผิดพลาดไปจนส่งผลให้ทั้งสองต้องพลัดพรากจากพระเจ้าผู้เป็นพ่อของพวกเขา แต่พระเจ้าหรืออีกนัยหนึ่งคือองค์แห่งความรัก ก็ได้สัญญาว่า “สักวันหนึ่ง พ่อจะเอาลูกกลับมาบ้านให้ได้” โดยคำสัญญานี้ซ่อนอยู่ในคำที่พระเจ้าได้ตรัสผ่านทาง “งู” ว่า “พงศ์พันธุ์ของหญิงจะทำให้หัวของเจ้าแหลกและเจ้าจะทำให้สันเท้าของเจ้าฟกช้ำ...”

แม้ว่าทั้งสองและมนุษย์ทั้งหลายจะออกมาจากสวนเอเดนนานขนาดไหน แต่พระเจ้าก็ดูแลและอยู่เคียงคู่กับเขาเสมอ ผ่านทางผู้วินิจฉัยและบรรดา

ประกาศทั้งหลาย และในที่สุดองค์พระเจ้าได้ลงมา
เกิดเป็นมนุษย์เองในครรภ์ของพระแม่มาเรีย

แต่ในครรภ์ของแม่พระหรือ? โดยความจริง
พระองค์ปรารถนาที่จะมาบังเกิดในหัวใจในชีวิต
ของพวกเราด้วย เราพร้อมไหมที่จะต้อนรับพระองค์

ในทุกเทศกาลคริสต์มาส เราจะสร้างถ้ำ
จำลองการเกิดของพระเยซู แต่เราเคยคิดไหมว่า
ถ้ำนั้นแสดงสัญลักษณ์อย่างหนึ่งคือ ความแข็ง
ความเย็น การไร้ซึ่งความอบอุ่นใด ๆ ทั้งสิ้น มัน
แสดงถึงหัวใจของมนุษย์นั่นเอง

จริงๆ แล้วครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ไม่ปรารถนา
ที่จะไปพักที่ถ้ำแห่งนี้ พระองค์ปรารถนาที่จะพัก
ในบ้านของมนุษย์ที่อบอุ่น แต่ทุกคนล้วนผลักไส
พระองค์ให้ออกไป เพราะสภาพหัวใจของมนุษย์ที่
แข็งกระด้าง เย็นชืดชา จึงทำให้ที่พักของพระองค์
มีสภาพเดียวกับหัวใจของมนุษย์นั่นเอง

แต่ถึงแม้จะเย็นชืดชาและใจแข็งกระด้าง
ขนาดไหนก็ตาม พระองค์ก็ยังยินดีที่จะมาพำนัก
อยู่ด้วย เหตุผลง่ายมาก เพราะพระองค์รู้แน่นอนว่า
มนุษย์คือลูกของพระองค์ ความสำคัญมันไม่ได้อยู่ที่
ลูกจะต้อนรับหรือไม่ แต่มันอยู่ที่พระองค์ตั้งใจที่ได้
อยู่ใกล้ลูกนั่นเอง เหมือนแม่บางคนที่มีลูก
ที่เกเรที่เคยทุบตีแม่เพราะขอเงินแล้วไม่ให้ แต่ถ้า
ถามความสมัครใจของแม่ว่าจะย้ายหนีไปจากลูก
ไหม ส่วนใหญ่จะตอบว่า “ไม่” เหตุผลคือ สงสาร
ลูกและมีความหวังเสมอว่า สักวันลูกจะเป็นคนดี

หัวใจของแม่ที่เป็นมนุษย์คนบาปยังรักลูก
ขนาดนี้ แล้วหัวใจของพระเจ้าผู้เป็นพ่อและแม่ของ
เราเช่นกันซึ่งไม่มีบาปเลย พระองค์จะรักเราที่เป็น
ลูกขนาดไหน ดังนั้นเพื่อให้ลำบากกว่านี้พระองค์ก็
จะลงมาอย่างแน่นอน

ดังนั้น ขอให้เราได้เตรียมหัวใจให้อบอุ่น
พร้อมที่จะต้อนรับพระองค์ผู้เป็นพ่อที่จะมาอยู่ใน
หัวใจของเรา เมื่อใดก็ตามที่เราได้ยื่นมือช่วยเหลือ
ผู้อื่นหรือผู้ตกทุกข์ได้ยาก ไม่ว่าจะด้วยปัจจัย คำ
พูดให้กำลังใจ หรือแม้แต่คำภานาที่ออกมาจาก
ใจ สิ่งเหล่านี้ล้วนทำให้หัวใจของเราอบอุ่นทั้งสิ้น

จงรีบทำเถิด เพราะพระองค์กำลังจะลง
มาแล้ว

อาทิตยหลังสมโภชพระคริสตสมภพ (ฉลอง ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ของพระเยซูเจ้า)

วันที่ 29 ธันวาคม 2013

จุดร่วม : ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์คือการให้ชีวิต
พระอยู่ในครอบครัว

บทอ่านที่ 1 : “...เขาจะรับใช้บิดามารดาตั้ง
รับใช้พระเจ้า...”

บทอ่านที่ 2 : “...สิ่งที่สำคัญกว่าหมด
คือ “ความรัก” อันเป็นสายสัมพันธ์ของความดี
บริบูรณ์...”

บทพระวรสาร : “...จงลุกขึ้นพาพระกุมารกับ
พระมารดากลับไปประเทศอิสราเอลเถิด...”

ศาสนาคริสต์ เป็น ศาสนาแบบครอบครัว
เรามีพระเจ้าเป็นทั้งพ่อและแม่ และเราเป็นลูกของ
พระองค์ เพราะชีวิตของมนุษย์มาจากแหล่งกำเนิด
2 แหล่งด้วยกันคือ กายมาจากมนุษย์คือพ่อแม่
บนโลกใบนี้ซึ่งไม่ถาวรและจะเสื่อมสลายไป ส่วน
วิญญาณมาจากพระเจ้าซึ่งธรรมชาติของวิญญาณ
จะเป็นอมตะและไม่เสื่อมสลาย ดังนั้นเราจึงมีผู้ให้
กำเนิดทั้งบนโลกนี้และบนสวรรค์

ครอบครัวจึงไม่ใช่เพียงแค่คนไม่กี่คนมา
อยู่ร่วมกัน แต่คำว่า “ครอบครัว” คือคนต่างกัน

แต่ “หัวใจ” ดวงเดียวกัน เป็นหัวใจที่เข้าใจอีกฝ่าย แม้ว่าบางครั้งคนในครอบครัวของเราจะพลาดผิด แต่ก็มีใจที่เข้าใจ มีการให้อภัย และช่วยเหลือกันให้ยืนหยัดขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

ดังนั้นในศาสนาคริสต์ คำว่า ครอบครัว จึงมีความหมายตั้งแต่ ครอบครัวแบบสามคน พ่อแม่ลูก ครอบครัวคริสตชนในเขตวัดเดียวกัน ครอบครัวระดับชุมชน จนถึงความหมายที่ว่า เมื่อพบว่ามีใครสักคนที่เป็นมนุษย์เขาก็คือพี่น้องของเรา เป็นลูกของพระเจ้า เป็นคนในครอบครัวของเรานั่นเอง

แต่ครอบครัวจะศักดิ์สิทธิ์ได้อย่างไร คำว่า “ศักดิ์สิทธิ์” ใช้ได้กับพระเจ้าเท่านั้น เมื่อคุณศักดิ์สิทธิ์ ก็คือ คุณมีพระเจ้าในชีวิต ศักดิ์สิทธิ์มากก็คือการที่มนุษย์อนุญาตให้พระเจ้ามีบทบาทในชีวิตมาก ตรงกันข้ามศักดิ์สิทธิ์น้อยก็คือการที่เราให้พระเจ้ามีบทบาทในชีวิตเราน้อยนั่นเอง ครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ก็คือครอบครัวที่นำพระเจ้าเข้ามาอยู่ท่ามกลางพวกเขาผ่านการภาวนาร่วมกันหรือภาวนาให้กัน การทำมิสซาร่วมกัน การทำดีร่วมกัน การทำเช่นนี้จะส่งผลให้หัวใจของคนในครอบครัวหลอมรวมเป็นหนึ่งเดียวกัน ทำให้ไม่ว่าจะเกิดอะไรขึ้นในครอบครัว ทั้งหมดก็จะฝ่าฟันปัญหาและอุปสรรคไปได้ในที่สุด

แต่ในประเทศของเราที่มีการแบ่งฝักแบ่งฝ่าย จนกระทั่งกลายเป็นว่าเราเป็นศัตรูกัน ... วิธีแบบนี้เราจะมองว่าเราเป็นครอบครัวเดียวกันได้อย่างไร เพราะในความเป็นจริงมนุษย์ทุกคนคือลูกของพระเจ้า พระเยซูเจ้าบอกว่า “ ถ้าท่านรักเฉพาะผู้ที่รักท่าน ท่านจะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร คนบาปก็ยังรักผู้ที่รักเขาด้วย ถ้าท่านทำดีเฉพาะต่อผู้ที่ทำดีต่อท่าน ท่านจะเป็นที่พอพระทัยของพระเจ้าได้อย่างไร คนบาปก็ยังทำเช่นนั้นด้วย ถ้าท่านให้ยืมเงินโดยหวังจะได้คืน ท่านจะเป็นที่พอพระทัยพระเจ้าได้อย่างไร คนบาปก็ให้คนบาป

ด้วยกันยืมโดยหวังจะได้เงินคืนจำนวนเท่ากัน แต่ท่านจงรักศัตรู จงทำดีต่อเขา จงให้ยืมโดยไม่หวังอะไรกลับคืน แล้วบำเหน็จรางวัลของท่านจะใหญ่ยิ่ง ท่านจะเป็นบุตรของพระเจ้าผู้สูงสุด เพราะพระองค์ทรงพระกรุณาต่อคนอกตัญญูและต่อคนชั่วร้าย (ลก 6:32-35)

ทั้งหมดนี้เป็นเพราะ เราเป็นครอบครัวเดียวกัน และสิ่งที่สำคัญคือ เราไม่สามารถจะไปสวรรค์ซึ่งเป็นครอบครัวถาวรได้ โดยยังมีความเกลียดชังเพื่อนมนุษย์อยู่ในหัวใจ ❧

สัมภาษณ์

คุณพ่ออนุชา ไชยเดช

เปโตร สมพงศ์ ดาวพิเศษ

“อย่าทิ้งพระ” คุณสมพงศ์ ดาวพิเศษ คริสตชนผู้พูดคำนี้ด้วยชีวิต

ถ้ามีใครบางคนมาบอกกับเราว่า “อย่าทิ้งพระ” เราอาจรับฟังด้วยความรู้สึกหลากหลาย ถูกตำหนิ เชิญชวนให้มีศรัทธา หรือบอกกล่าวเล่าความ แต่ถ้าคน ๆ นั้นได้พิสูจน์ด้วยชีวิตทั้งหมดของเขา กว่า 70 ปี จากเด็กช่วยมิสซา สู่วัยการเรียนรู้ กระแสเรียกเพื่อรับใช้พระในหน้าที่สงฆ์ ชีวิตพาไปสู่จุดหักเห ก้มลง ก้มลุก ก้มประสบความสำเร็จ และล้มครืนพร้อมกับคลื่นสึนามิชั่วพริบตา

“อย่าทิ้งพระ” ลองพิสูจน์ไปพร้อมกันกับคุณสมพงศ์ ดาวพิเศษ คริสตชนผู้พูดคำนี้ด้วยชีวิต

ช่วยแนะนำตัวหน่อยครับ

ผมล้างบาปที่วัดพระแม่สกลสงครามเคราะห์ บางบัวทอง จ.นนทบุรี ตอนนั้นพ่อตั้งชื่อให้ **สมพงศ์ ดาวพิเศษ** สมัยนั้นวัดพระแม่สกลสงครามเคราะห์ เป็นวัดไม้เล็กๆ ซึ่งตอนนี้จะเห็นรูปลักษณะของวัดได้ เพราะเขาได้ยกส่วนหนึ่งของวัดเอาไปไว้ใกล้ๆ กับสุสาน ซึ่งยังคงสภาพนั้นอยู่ ที่นั่นเป็นหมู่บ้านยากจน มีชาวยวน กับชาวจีน ซึ่งชาวจีนส่วนใหญ่ทำสวนผัก ชาวยวนก็จับปลา เลี้ยงหมู ทำงานกันประเภทอย่างนี้ ก็อยู่ในครอบครัวที่ยากจนมากๆ

สมัยนั้นคุณพ่อฝรั่งเป็นเจ้าอาวาสไหมครับ?

มีทั้งคุณพ่อฝรั่ง และคุณพ่อไทย มี**คุณพ่อหลุยส์ คุณพ่อกิมฮั้ง** ปัจจุบันท่านเสียชีวิตแล้ว

ช่วงชีวิตวัยเด็ก เป็นอย่างไรบ้าง

สมัยนั้นทุกเช้าผมต้องนั่งเรือจากบ้านข้ามคลอง พอจอดเสร็จก็ถือไม้อันหนึ่งเดินตามทางเดิน เพื่อไปวัด เดินผ่านป่าช้า ถ้าถามว่ากลัวไหม? ก็กลัว และที่ถือไม้เอาไว้ก็เพื่อเอาไว้ไล่สุนัข เพราะแถวนั้นสุนัขเยอะ เขาก็เลี้ยงกันเอาไว้ อย่างนั้น จนผลสุดท้ายเราไม่รู้จะทำอย่างไร ก็

เลยเอาข้าวที่เราใช้เลี้ยงหมู เพราะที่บ้านผมเลี้ยงหมู ห่อไปด้วย พอเดินไปเจอสุนัขเราก็กินให้ วันหลังเราเดินก็ไม่ต้องถือไม้อีกแล้ว และเราต้องไปให้ทันคุณพ่อถวายมิสซาเช้า ผมเป็นเด็กช่วยมิสซา ก็ต้องท่องภาษาลาติน สมัยก่อนต้องท่องให้ได้ เพราะมีผมอยู่คนเดียว ที่จริงจะต้องมีเด็กช่วยมิสซาสองคน แต่ตอนนั้นมีคนเดียว เททั้งน้ำทั้งเหล้าอุ่น ผมไปทุกวัน

สุดท้ายคุณพ่อท่านถามผมว่า อยากบวชไหม? คุณพ่อท่านก็ให้ผมเรียนที่วัดพระแม่สกกลสงเคราะห์ แต่ผมไม่ได้อยู่ที่วัดนะครับ ผมกลับบ้าน และทุกเช้าผมต้องมาช่วยมิสซาอย่างนี้ทำเป็นกิจวัตรไป และถ้าผมจำไม่ผิด ตอนนั้นผมอายุประมาณ 8-9 ขวบ เพราะว่าสมัยก่อนจะเข้าเรียน ป.1 ต้องมีอายุ 7 ขวบ ไม่มีอนุบาล และที่วัดก็แค่ ป.4 เท่านั้น พอจบ ป.4 พ่อก็เห็นว่าต้องไปเรียนโรงเรียนไทย เราเรียนได้ปีหนึ่ง มีภาษาอังกฤษเราก็ก่อนเรียน A B C ในตอนมัธยม 1 สมัยนั้นไม่มี ม.ศ. มีแต่ มัธยม 1 - มัธยม 6 แล้วต้องเรียนต่อ ม.7 ม.8 ถึงจะเข้ามหาวิทยาลัยได้ พ่อผมก็กลัวเรื่องภาษาเหมือนกัน เขาเลยบอกว่า “ถ้าอยากจะเป็นเณรก็ไป” ผมก็เลยไปเข้าบ้านเณรพระฤทธิชัยศรีราชา ซึ่งตอนนั้นรับคนที่จะเป็นเณรทั่วประเทศ ไม่ใช่เฉพาะจากสังฆมณฑลจันทบุรีหรืออัครสังฆมณฑลกรุงเทพฯ ทำให้ผมได้รู้จักคนเยอะ

คุณสมพงศ์ไปเข้าบ้านเณรรุ่นเดียวกับใครบ้างครับ

ผมรุ่นเดียวกับ **คุณพ่อเพิ่มศักดิ์ เสรีรักษ์** **คุณพ่อประวิทย์ พงษ์วิรัชไทย** ซึ่งสมัยนั้นตอนที่ไปบ้านเณรรุ่นเดียวกันกับผมมีด้วยกันประมาณ 10 คน แต่จากวัดบางบัวทองมีผมคนเดียว เวลาที่**พระคุณเจ้าพิบูลย์ วิสิฐนนทชัย** ท่านได้รับ

การอภิเษกเป็นพระสังฆราช ท่านก็เอ่ยชื่อผมในหนังสือชีวประวัติของท่าน บอกว่าที่อยากมาเป็นเณรเพราะผม เหมือนมีผมเป็นแรงบันดาลใจ ท่านก็ว่าไป ที่จริงผมก็ไม่ได้เป็นอะไรขนาดนั้นนะครับ

ตอนนั้นตื่นตื่นไหม?

ตอนนั้นผมอายุประมาณ 12 ขวบ ผมจำได้ว่าเวลาเราเดินเข้าบ้านเณรนั้น เราตัวแดงหมดเลย เพราะถนนเป็นถนนลูกรัง ฝุ่นเต็มไปหมด และผมไปวันนั้นเป็นวันเดียวกับ**คุณพ่อเคียมสูง (พระคุณเจ้ายวง นิตโย)** ซึ่งท่านไปเป็นอธิการวันนั้นพอดี เพราะว่า**พระคุณเจ้ามีแชล อ่อนประคองจิต** ท่านได้รับแต่งตั้งเป็นพระสังฆราช พระคุณเจ้ายวงจึงไปเป็นอธิการแทน

ชีวิตที่บ้านเณรสอนอะไรบ้าง?

สอนเราเยอะมาก เพราะว่าเณรสมัยก่อนไม่ได้สะดวกสบายเหมือนปัจจุบัน สมัยก่อนเราลำบากมาก เราต้องปลูกผัก ปลูกผลไม้ เวลาที่จะได้ทานอาหารดีๆ ก็เฉพาะโอกาสสำคัญๆ เท่านั้น ก็ถือว่าเป็นการฝึกความอดทน และก็ต้องทำงาน ต้องเรียน ต้องทำการบ้าน ต้องสวด ทุกอย่างหนักหน่วง หนักครึบ แต่ก็ยังเป็นบทสอนที่ดี และเวลาที่ออกมา เราไม่ได้อยู่ในโลกข้างนอกมานานเราก็กินเปรียบคนอื่นเขาบ้าง และผมเองช่วงชั้น ม.5 สุขภาพของผมไม่ค่อยดี คุณพ่อวิญญาณจึงบอกและแนะนำผมว่า กลับไปรักษาตัวก่อนดีกว่า พอออกมา ผมก็ไปอยู่ที่โรงเรียนเซนต์คาเบรียล

การเรียนที่บ้านเณรยากไหมครับ?

โอ้...ยากมาก เพราะว่า ใครต่ำกว่า 70 เปอร์เซนต์ คุณพ่ออธิการก็มองๆ แล้ว และเรา

ก็ต้องเรียนภาษาละตินไปด้วย มันยากตรงภาษาละติน และผมเองก็ไม่ได้เรียน A B C มาเลย คือที่จริงเรารู้เริ่มๆ เรียนในชั้น ม.1 มาบ้าง แต่พอมาเรียน เราต้องมาซ้ำชั้นอีกที่โรงเรียนดาราสมุทร และพอ ม.4 เราต้องไปต่อที่โรงเรียนอัสสัมชัญ การเรียนทั้งสองแห่งพอๆ กัน ในช่วงนั้นเรารู้จักคนภายนอกมากขึ้น เพราะว่ามันมาจากทั่วประเทศเหมือนกัน และมีเด็กประจำด้วย จึงมีคอนั้จกเยอะ

แสดงว่าเปลี่ยนกระแสเรียกเพราะเรื่องของสุขภาพ?

ครับ ยังเสียดายมากๆ มีอยู่ในใจตลอด เพราะเมื่อกลับมาอยู่ที่เซนต์คาเบรียล ต่อ ม.7 ผมมาคิดว่า ผมอายุมากแล้ว ผมคงต้องเรียนลัดแล้ว จึงไปสอบเทียบที่วัดสุทธินาราม พอบราเดอร์ท่านรู้ ท่านก็โมโหใหญ่ ตอนนั้นเป็น**บราเดอร์ฮิวเบิร์ต**ท่านบอกผมว่า ฟรุ้งนี้ใส่เสื้อขาวผูกเง็กไท ใส่กางเกงขายาว ผมเลยถามท่านว่า จะให้ผมทำอะไร ท่านบอกว่า มาเป็นมาสเตอร์ที่เซนต์คาเบรียล คือท่านก็หวังในตัวผม เพราะผมสอบได้ที่ 1 มาตลอด ผมคิดว่า เอาก็เอา หลังจากนั้นผมบอกกับบราเดอร์ว่าจะสอนให้ 2 ปี นะ แต่พอสอนจริงๆ ก็ประมาณ 7 ปี

จากนั้นก็มาตั้งโรงเรียนเซนต์ปีเตอร์ ธนบุรี แต่เนื่องจากว่าผมเป็นครู เป็นเณรมา ฉะนั้นโลกภายนอกผมไม่รู้เรื่องเลย เขาบอกให้เซ็นสัญญาเช่าที่ดิน 3 ปี เราก็เซ็นไป พอสร้างโรงเรียนเสร็จเรียบร้อย ตอนนั้น**คุณพ่อตาปี** ที่วัดนักบุญฟรังซิสเซเวียร์ สามเสน ท่านก็เป็นห่วงไปดูเลคคุณพ่อท่านรักผม

พอครบ 3 ปี เจ้าของที่ดินไม่ต่อสัญญาให้เป็นอันว่าจบกับ ชีวิตก็หักเหไป ชีวิตครอบครัวแย่แยะมาก ตกระกำลำบาก

ผมเข้าไปทำงานอยู่กับกองทัพอเมริกันพักหนึ่ง แล้วก็กลับมา เมื่อผมได้เงินมาก่อนหนึ่งผมก็เจอพรรคพวกเขาก็มาแนะนำให้เรามาขายเคมี ซึ่งเราไม่เคยรู้เรื่องเคมี ไม่ได้เรียนมาเลย ผมก็ลอง ตอนกลางคืนผมก็คุยกันกับเพื่อน ดื่มน้ำไปคุยกันไปนอนกันไปจนถึงเที่ยงคืน ประมาณ 1 สัปดาห์ เขาก็บอกว่า คุณออกไปขายเคมีได้แล้ว ผมก็ไปขายให้ โรงงานสีของญี่ปุ่นบ้าง ของฝรั่งบ้าง ไทยบ้าง ซึ่งผมก็ขายได้ ตอนนั้นเริ่มพอจะตั้งตัวได้ แต่เนื่องจากการขายเคมีนั้น ต้องให้เครดิตกับโรงงานพวกนี้นาน 3-6 เดือน ซึ่งผมก็ไม่นานและก็เลยเปลี่ยนจากขายเคมีมาขายสุษัณห์

แต่ก่อนหน้านั้นประมาณ 2 ปี ได้ลงทุนร่วมกับบริษัทพีคิว อเมริกา ตั้งโรงงานผลิตลูกแก้วสะท้อนแสงสำหรับใช้ผสมในสีทาป้ายจราจร ตั้งอยู่ที่กม. 29 บางนาตราด และอีกโรงงานหนึ่งคือโรงงานพีคิวประเทศไทย ตั้งอยู่ที่นิคมอุตสาหกรรมแหลมฉบัง ผลิตคิว-เซลล์ สำหรับใช้เป็นตัวไบโอดีเซลซึ่งใช้ในการผลิตผงซักฟอก หลังจากนั้น วันหนึ่งผมก็คุยกับลูกค้าคนหนึ่งของผม ว่าเราทำธุรกิจเหมือนต่างประเทศดีกว่า ก็เลยตัดสินใจร่วมกันก่อตั้งบุญถาวร คือทำธุรกิจขายสุษัณห์ ซึ่งสมัยก่อนร้านสุษัณห์ส่วนใหญ่วางขายกันอย่างไม่มีระบบ เช่นพวกกระบบโลจิสติกส์หรือการเก็บสต็อก ก็ไม่เคยมีใครเคยทำ อีกทั้งเราก็อากันไปดูวิธีการบริหารจัดการที่อเมริกา อังกฤษ เยอรมนี แล้วก็นำมาปรับใช้ในการทำธุรกิจของผม

แสดงว่าพวกธุรกิจช่วงแรก อย่างการขายเคมีก็สามารถทำให้ตั้งตัวได้

ใช่ครับ สำหรับธุรกิจสุษัณห์ พอเราไป

โรคปอดบวม **ไอพีดี**

ภัยร้ายใกล้ตัว...ของผู้สูงอายุ
ฉีดเข็มเดียวป้องกันได้นานกว่า 10 ปี

วัคซีนไอพีดี
(Prevnar 13)

(สำหรับผู้ใหญ่)

ราคา 2,550 บาท

ราคานี้ไม่รวมค่าแพทย์และค่าบริการโรงพยาบาล

พร้อมรับของสมนาคุณ

กลุ่มเสี่ยงที่ควรฉีด :

- อายุ 50 ปีขึ้นไป
- ผู้ป่วยโรคหัวใจ
- ผู้ป่วยโรคปอดเรื้อรัง
- ผู้ที่มีภูมิคุ้มกันต่ำ เช่น โรคไตวาย
ตับแข็ง เบาหวาน
- ผู้ติดเชื้อ เอช ไอ วี

สร้างภูมิคุ้มกันให้มียกระดับสูงในการป้องกันโรคไอ พี ดี
และโรคปอดบวม สำหรับผู้ใหญ่ตั้งแต่อายุ 50 ปีขึ้นไป

12 พฤศจิกายน – 30 ธันวาคม 2556

สอบถามได้ที่ : ศูนย์ตรวจสุขภาพ แผนกอายุรกรรม
และสถาบันหัวใจ รพ.เซนต์หลุยส์
โทรศัพท์. 02-675-5000 www.saintlouis.or.th

ดูงานแล้ว เราก็ได้ชวนชาวเยอรมันให้มาร่วมลงทุน และตั้งโรงงานด้วยกัน ในขณะนั้นเราต้องการให้มีระบบธุรกิจอย่างครบวงจร ต้องการต้นน้ำ กลางน้ำ และปลายน้ำ ซึ่งก็ได้ดำเนินธุรกิจมาจนถึงทุกวันนี้ ซึ่งโรงงานที่กล่าวถึงนั้นคือโรงงานโกโรเฮสสยาม ตั้งอยู่ที่อำเภอแกลง จังหวัดระยอง ผลิตก๊อกร้าน้ำยี่ห้อโกโรเฮมาเกือบ 20 ปีแล้ว

ปรัชญาการทำธุรกิจในลักษณะนี้ เราใช้ปรัชญาอะไร

มันเหมือนกันเลย เหมือนกับอยู่เป็นเถรเถรหรือพระสงฆ์ก็ดี เราต้องรู้จักเนื้อหารายละเอียด ทำลวกๆ ไม่ได้ ทำไม่ธุรกิจเดียวกันหรือการใช้ชีวิตเดียวกัน แต่ทำไมเราเป็นไม่เหมือนเขา เพราะว่าเราไม่ใส่ใจเรื่องรายละเอียดจะทำให้เราแย่ถ้าเราใส่ใจไม่ถึง ทำให้เราติดถ้าเราใส่ใจถึง มันก็ย้อนกลับมาที่ชีวิตที่เราผูกพัน มีภรรยาไม่ถูกต้อง อะไรพวกนี้ เสร็จแล้วถามในใจยังอยู่ไหม? ในใจนั้นยังอยู่ ความเป็นเถรมันยังฝังอยู่

ในฐานะที่เป็นคริสตชน ผมบอกได้เลยว่าเราทิ้งพระไม่ได้ ถึงเราจะเดินทางผิดอย่างไรก็อย่าทิ้งพระ เคยมีพระสงฆ์หลายองค์คิดว่าสมพงศ์ไปแล้ว ภูไม่กลับ แต่อย่าลืมนะ เรามีรุ่นพี่รุ่นน้องเป็นพระสงฆ์ที่สามารถปรึกษาได้ตลอดรับศีลไม่ได้ไม่เป็นไร ขอให้เข้าวัด เตียววันหนึ่งก็ได้เอง แล้ววันนั้นก็มาถึงครับ

มาถึงอย่างไรครับ

ทุกอย่างมันเริ่มถูกต้องโดย **คุณพ่ออดุลย์ ภูธรณ์** ท่านก็มาจัดแจงให้มันถูกต้อง นี่ขนาดผมเคยเป็นเถรมาแล้ว ผมต้องมาเริ่มใหม่หมดเลย

บอกได้เลยว่าก็สวดแบบเก่าๆ เช่นบทอาเวมาเรียเพราะฉะนั้นผมก็อยากจะบอกว่า ตัวอย่างผมไม่ค่อยดี แต่ว่าผลสุดท้าย ถ้าเราไม่ขาดตอน พระอยู่ในใจเราซะอย่าง เราเก็บรายละเอียดตรงนั้นเอาไว้ในใจเรา วันหนึ่งก็ต้องกลับมา ทุกอย่างก็กลับเข้ามาหมด เพื่อนฝูงก็ดีใจ พระสงฆ์รุ่นพี่รุ่นน้องก็ดีใจ ว่าผมไม่ได้เป็นอย่างที่เขาคาดกันไว้

ช่วงหลังจากบุญถวายเป็นอย่างไรต่อไปครับ

หลังจากทำธุรกิจมาอีกไม่นาน ก็ไม่รู้ว่าจะทำอะไร ที่แรกคิดว่าอยากมีบ้านพักตากอากาศ ซึ่งภรรยาได้ไปซื้อที่ริมชายหาดที่เขาหลัก จังหวัดพังงาไว้ แต่เมื่อมองบริเวณรอบข้างซ้ายขวาเป็นโรงแรมหมด ก็เลยคิดว่าจะไปอยู่อย่างไร จนในที่สุดก็ตัดสินใจทำโรงแรม แต่กระนั้นเมื่อโรงแรมเปิดดำเนินธุรกิจได้ 3 เดือนก็ได้เจอกับภัยพิบัติสึนามิที่เขาหลัก ซึ่งในช่วงที่สึนามิเข้ามานั้น ผมก็ได้อยู่ในเหตุการณ์นั้นด้วย

ย้อนกลับมาเมื่อประมาณ 30 กว่าปีก่อนดำเนินธุรกิจบุญถวายเป็น ผมก็มาทำร้านสวย (ร้านอาหาร) ที่ป่าตองร่วมกับหุ้นส่วน และมีโรงแรมเล็กๆ ชื่อโรงแรมซาฟารี ทำแบบไม่ได้มีอะไรมาก เป็นโรงแรมธรรมดา ไม่ได้มีการประชาสัมพันธ์อะไร ทั้งนี้เป็นเพราะผมตั้งใจที่จะเน้นการขายอาหารทะเลมากกว่า

ณ ขณะนั้นผมก็มีธุรกิจอยู่ประมาณ 2-3 ประเภท และผมก็คิดว่าเวลาเราทำธุรกิจอะไรเราก็ต้องมีบุคคลในบริษัทนั้นเป็นจุดหลัก เช่นผู้จัดการ ฝ่ายการเงิน ฝ่ายขายหรือฝ่ายการตลาด เราต้องเอาใจเขาให้อยู่ เราต้องให้มีรายได้ที่พอสมควร เขาถึงจะไม่ไปไหน เพราะฉะนั้นอย่างบุญถวายเป็น **คุณวิวัฒน์** ซึ่งเป็นหุ้นส่วนใหญ่ก็ทำไป ที่ป่าตองที่ผมได้หุ้นกับ**คุณทวีศักดิ์** ก็

ให้คุณหวัดดีทำไป ส่วนที่เขาหลักเราก็ให้ลูกไปแบ่งกันทำ เพราะในใจผมคิดเสมอว่า ชีวิตบ้านปลายที่ผมประสบความสำเร็จมาจนทุกวันนี้ ชีวิตในบ้านเณรนั้นได้เป็นหลักให้เราเกาะ เหมือนเอากาวไปทาติดเอาไว้มันไม่หลุด ไม่อย่างนั้นผมคงไม่กลับมา บางทีผมก็รู้จักคนเก่าๆ ผมอายุเขาเหมือนกัน แต่เนื่องจากผมมีกาวอยู่ มันก็เลยติดมา หลังจากนั้นไป ผมก็มาคิดต่อไปว่าผมจะทำอะไรเพื่อช่วยพระศาสนจักรในทางใดได้บ้าง และผมก็มีความยินดีเป็นอย่างยิ่ง เพราะว่าปีนี้ผมก็มีอายุ 74 ปีแล้ว

เวลาที่เรามองเข้ามาในพระศาสนจักรในยุคนี้ ศตวรรษที่ 21 คิดอย่างไรกับการประกาศพระวรสารใหม่ (New Evangelization)

ผมก็แปลกใจนะ เพราะว่าตอนบวชสังฆานุกรที่สามพราน ที่ผ่านมา ที่อาคารบุญราศีสมเด็จพระสันตะปาปาโยฮัน ปอล ที่ 2 คนมาร่วมพิธีจำนวนมาก ผมแปลกใจมากมีการประกาศในพิธีนั้นว่า มีคริสตชนใหม่ 200 กว่าคน เข้ามาร่วมด้วยอยู่ทางด้านขวามือ ก็มีการดลใจ

ว่า เป็นไปได้อย่างไร ตั้ง 200 กว่าคน ผมอยากจะถามว่าเขาทำอย่างไร กลับใจด้วยวิธีการแต่งงานหรือเปล่า เขาบอกน้อยไม่เยอะ ผมก็คิดว่า โลกสมัยใหม่สามารถที่จะทำให้เขากลับใจได้มากขนาดนั้น อันนี้เป็นความรู้สึกนะครับ เพราะว่า ตอนผมเป็นเณรก็คิดว่า ถ้าผมเป็นพระสงฆ์แล้วมีคนกลับใจได้คนหนึ่งเราก็น่าดีใจ หรือคนที่ทิ้งวัดไปแล้วกลับมาเราก็น่าดีใจ แต่ไม่ใช่ นี่เขาใช้วิธีการกันอย่างไร อยากรู้ และได้ข่าวว่า อาสนวิหารอัสสัมชัญมีถึง 20 คน อย่างนี้ขอให้ทำต่อไป จะด้วยวิธีอะไรก็แล้วแต่ อาจจะ เป็นเพราะสื่อส่วนหนึ่งที่มีส่วนก็ได้ หรืออย่างที่เมื่อสักครู่นี้คุยกับคุณพ่อว่า เวลาออกอากาศเกี่ยวกับรายการของศาสนาเรามันไม่เหมือนกับของคนอื่นเขา มันเข้าไปหน่อย พอจะเลื่อนเวลาออกอีกสักหน่อยได้ไหม ขออาทิตย์เว้นอาทิตย์ หรือครึ่งวันครึ่งก็ยิ่งดี ให้เราได้บ้าง ไม่อย่างนั้นเราต้องตื่นตั้งแต่ตี 4 นี่คือวิธีการใช้สื่อ หรือการใช้ระบบไอที ที่เรามีอยู่ ผมเชื่อว่าเราจะมีเครื่องมือเครื่องมือ แต่วิธีที่เราจะให้คนติดตาม คงจะต้องมีอะไรอีกสักอย่าง

สมัยก่อนผมอยู่บ้านนอก พอได้ยินว่า
คนนั้น คนนี้กลับใจ ผมก็ร้องโอโฮ มีคนกลับใจ
มาขอเรียนคำสอน ผมดีใจมาก ผมเองไม่ค่อย
มีเวลา มีพรรคพวกอยากให้ไปร่วมกับชมรม
นักธุรกิจคาทอลิก (นธค.) อีกบ้าง กับกลุ่มคาทอลิก
ต่างๆ บ้าง คงจะต้องช่วยด้วยวิธีอื่น

ขอย้อนกลับไปนิดหน่อย คือเท่าที่ฟังดูเหมือน บางช่วงมันแยลงนะครับ

อ้อ!!! ตกต่ำมาก ช่วงนั้นผมไปอยู่
ที่นครพนม รับผิดชอบอยู่ตามแคมป์ของทหาร
อเมริกัน ในสงครามเวียดนาม พยายามทำ
ทุกอย่าง มีแม้กระทั่งมีเพียงบาทเดียวในกระเป๋า
แต่คิดว่าเราไม่อดตาย บางวันผมไม่มีอะไรเลย
ก็ไปหาพี่สาวเขาเปิดร้านอาหารเรือนแพ ที่
เชิงสะพานซังฮี้ เขาก็อยากให้อยู่ช่วยเขา เรา
ก็ช่วย แล้วเขาก็มาทำร้านอาหารใหญ่ๆ ที่
เชิงสะพานพระปิ่นเกล้าใกล้กับโรงพยาบาล
ศิริราช ผมก็ช่วยเขาเขาก็ให้เงินผมบ้าง ต่อมา
ผมก็มีความคิดว่า ผมอยากจะทำอะไรของเรา
เองบ้าง ผมก็ฝันไว้อย่างนั้น แต่ความฝันของ
เรามันเป็นจริงได้

ที่เชื่อว่า ไม่อดตาย เพราะว่าเรามีอะไรเป็นหลักยึด

ผมเชื่อว่า ถ้าเราไม่ทำสิ่งที่ผิดจริยธรรม
เราไม่อดตายหรอก ถ้าเมื่อไหร่คุณคิดว่าจะเรียน
ลัด อยากรวทางลัด ไปขายยาบ้า ทำอะไรที่ผิด
จริยธรรม ถ้าอย่างนั้นกูไม่กลับแล้ว อยู่เมืองไทย
ผมเชื่อว่าอย่างไรก็ไม่อดตาย ถ้าคุณขยัน คุณจะ
ค่อยๆ หาหนทางที่คุณจะไปได้

ความคิดอย่างนี้ เป็นความคิดส่วนตัวนะครับ มัน เหมือนบ้านเณรไม่ได้สอน เรื่องการทำธุรกิจ

สิ่งนี้บ้านเณรไม่สอนหรอกครับ แต่มันมี

ความคิดพื้นฐาน ผมว่าเณรทุกคน และพระสงฆ์
ทุกคนมีหมด สิ่งนี้เรานำมาประยุกต์ให้เข้ากับ
ชีวิตประจำวันของเราได้ ไม่อย่างนั้นออกมาจาก
บ้านเณรก็โดนเขาหลอกหมดเพราะคิดว่าทุกคน
เป็นคนดีหมด นี่แหละถูกหลอกหมด เราก็เริ่ม
ระวังตัว แต่ในขณะเดียวกันการเรียนรู้นั้นมี
สมัยนั้นเครื่องบิน บินจากกรุงเทพฯ ไปฮ่องกง
ไปกลับ 1,200 บาท ไปสิงคโปร์ประมาณ 1,000
บาท มีการแสดงสินค้าที่ไหนเราไปดูว่าเขา
มีสินค้าอะไรบ้าง เขาคงไม่เอาของเก่ามาแสดง
คงเอาแต่ของใหม่ ของล้ำหน้าของเขามาแข่งกัน
ในงานแสดงสินค้า มีงานแสดงสินค้าที่ไหน ก็
พยายามจะไป เช่น ญี่ปุ่น อเมริกา เยอรมนี
ผมไปหมด ถ้าอย่างประเทศเยอรมนีหรืออเมริกา
เวลานั้นเขาถามเราว่ามาจากไหน ผมบอกมาจาก
ประเทศไทย เขาถามว่าไทยไหน ไทเป หรือ
ไต้หวัน เขายังไม่รู้จักประเทศไทย เพราะฉะนั้น
เราสามารถที่จะเลือกสินค้าที่เราเป็นตัวแทนได้
อย่างดีเลย เราก็เลือกมาอยู่ในมือ และเราก็
ประกอบไว้ จนถึงทุกวันนี้ ผมก็มาทำสุกซ์ภัณฑ์
มาทำโรงงาน และมาทำโรงแรมจริงๆ จังๆ เมื่อ
9 ปีที่แล้ว โรงแรมตอนนี้ที่อยู่ในสังกัด 5 แห่ง
และกำลังจะมีโรงแรมที่ 6 กำลังจะสร้างขึ้นอีกที่
เขาหลัก จังหวัดพังงา

นี่ก็เรื่องที่พระให้เรา อายุเจ็ดสิบกว่าเราก็
รับใช้พระไป คิดว่าจะเกษียณไหม ต้องตอบ
คุณพ่อว่าไม่ มันมีงานต้องทำอีกเยอะ แต่ว่า
แบ่งเบามาระไปบ้าง กระจายไปบ้าง

คิดว่ามีอะไรที่ยังต้องทำอีก

เราล้าหลังเขามาก ถ้าเราเทียบกับใน
อาเซียน ถ้าถามผมว่ารักประเทศไทยไหม เรา
รักประเทศไทย เคยมีครั้งหนึ่งคิดจะขายทุกสิ่ง

ทุกอย่างและย้ายครอบครัวไปอยู่ออสเตรเลียบ้าง ย้ายไปอยู่อเมริกาบ้าง สิงคโปร์บ้าง แต่ผมก็คงไปไม่ได้ เพราะผมยังรักที่นี่ ทรัพย์สินก็ยังมียู่ที่นี่ เราก็คงต้องให้เจเนเรชั่นข้างหน้าเขาทำต่อไป ส่วนเราเป็นคนให้ความคิด ถ้าเราอยู่อย่างนี้ วันหนึ่งเราก็คงแพ้ชาวบ้านเขา คิดว่าควรจะใช้กำลังคนให้น้อยที่สุด เพราะตอนนี้หรือต่อไปนี้เราจะหาพนักงานได้ยากขึ้น เราจึงนำเทคโนโลยีเข้ามาแทน ผมอยู่คนเดียวลำบาก คงต้องมีธุรกิจอย่างอื่นเข้ามา ผมคิดว่า เรามีอยู่ 3 จุด จุดหนึ่งในเรื่องของโรงแรม จุดที่สองในเรื่องตลาดคือ บุญถาวร จุดที่สามในเรื่องของการผลิตคือโรงงาน

ในฐานะที่เราเป็นคริสตชนที่ทำธุรกิจ เรามีอะไรที่จะพูดส่งเสริมความเชื่อของกันและกันบ้าง

ผมคงจะพูดเรื่องความเชื่ออะไรมาไม่ได้ แต่เท่าที่ผมอ่านอุตมสารและอุตมคานต์ เรียกว่าแทบจะทุกฉบับที่ออกมา ตามวัดเขาว่าเขาก็หยิบมาอ่าน ตัวของหน้าตาไม่ได้เปลี่ยน หน้าตาของหนังสือก็เหมือนเดิม บทความก็ไม่ได้เปลี่ยน ครั้งหนึ่งเมื่อผมตกต่ำ ผมไปเป็นบรรณาธิการข่าวต่างประเทศ ตอนนั้นก็อาศัยเรื่องแปลหนังสือ และเรารู้ว่าวิธีการทำหนังสือพิมพ์นั้นเขาทำกันอย่างไร การเขียนข่าว เขาทำกันอย่างไร หรือการเข้าเล่มทำอย่างไร สมัยนั้นมันเขียนของคาทอลิกคนหนึ่งใช้นามปากกาว่า **ลีเสียดหรือกระแซ่** ซึ่งถ้าเป็นคนสมัยเก่าๆ จะต้องรู้จัก **นายประสาน มีเฟื่องศาสตร์** เป็นแน่ ซึ่งเขามีวิธีการเขียนที่ไม่เหมือนใครมีสไตล์การเขียนเป็นตัวของเขาเอง

ผู้อ่านอุตมสาร รายสัปดาห์ ประมาณ 7,800 คน รายเดือนอยู่ที่ 5,000 กับอีกนิดหน่อย หลักๆ

จะเป็นคริสตชน ผู้สูงอายุ ตามอาราม ตามโรงเรียน ฯลฯ

พวกนักบวช คนสูงอายุ และคนที่ไปวัด อาจจะอ่าน แต่คนที่อ่านมีจำนวนหนึ่งคือ ผู้ที่จะติดตามว่ามีฉลองวัดที่ไหน หรือมีกิจกรรมตรงไหนบ้าง และอาจจะเพิ่มด้วยการโฆษณาให้มากขึ้น

เราติดอยู่ที่ประเด็นในเรื่องของลูกเก่าๆ ลูกค้าหลักพอเราจะขยับ เขาก็ต้องสร้างฐานใหม่ ในโรงเรียนในวัด และยังมีอีกจุดหนึ่งคือเรื่องของบุคลากรเจ้าหน้าที่ ค่าตอบแทน บางที่เราไม่สามารถรักษาให้เขาอยู่กับเราได้นาน

จำนวนคนอ่าน เรายังไม่เคยทำการสำรวจว่า เขาชอบอ่านอะไร อายุเท่าไร อ่านอะไร อ่านคอลัมน์ไหนมากที่สุด

เราก็มีสื่อสิ่งพิมพ์ วิทย์ โททัศน์ และในปัจจุบันเรื่องของไอที และยังมีเรื่องของการทำทีวีดิจิทัล ในช่วงอนาคตที่จะเกิดขึ้น ซึ่งไม่แน่ใจว่าเราจะได้อหรือไม่ได้ และเรายังมีในเชิงวิชาการ ความรู้ เรายังมีในเรื่องของสื่อศึกษาด้วย

ผมดูของ Rai บ่อยๆ เขาก็มีเรื่องวิทยุ มีอะไรต่างๆ อันนั้นเราอาจจะแทรกเข้าไปบ้าง เราไม่ควรเป็นเรื่องศาสนามากเกินไปแต่ควรอิงและควรแทรกเรื่องพระคัมภีร์เข้าไปด้วย และควรมีการติดต่อ มีการเชื่อมถึงกันให้ผู้ชม ผู้อ่านได้ติดต่อ อย่างรายการข่าว เขายังมีการให้ติดต่อ ให้ตอบคำถาม ใหม่ๆ ที่เขามีคนดูเป็นล้าน แต่เขาต้องทำเขาต้องมี ไม่อย่างนั้นเขาตาย คนเริ่มเบื่อ ต้องมีความแปลกใหม่ เราต้องพยายามหาสิ่งใหม่ๆ ขึ้นมา ผมว่าการสำรวจเป็นสิ่งจำเป็น เหมือนโพลล์ เราได้เห็นการตอบรับ มีการเจาะลึก มีการมุ่งความสนใจ ต้องจับตลาดให้เจอ และเพิ่ม

ความน่าเชื่อถือ เพิ่มความน่าอ่าน เป็นรูปแบบที่
เราต้องปรับใช้กับอุดมสาร เราต้องดูว่าอุดมสาร
มีจุดประสงค์อะไร เราเป็นหนังสือคาทอลิก เรา
ควรเล่นเรื่องอะไร

ช่วยมอบข้อคิดถึงท่านผู้อ่านด้วยครับ

จริงๆ แล้วชีวิตถ้าถามว่าผมเป็นอย่างไร
คงไม่อยากจะพูดอะไร อยากให้ทุกคนมีพระ
อยู่ในใจตลอดเวลา มันเพียงพอแล้ว เราจะดี
หรือจะอะไรต่างๆ แวบหนึ่งต้องกลับมาคิดถึง
พระ และคิดว่านี่เป็นผลพลอยได้ทำให้เราเดิน
ไม่ผิดทาง และทำให้เราเจริญจริงๆ ถ้าเราอยู่ใน
หนทาง ใครจะไปจำพระคัมภีร์ได้หมด มันเป็น
ไปไม่ได้หรอกครับ แต่ว่าโดยรวมเราสรุปพระ
อยู่กับเราจริงๆ ผมว่านี่แหละจะทำให้เราเจริญ
ทั้งทางจิตใจและทางร่างกาย ผมมีบุญได้กลับ
มาเข้าวัดเข้าวาอีกครั้ง

ชีวิต เริ่มต้นและจบลง เรียนรู้และพิสูจน์
ไม่ใช่เฉพาะสิ่งที่รัก แต่สิ่งที่ตนเองเชื่อมั่นด้วย

ผมนั่งพูดคุยกับคุณสมพงศ์ ในเช้าก่อนที่จะมี
การเสกโรงแรมหลังใหม่ ที่ จังหวัดภูเก็ต โดยมี
พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู เป็นประธาน
และมีพระสงฆ์อีกหลาย ๆ องค์ มาร่วมแสดง
ความยินดีด้วย

การแต่งตัวที่เรียบง่าย บุคลิกการพูดคุย
ที่เป็นกันเอง ประสบการณ์และคำแนะนำที่
น่าสนใจ ใครจะดูออกว่า นี่คือนักรบที่ประสบความ
สำเร็จในชีวิต เป็นเจ้าของกิจการมากมาย มี
หุ้นส่วนอยู่ในหลายบริษัท มีลูกน้อง เจ้าหน้าที่
หลักพัน มีงบประมาณการตัวเลขเจ็ดหลัก ตลอด
เส้นทางชีวิตที่ไม่ทิ้งพระคือคำตอบและบทสรุป
ของเรื่องราวทั้งหมด

คลื่นยามสายของวันนั้น ไม่แรงเท่าใดนัก
สายลมเย็นๆ ซไล่มผิวกายเหมือนฤดูหนาว
กำลังมา บางคนกำลังนำเรือเข้าฝั่ง บางคน
เพิ่งเริ่มออกเดินทาง อย่าลืมนำพระไปใน
ทุกเส้นทางเดิน **ศั**

จิตตารมณ์คริสต์มาส

ข้าพเจ้าจะทิดเกียรติคริสต์มาสในใจ และ
จะพยายามรักษาไว้ตลอดปี

ข้าพเจ้าจะเจริญชีวิตในอดีต ปัจจุบัน และ
อนาคต

จิตตารมณ์แห่งห้วงเวลาทั้งหมดดังกล่าว
จะคงอยู่ในจิตใจข้าพเจ้าเสมอไป

ข้าพเจ้าจะไม่ลืมบทเรียนต่างๆ ที่ข้าพเจ้า
ได้รับ

ข้าพเจ้าอาจลบข้อความเหล่านี้ออกไปจาก
ก้อนหินนี้!

อีเบนเนเซอร์ สกรูจ ในเพลงคริสต์มาส
คารอล

อีเบนเนเซอร์ สกรูจ มีชีวิตที่น่าสงสาร
มาก เขาสร้างคุกแห่งความสันโดษให้กับตัวเอง
ที่ละเล็กที่ละน้อย อันที่จริงอีเบนเนเซอร์ไม่ใช่
คนที่เห็นแก่ตัวหรือเป็นคนน่ารัง แต่ที่ละเล็ก
ที่ละน้อยเขาค่อยๆ กลายเป็นคนที่ไม่สนใจใคร
เลยนอกจากตัวเอง ก่อนหน้านั้นเขาเป็นคนมี
เพื่อนมาก จนกระทั่งเคยพบรักครั้งหนึ่งด้วย แต่
หลังจากนั้นไม่นานอีเบนเนเซอร์ก็ได้พบกับอะไร

บางสิ่งที่เขารักเกิดทุนยิ่งกว่าสิ่งใด มันคือเงินตรา เขาก็มั่นหน้าก้มตาทำงานอย่างไม่รู้จักพักผ่อนเพื่อหาเงินให้ได้มากที่สุดเท่าที่เขาจะสามารถ เงินเปลี่ยนเป็นศูนย์กลางชีวิตจนกลายเป็นพระเจ้าของเขา เขาไม่สนใจอะไรทั้งนั้นนอกจากก้มหน้าก้มตาหาเงินแต่อย่างเดียว ตอนที่เราพบอีเบนเนเซอร์ยุครุ่งเรืองทางธุรกิจของเขาจบลงหมดแล้ว ยาโกบ มาร์ลีย์ หุ่นส่วนของเขาตายจากไปตั้งหลายปีแล้ว เขาและบีอบ แครตซิท ทำงานในห้องที่ขึ้น หนาว และมีไฟสลัว อีเบนเนเซอร์ไม่ยอมใช้เงินเปลี่ยนไฟให้สว่างและติดตั้งเครื่องทำความร้อน

คนเราแต่ละคนใช้เงินไม่เหมือนกัน บางคนพอร่ำรวยก็ใจกว้างปันมหาสมุทร แต่บางคนก็ตระหนี่ไม่ยอมควักกระเป๋าแม้แต่แดงเดียว การบูชาเงินทองของอีเบนเนเซอร์ทำให้เขา มองไม่เห็นความยากจนของคนอื่น และที่ร้ายกว่านั้นคือ จิตใจของเขาที่พลอยยากจนไปด้วย เขาเป็นคนที่ไม่ชอบคริสต์มาสเอามากๆ เขากลายเป็นศัตรูกับ “สันติจึงมีแด่มนุษย์ผู้มีน้ำใจดี”

เขาพูดอย่างเย้ยหยันว่า “หากข้าพเจ้าทำตามใจได้ ทุกคนที่ไปไหนมาไหนพบใครก็พูดว่า ‘เมอร์รี่ คริสต์มาส’ ควรที่จะถูกเอาไม้เสียบแล้วเอาไปปิ้งไฟให้หมด”

คริสต์มาสเป็นเทศกาลแห่งการเฉลิมฉลองการมีน้ำใจและความรัก จิตตารมณ์ของเทศกาลนี้ทำให้เราต้องทบทวนไตร่ตรองชีวิต เราอาจไม่ใช่คนดีเหมือนเบนเนเซอร์ที่มีทูตสวรรค์มาเยือนในคืนวันก่อนคริสต์มาส แต่ภาพและเสียงในวันเหล่านี้ที่เตรียมเราเข้าสู่วันคริสต์มาสควรที่จะเป็นสิ่งที่เตือนใจเราให้คิดถึงความรัก

อันหาขอบเขตมิได้ของพระเจ้าที่ทรงประทานพระบุตรให้ทรงมาบังเกิดที่เบธเลเฮม ความรู้สึกชื่นชมยินดีในโอกาสคริสต์มาสไม่ควรหยุดตอนสิ้นปีเก่า ในขณะที่ย่างเข้าสู่เดือนมกราคม ความชื่นชมยินดีแห่งคริสต์มาสควรเป็นส่วนหนึ่งที่คงอยู่ตลอดไปในวิถีแห่งการดำเนินชีวิตของเรา ความรู้สึกของเราต้องผนึกเอาความเชื่อที่เป็นรูปธรรมเข้าไปด้วยเพื่อที่เราจะได้สามารถนำสาล์นแห่งคริสต์มาสมาดำเนินชีวิตได้อย่างสมบูรณ์ ขณะที่เทศกาลของการเตรียมรับเสด็จเริ่มต้นด้วยจาริตพิธิ มันควรที่จะเป็นจุดเริ่มต้นที่เราต้องกลับใจ เราควรใช้เวลานี้เพื่อปรับเปลี่ยนชีวิตของเรา เราจะเปลี่ยนได้อย่างไรบ้างในขณะที่เราอย่างก้าวเข้าสู่ปีใหม่?

ขอให้เรามองไปที่ความเรียบง่ายของคอกสัตว์ พระเยซูเสด็จมาในโลกนี้โดยไม่มีอะไรติดตัวมาเลย ส่วนเรานั้นหวังพึ่งโลกที่มีพร้อมทุกอย่างและมีอย่างบริบูรณ์ จงปล่อยวางสิ่งที่ไม่มีความหมายในชีวิตแล้วหันกลับไปยอมรับสิ่งที่เป็นความจริงแท้ทั้งนั้น เรื่องราวของคริสต์มาสแสดงให้เห็นถึงความสำคัญที่จะต้องพบกับความชื่นชมยินดีในความสุภาพที่แท้จริง พระบุตรของพระเจ้ามิได้ลงเอยที่จะเสด็จมาประสูติในถ้ำเลี้ยงสัตว์ พระองค์ทรงพอพระทัยที่จะเสด็จมาอย่างเรียบง่าย แม้ว่าชีวิตของพระองค์ในอนาคตต้องสัมผัสกับทุกชีวิตมนุษย์ ขอให้ดำเนินชีวิตตามแบบฉบับของครอบครัวศักดิ์สิทธิ์ทั้งที่เบธเลเฮมและที่นาซาเร็ธ แล้วเราจะมีชีวิตชื่นชมยินดีกับความเรียบง่ายในการเดินทางแห่งความเชื่อในชีวิตของท่าน

ขอให้พยายามเห็นความสำคัญของผู้อื่น คุณสมบัติที่สวยงามที่สุดของคริสต์มาสคือ มันทำให้มนุษย์ที่มีแนวโน้มรังแต่จะเอาตนเองเป็นหลักหันกลับไปมองผู้อื่นด้วย เรามัวกังวลแต่จะหาซื้อของขวัญที่สวยงามที่สุดสำหรับคนที่เรารัก เราให้ความสำคัญกับอาหารที่เราเตรียมเพื่อครอบครัว ขอให้เปลี่ยนการให้ความสำคัญดังกล่าวในชีวิตของเราด้วย ขอให้ถือว่าความสัมพันธ์กับผู้อื่นต้องมาเป็นอันดับแรก จงร่วมรับประทานอาหารด้วยกันเพื่อเฉลิมฉลองทุกโอกาสที่ท่านอยู่พร้อมหน้ากัน เมื่อไฟแห่งคริสต์มาสเริ่มมอดลง พยายามจุดประกายให้มันลุกโชนขึ้นมาใหม่กับคู่ชีวิตหรือเพื่อนมิตรภาพกับเพื่อนเก่า เมื่องานเลี้ยงจบแล้วและเก็บอุปกรณ์ตกแต่งแล้ว พยายามที่จะหาทางเสวนากันต่อไป เสนอตัวเป็นมิตรกับผู้ที่ดูเหมือนได้รับคำเชิญให้ไปทานเลี้ยงเพียงปีละครั้ง จงทำอย่างที่พระเยซูเคยปฏิบัติเมื่อพระองค์ทรงตั้งผู้คนที่อยู่ตามชายขอบสังคมให้เข้าไปอยู่ในแวดวงมิตรสหายของพระองค์

“สันติจะมีแด่มนุษย์ ผู้บีบน้ำใจได้”

ใช้ชีวิตให้เหมือนกับเด็กๆ เราเกิดความเบื่อหน่ายและไม่มีความแน่ใจเพราะเรา

เคยผิดหวังมาหลายครั้ง เมื่อเรามองตาเด็กๆ ในช่วงคริสต์มาส ท่านจะเห็นความเชื่อและความไว้วางใจซึ่งเราจะควรที่จะรื้อฟื้นมันขึ้นมาใหม่ในขณะที่เรากำลังเติบโตขึ้น จงฟื้นฟูความไว้วางใจของท่านในความสัมพันธ์ของท่านกับพระเจ้าและกับเพื่อนมนุษย์ด้วยกัน ขอให้

มอบตนเองแด่พระคริสต์เจ้าและมอบชีวิตไว้ในพระองค์ ขอให้ระลึกถึงความกระตือรือร้นในวัยเด็กของตน อย่าไปสนใจว่าคนอื่นเขาจะคิดอย่างไรกับเรา ขอให้มองโลกด้วยสายตาใหม่และดำเนินชีวิตราวกับว่ามันเป็นประสบการณ์ครั้งแรกของเรา

ขอให้ทำการเฉลิมฉลองพระคริสต์เจ้าทุกวัน การบังเกิดของพระเยซูเตือนใจเราว่าพระองค์ทรงเป็นจุดศูนย์กลางของมนุษยชาติและโลกของเราต้องหมุนไปรอบพระองค์ จงทำการนมัสการพระองค์ไปตลอดปี จงไปร่วมมิสซาเสมือนกับการถวายของขวัญแด่พระองค์ ขอให้ช่วยกันเผยแพร่ความชื่นชมยินดีของพระองค์ไปยังผู้อื่นและหวานเมลิ็ดพันธุแห่งความรักของพระองค์ไปตลอดเส้นทางที่ท่านเดินไป จงแสดงให้โลกเห็นว่าสันติและความชื่นชมยินดีของคริสต์มาสนั้นทุกคนสามารถสัมผัสได้ตลอดเวลา จงเป็นผู้ประกาศข่าวดีโดยการนำพระเยซูเข้าไปสู่วัฒนธรรมที่ดูเหมือนว่าจะลืมพระองค์ไปแล้ว หากพระเยซูเป็นลำดับต้นๆ เราในฐานะที่เป็นเถาไม้สามารที่จะดำเนินชีวิตโดยตัดขาดจากพระองค์ได้ จงฝึกตนเองและผู้อื่นติดกับพระเยซูและจะมีประสบการณ์กับอัศจรรย์ในจิตใจที่ไม่รู้จักจบสิ้น

เมื่อเกิดมีความสงสัยอะไร ก็ขอให้รักเอาไว้ก่อน! ผู้คนดูจะใจกว้างกว่าปกติในการทำบุญให้ทานในโอกาสคริสต์มาส ในความสัมพันธ์ของท่านกับผู้อื่น จงปฏิบัติความรักทุกวัน เมื่อสงสัยว่าจะปฏิบัติตนอย่างไร ก็ขอให้ทำให้ผู้อื่นมีความสุขไว้ก่อนเป็นอันดับแรก ความมีน้ำใจดีที่ยังรำลึกในตัวตนมนุษย์อาจอันตรายระเหยไปตอนที่ได้รับบิลหนึ่งสัปดาห์หลังวันคริสต์มาส

ความรักต้องเจริญเติบโตขึ้นทุกวัน
เพื่อที่เราจะได้ประสบกับความสำเริง
ในความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น
จนยอมให้ความรักแห่งคริสต์มาส
เปลี่ยนวิธีที่เรามีความสัมพันธ์
กับผู้อื่น

แต่เราไม่อาจที่จะปล่อยให้ความสวยงามแห่งการ
ประสูติของพระองค์อันตรธานไปได้ ความรักต้อง
เจริญเติบโตขึ้นทุกวันเพื่อที่เราจะได้ประสบกับ
ความสำเร็จในความสัมพันธ์ของเรากับผู้อื่น จง
ยอมให้ความรักแห่งคริสต์มาสเปลี่ยนวิธีที่ท่าน
มีความสัมพันธ์กับผู้อื่น

คริสต์มาสสามารถที่จะทำให้ดวงใจที่แข็ง
ที่สุดอ่อนลงได้ อีเบนเนเซอร์ตื่นขึ้นในตอนเช้า
ของวันคริสต์มาสโดยเปลี่ยนไปเป็นคนละคน
มันเป็นไปได้ที่พ่อพันธุ์คริสต์มาสแล้วเราสามารถที่
จะกลายเป็นคนที่เข้าใจดีขึ้นต่อคนยากจน ความ
ท้าทายมันอยู่ที่เราต้องหมั่นให้ความช่วยเหลือ
พวกเขา เบนเนเซอร์ตอนนี้เข้าใจดีแล้วว่า การ
มีชีวิตอยู่อย่างสันโดษได้ฆ่าชีวิตฝ่ายจิตของเขา
พระเจ้าทรงสร้างเรามาเพื่อให้ทุกคนมีปฏิสัมพันธ์
ซึ่งกันและกัน หากเราต้องการที่จะรักผู้อื่น
เหมือนที่พระคริสต์เจ้าทรงรักพวกเขา เราต้อง
เปิดประตูดวงใจของเราออก ความรักไม่อาจที่
จะลี้ภัยไหลออกมาในช่วงคริสต์มาสแล้วหยุด
ไหลเมื่อคริสต์มาสสิ้นสุดลง น้ำพุแห่งความรัก
ควรที่จะไหลลึกในดวงใจของเราตลอดเวลา
เรามีความประหลาดใจในการเปลี่ยนแปลงของ
เบนเนเซอร์อย่างไร เราก็คงมีความแปลกใจถึง
การเปลี่ยนแปลงในตัวเราเองด้วย

ขอให้ตรวจสอบชีวิตของท่านแล้วดูซิ
ว่าท่านยืนอยู่ตรงไหน ท่านพบว่าตนเองกำลัง
เลียนแบบฉบับของพระเยซูและเบนเนเซอร์หรือ
เปล่า? เราอาจใกล้เคียงกับเบนเนเซอร์มากกว่า
ที่เราคิดก็ได้ ลองสำรวจดูซิว่าท่านจับจ่ายใช้
เงินของท่านอย่างไร? ท่านใช้มันอย่างดีหรือว่า
เงินกลายเป็นพระเจ้าของท่าน? ท่านช่วยแบ่ง
เบาระของคนที่อยู่รอบข้างหรือว่าท่านเพิ่ม
ภาระให้กับพวกเขา? พวกเราหลายคนต้องทน
ทุกข์เพราะความตาบอดอย่างที่เป็นเบนเนเซอร์เคย
เป็นมาก่อน เราารู้สึกเย็นชากับการอิจฉา ความ
เกียจคร้าน ความละโมภ และการไม่รู้จักเห็นใจ
ผู้อื่นที่เกาะติดกับดวงวิญญาณของเราจนเราไม่
สามารถที่จะรู้สึกได้กับผลของมัน เรามีความ
เชื่อว่าเราจะสามารถพัฒนาตนขึ้นได้ก็ต่อเมื่อเรา
สำนึกว่าเราเป็นคนที่เสื่อมลงจนไม่มีราคา จง
ยอมให้พระเจ้าแห่งความรักปลุกท่านให้ตื่นขึ้น
สู่วันใหม่และวิถีใหม่ของการเจริญชีวิต จง
สร้างความสัมพันธ์ที่เริ่มด้วยการพิศพ่งไปที่ออก
สัตว์เพื่อที่จะได้มีความชื่นชมยินดีกับพระองค์
ในวันที่พระองค์เสด็จกลับพื้นพระชนมชีพ จง
แสวงหาสันติภายในของคริสต์มาสซึ่งจะทำให้
ชีวิตของท่านเปี่ยมด้วยความชื่นชมยินดี ขอให้
ท่านเจริญเติบโตขึ้นพร้อมกับพระเยซูจุดตอนที่
พระองค์ทรงเจริญเติบโตจากวัยเด็กสู่วัยผู้ใหญ่
จงแหงนหน้าไปหาพระองค์แล้วขอความกล้า
หาญที่จะเป็นศิษย์ที่แท้จริงของพระองค์ จงเป็น
เสียงแห่งความหวังในเวลาที่มีความสิ้นหวัง จง
นำความอบอุ่นแห่งคริสต์มาสไปสู่โลกที่หนาวเย็น
และไม่สนใจใยดีต่อสิ่งใด จงเปลี่ยนตัวท่านเอง
ในโอกาสคริสต์มาสนี้เถิด!

จรวีบทเพลงของเทวทูตนำสาร ผู้ร้องเพลงขจัดสิ่งเลวร้าย ของตนออกไป

ทันทีที่คุณตาของข้าพเจ้าเดินผ่านประตูเข้าสู่ Ellis Island เขาสมัครใจเป็นทหารบกในกองทัพของสหรัฐอเมริกา แม้เขาจะเป็นคนใหม่คนหนึ่งในฐานะที่เป็นคนที่ได้รับสัญชาติอเมริกัน ท่านซึ่งเป็นคุณตาของพมก็รู้สึกว่ามันเป็นหน้าที่ของท่านที่ต้องช่วยปกป้องประเทศชาติ ทหารจำนวนเกือบ 10 ล้านคนต้องสังเวยชีวิตใน “สงครามเพื่อยุติสงคราม” เพราะทหารเยอรมนีใช้แก๊สมัสตาร์ด คุณปู่ของพมเกือบเสียชีวิตไปในสงคราม

แม้สงครามโลกครั้งที่ 1 จะถูกถือว่าเป็นสงครามที่เหี้ยมโหดที่สุดในประวัติศาสตร์ ก็ยังมีเหตุการณ์น่าทึ่งเกิดขึ้นในระหว่างสงครามดังกล่าว ในช่วงระหว่างที่มีสัญญาณหยุดยิงกันในปี 1914 ทหารเบลเยียม ฝรั่งเศส อังกฤษ และเยอรมนีต่างพากันวางอาวุธเพื่อทำการเฉลิมฉลองคริสต์มาสด้วยกัน นักประวัติศาสตร์หลายคนบอกว่าสันติภาพเกิดขึ้นทันทีที่มีการร้องเพลงคริสต์มาสคารอล คู่รักทั้งสองฝ่ายตามทหารบางคนที่มีความกล้ามากกว่าเข้าไปจับมือเป็นมิตรกับฝ่ายศัตรู พวกเขาปฏิบัติกริยาร่วมกันโดยการช่วยกันฝังคนตาย ถัดจากนั้นพวกเขาก็มีการแลกเปลี่ยนอาหาร บุหรี่ และเหล้าระหว่างกัน พวกเขาต่างพากันเล่าเรื่องและเอารูปภาพของคน

เราเชื่อว่าเราจะสามารถพัฒนาตนขึ้น ได้ก็ต่อเมื่อเราสำนึกว่าเราเป็นคนที่ไม่สมบูรณ์แบบ

ที่ตนรักมาอดทน ทหารส่วนหนึ่งยังมีการจัดการแข่งขันฟุตบอลเชื่อมสามัคคีกันด้วย พวกเขาตระหนักดีว่า ศัตรูบางคนเป็นบิดา พี่ น้อง บุตร และเพื่อน พวกเขาดำเนินชีวิตเช่นเดียวกันกับเรา เขาคิดถึงครอบครัวเหมือนกันกับทุกคน อัจฉริยะนี้ทำให้บรรดาทหารมีความเข้าใจดีว่า ข้างหลังศัตรูมีอีกคนหนึ่งที่เขาเหมือนพวกเขา มีมนุษย์อีกคนหนึ่ง มีคนอีกคนหนึ่งที่เป็นคนอย่างแท้จริง ในบทความที่เขียนโดย David Brown สำหรับหนังสือพิมพ์ Washington Post เขาอ้างถึงนักประวัติศาสตร์ Modric Eksteins ที่บันทึกไว้ว่า “มันเป็นการแสดงออกครั้งสุดท้ายของศตวรรษที่ 19 ถึงมารยาทและคุณธรรมที่แสดงให้เห็นว่าศัตรูเป็นสภาพมนุษย์”

ดนตรีสามารถที่จะฝึกโลกให้เป็นหนึ่งเดียวกันได้ ข้าพเจ้ารู้จักบางคนที่ไม่พูดภาษาอังกฤษได้นิดหน่อยหรือพูดไม่ได้เลย แต่สามารถร้องเพลงของ Elvis Presley หรือ Frank Sinatra ได้อย่างน่าฟัง สำหรับบรรดาทหารในคืนวันก่อนคริสต์มาสในปี 1914 ทำนองเพลงที่ก้องกังวานในยามราตรีทำลายกำแพงที่กั้นขวางพวกเขา ดนตรีช่วยสร้างมิตรภาพให้แม้กับคนที่ไม่เคยรู้จักกันมาก่อนเพราะท่วงทีและจังหวะของดนตรีบางตอนสร้างผลกระทบให้กับจิตใจ เรายังจำได้ดีว่าเราอยู่ที่ไหนตอน

เราได้ยินเสียงเพลงเป็นครั้งแรก พวกทหารคงจะรำลึกถึงวันคริสต์มาสในอดีต และคิดถึงคนรักที่กำลังรอคอยพวกเขาอยู่ที่บ้าน ดนตรีมีพลังสร้างผลกระทบให้กับอารมณ์และพฤติกรรมของคน นักวิทยาศาสตร์พบว่า ดนตรีสามารถลดอาการเครียดและทำให้เกิดการพักผ่อนหย่อนใจ ได้ด้วย William Congreve บอกว่า “ดนตรีมีเสน่ห์สามารถลดความดุร้ายของสัตว์ป่าได้” เราอาจอ้างเอาสัญญาหยุดยิงในปี 1914 มาเป็นข้อพิสูจน์ข้อนี้ได้

ดนตรีของคริสต์มาสมีบทบาทสำคัญในการเฉลิมฉลองวันหยุดของเรา ไม่ว่าจะเป็นใช้เป็นดนตรีเบาๆ หลังจากในที่ทำงาน หรือในห้างสรรพสินค้า หรือเปิดเสียงดังลั่นในขณะที่เรากำลังตกแต่งต้นคริสต์มาส ดนตรีสามารถทำให้เราเกิดอารมณ์สุนทรีย์ในช่วงเทศกาลคริสต์มาส ไม่ว่าจะเป็นเราอยู่ที่ไหน ดนตรีที่เราได้ยินกันอยู่ทุกวันนี้มีการพัฒนาขึ้นในช่วงหลายร้อยปีที่ผ่านมานักประวัติศาสตร์บางคนบอกว่าจุดเริ่มต้นของเพลงคริสต์มาสคารอลเริ่มที่นักบุญฝรั่งเศส ท่านนักบุญเออาทำนองเพลงมาจากบทเพลงของพวกเขาที่ไม่นับถือศาสนาแล้วเอามาปรับให้เข้ากับจิตตารมณ์แห่งการเฉลิมฉลองคริสต์มาส อาศัยความช่วยเหลือของนักบวชคณะโดมินิกัน ฝรั่งเศสและบรรดาภราดาของเขาเผยแพร่ดนตรี

ประเภทนี้ไปทั่วยุโรป เนื่องจากการแสดงละคร การบังเกิดของพระกุมารเป็นที่นิยมกัน เพลง คริสต์มาสคารอลของท่านจึงดังไปด้วย ดนตรี ประเภทนี้เป็นเครื่องมือสำคัญในการสอน ความเชื่อ โดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับผู้ที่ไม่มีการศึกษา ต้องขอบคุณสำหรับการค้นพบเครื่อง-พิมพ์ เพลงคริสต์มาสคารอลแพร่สะพัดไปสู่ ปวงชนในศตวรรษที่ 15 และ 16 อย่างกว้างขวาง

ในประเทศเยอรมนี ช่วงศตวรรษที่ 16 ความนิยมของมาร์ติน ลูเธอร์ ต่อเพลงคริสต์มาสคารอล ทำให้มันดังถึงขีดสูงสุด ลูเธอร์แต่งเพลง “Von Himmel Hoch” แล้ว แปลเพลงคริสต์มาสต่างๆ จากภาษาละติน แม้การร้องเพลงคริสต์มาสคารอลจะถูกห้ามมิให้ร้องกันในโบสถ์ ผู้คนก็จับกลุ่มเดินจากบ้านหนึ่งไปยังอีกบ้านหนึ่ง ทำการประกาศข่าวดีของคริสต์มาสด้วยการร้องเพลง พวกเคร่งศาสนาในประเทศอังกฤษ รู้สึกว่าเพลงคริสต์มาสคารอลทำให้ผู้ที่กำลังทำการนมัสการในพิธีวิกแวก トラบจนกระทั่งมาถึงตอนพิธีสมรสของเจ้าชายอัลเบิร์ตแห่งเยอรมนีและพระราชินีวิกตอเรียแห่งอังกฤษ ในปี 1840 เพลงคริสต์มาสคารอลจึงได้รับอนุญาตให้มีการขับร้องกันได้ในประเทศอังกฤษ อัลเบิร์ตเป็นคนชอบดนตรีโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เพลงคริสต์มาสคารอล ประชาชนชาวลอนดอน ต้องการทำให้คู่บ่าวสาวที่เพิ่งจะแต่งงานกันใหม่ๆ

พอใจ พวกเขาก็เลยพากันเอาออกเอาใจเจ้านาย ด้วยการร้องเพลงคริสต์มาสคารอล พวกเขากันขับร้องไปทั่วเมือง จนคนจำนวนมากสามารถร้องเพลงดังกล่าวได้ และ बदลนั้นเองดนตรีที่เคยห้ามใช้ก็ถูกนำมาขับร้องในจารีตพิธีกรรมอีกครั้งหนึ่ง

เพลงคริสต์มาสคารอลที่ดังที่สุดได้แก่ เพลง “Silent Night” บาทหลวงหนุ่มชาว ออสเตรียท่านหนึ่งที่ชื่อ Joseph Mohr เป็นผู้แต่งทำนอง ในคืนก่อนวันคริสต์มาสของปี 1818 Mohr เอาทำนองที่เขาแต่งไปให้ครูดนตรีท้องถิ่นคนหนึ่งชื่อ Franz Gruber ดู บาทหลวงผู้นั้นขอให้ครูดนตรีแต่งบทประสานเสียง แล้วท่านบาทหลวงก็แต่งคำร้องเข้าไป และในคืนนั้นเองพวกนักร้องก็ขับร้องเพลงประสานเสียงที่โบสถ์ St. Nicholas เพลงนี้ยังคงเป็นที่ชื่นชมและมีการขับร้องกันอยู่จนแม้กระทั่งทุกวันนี้

หากท่านอยากรวบรวมเพลงคริสต์มาสดีๆ เราใคร่เสนออัลบั้มต่างๆ ต่อไปนี้ ซึ่งอาจช่วยทำให้การเฉลิมฉลองคริสต์มาสของท่านมีรสชาติเพิ่มขึ้นได้

Classic crooners:

Noel – Josh Groban

White Christmas – Bing Crosby

James Taylor at Christmas – James Taylor

The Sinatra Christmas Album – Frank Sinatra

The Christmas Music of Johnny Mathis – Johnny Mathis

The Christmas Song – Nat King Cole

A Christmas Portrait – The Carpenters

These are Special Days – Celine Dion

Classical:

O Holy Night – Luciano Pavaarottii

Christmas with Kiri – Kiri Te Kanawa

A Christmas Carol – James Galway

Folk:

On Christmas Night – Cherish the Ladies

A Christmas to Remember – Amy Grant

Country:

Let It Be Christmas – Alan Jackson

Let There Be Peace on Earth – Vince Gill

A Fresh Cut Christmas – George Strait

ขอให้เสียงดนตรีในโอกาสเทศกาลคริสต์มาสได้จรโลงหัวใจของท่านและนำความสุขมายังครอบครัวของท่าน ขอให้ใช้เพลงคริสต์มาสการอลมาช่วยรำพึง

ไตร่ตรองในวันประสูติพระกุมารแห่งเบธเลเฮม มีบทเพลงคริสต์มาสใหม่ๆ มากมายที่เราได้ฟังได้จากแผ่นซีดีหรือจากวิทยุในรถยนต์ ในช่วงเทศกาลพระคริสต์มาสบางคนเลิกเปิดเพลงทางโลก เด็กพากันชื่นชมและสนุกกับการที่ได้ฟังเรื่องเล่าของ Santa, Rudolph และ Frosty เราอาจจะอดยิ้มไม่ได้เมื่อได้ฟัง Chipmunks ร้องเพลงคริสต์มาส เพลงเหล่านี้ล้วนไม่มีพิษมีภัยถ้ามันไม่ทำให้เราแวกแวกในพิธีที่สำคัญ นักบุญเอากุสตีโนกล่าวว่า “ผู้ที่ขับร้องเพลงอย่างศรัทธา เท่ากับการสวดภาวนาสองเท่า” มันเป็นไปได้ที่จะรู้สึกเศร้าในขณะที่ร้องเพลง จงร่วมใจกับบรรดาเทวดาซึ่งประกาศการบังเกิดของกษัตริย์ จงชื่นชมยินดีในพระพรแห่งความรักของพระองค์ แล้วจงขับร้องบทเพลง! ❧

ความเชื่อในวิถีชีวิต

เรานำความเชื่อของเราเข้าสู่วิถีชีวิตประจำวันได้มากน้อยและชัดเจนเพียงใด เพียงพอที่จะจุดประกายฉายแสงสว่างส่องให้เห็นพระเจ้าในวิถีชีวิตของเรา ครอบครัวและสังคมรอบข้างหรือไม่ ในเมื่อวันที่ 24 พฤศจิกายน 2013/2556 ครบกำหนดการฟื้นฟูและฝึกฝนบำเพ็ญตนในการดำเนินชีวิตความเชื่อของเราเป็นพิเศษในปีแห่งความเชื่อนี้แล้ว

ชีวิตมนุษย์เราจะบังเกิดผลดีมีประสิทธิภาพได้ ก็ต่อเมื่อเรามีการประพฤติปฏิบัติชอบในวิถีชีวิตประจำวันอย่างจริงจัง สำหรับในเรื่องความเชื่อในวิถีชีวิตของเรานี้ก็เป็นเช่นเดียวกัน

ประสบการณ์ความเชื่อตลอดระยะเวลาหนึ่งปีแห่งความเชื่อ (วันที่ 11 ตุลาคม 2012 – 24 พฤศจิกายน 2013) จะต้องให้แรงบันดาลใจนำไปสู่การแสวงหาประสบการณ์ความเชื่อในลำดับต่อไป อย่างต่อเนื่องไม่หยุดยั้ง

โอกาสวันปิดปีแห่งความเชื่อ เราต้องปลุกจิตสำนึกและฝึกพลังความเชื่อศรัทธาที่เราได้บำเพ็ญสะสมมาระหว่างปี เพื่อจะได้เดินเครื่องขับเคลื่อนออกจากชีวิตโลกส่วนตัวเข้าไปสู่โลกชีวิตครอบครัววิถีชุมชนวัด(ชีวิตกลุ่มคริสตชน) และโลกกว้างในลักษณะและขนาดโครงสร้างสังคมแห่งความหลากหลายต่างๆ นานาตามลำดับต่อไป

เราสามารถมองความเชื่อของเราได้เป็นมิติแง่คิดมุมมองหลายหลากมากด้าน จากประสบการณ์ชีวิตคริสตชนของเราที่ผ่านมามิใช่หรือ ควรที่เราจะต้องนำมาไตร่ตรอง กลับกรองให้ได้ข้อสรุปและข้อเสนอ เพื่อแต่ละก้าวเดินจะได้ดำรงความเชื่อมั่นคงในจิตใจและดำเนินไปในชีวิตประจำวันอย่างสง่างาม

พูดโดยรวม ความเชื่อของเราน่าจะทำให้เราเข้าถึงพระบิดาเจ้าสวรรค์ พระผู้สร้างสูงสุด

ชีวิตมนุษย์เราจะบังเกิดผลดีมีประสิทธิภาพได้
ก็ต่อเมื่อเรามีการประพฤติปฏิบัติชอบ
ในวิถีชีวิตประจำวันอย่างจริงจัง

และเข้าถึงเพื่อนมนุษย์ บุตรของพระองค์และ
พี่น้องของเรา พร้อมทั้งสิ่งแวดล้อมสรรพสิ่ง
สรรพสัตว์ทั่วทั้งจักรวาล

โดยที่ทุกขั้นตอนกระบวนการในวิถี
ชีวิตคริสตชนควรเริ่มต้นจากภายในจิตใจ-จิต
วิญญาณของเรา และประพจน์แสดงออกมาต่อ
พระเจ้าเบื้องบนเป็นเบื้องต้น(แบบเส้นแนวตั้ง
ในมิติสูง-ลึก) แล้วในทันทีต่อมาก็ประพจน์
แสดงออกต่อเพื่อนมนุษย์และสิ่งแวดล้อมร่วม
โลก ดังกล่าวมา(แบบเส้นแนวนอนในมิติกว้าง
ขวาง-ยาวไกลรอบด้าน)

ถึงเวลาและวาระของความเชื่อ
ตามจุดประสงค์และกุศโลบาย
ของพระศาสนจักรสากลที่เรา
จะพากันมาปิดปีแห่งความเชื่อ
ตามกำหนดการร่วมกัน แล้ว
อย่างก้าวเข้าสู่วิถีชีวิตความเชื่อ
คริสต์อย่างกรนงออาและ
กล้าหาญมั่นคง

ด้วยเหตุนี้ หลังจากได้นับการฟื้นฟู
จิตใจแล้ว ความเชื่อศรัทธาในพระเจ้าของเรา
จะต้องทำให้เรากลับขึ้นมาทำหน้าที่บริกรรม(สวด

ภาวนาและรำพึงเพื่อรักพระองค์อย่างสูงสุดและ
ถึงที่สุด) แล้วต่อมาจึงบริการ-บริหาร เพื่อรับใช้
ในพันธกิจด้วยพลังและแสงสว่างจากพระ
เบื้องบน โดยปฏิสัมพันธ์และปฏิบัติความรักแท้
แก่กันและผู้อื่น ผู้เป็นเพื่อนมนุษย์อย่างเสมอ
ภาคและสอดคล้องต้องกันในวิถีความเชื่อคริสต
ชนด้วยการบูรณาการที่เป็นประจักษ์พยานใน
บริบทที่เป็นอยู่

ถึงเวลาและวาระของความเชื่อตาม
จุดประสงค์และกุศโลบายของพระศาสนจักร
สากลที่เราจะพากันมาปิดปีแห่งความเชื่อตาม
กำหนดการร่วมกัน แล้วอย่างก้าวเข้าสู่วิถีชีวิต
ความเชื่อคริสต์อย่างทรงนองอาและกล้าหาญ
มั่นคงท่ามกลางกระแสวัตถุ-ทุน-บริโภคนิยม-เสพ
สุข-สนุก-สะดวกสบายนิยมในโลกยุคโลกาภิ
วัตน์ร่วมสมัยของเราทุกวันนี้

นับตั้งแต่นี้ไป เราจึงควรนำเอาผลสรุป
บทเรียน บทสอนและบทเตือนเหตุสัญญาณไฟ
ในอดีตกจากบรรพชนไปปรับประยุกต์ประพจน์
ใช้ด้วยความไม่ประมาท เพื่อต่อยอดให้เข้ากับ
บริบทที่เป็นจริงในชีวิตประจำวันของปัจจุบัน
พร้อมทั้งสร้างสะสมประสบการณ์ความเชื่อไว้
เพื่อประกันชีวิตความเชื่อในวิถีชีวิตอนาคตให้กับ
ทายาท ลูก หลาน เหลน โหลนของเราสืบไป. ๕

ชีวิตคริสตชนที่ตื่นตัวเติบโต อย่างต่อเนื่องจากวาติกันที่สอง

(The on-going growing Christian Life from
Vatican II's aggiornamento)

ข้อ 12. : เจ้าหน้าที่บ้านเมืองมีความรับผิดชอบพิเศษในเรื่องนี้ เพราะเกี่ยวกับสาธารณประโยชน์..... เป็นหน้าที่ของเจ้าหน้าที่บ้านเมือง ที่จะปกป้องคุ้มครองเสรีภาพอันแท้จริงและยุติธรรมของการหาข่าว..... นอกจากนี้เจ้าหน้าที่บ้านเมืองยังต้องคำนึงช่วยเหลือการริเริ่มที่เป็นประโยชน์แก่พลเยาวชนมาก..... เจ้าหน้าที่บ้านเมืองซึ่งเป็นผู้ดูแลสวัสดิภาพของพลเมือง มีหน้าที่ต้องตรากฎหมายและปฏิบัติตามกฎหมายนั้นเพื่อระแวดระวังสอดส่อง มิให้มีการใช้สื่อมวลชนเหล่านี้ไปในทางที่ผิด ซึ่งจะเป็นอันตรายร้ายแรงแก่ศีลธรรมของประชาชนและความก้าวหน้าของสังคม..... ต้องมีการควบคุมดูแลเป็นพิเศษเพื่อป้องกันมิให้เยาวชนอ่านหนังสือและดูการแสดงอันมีพิษต่อวัยของเขา

ข้อ 13. :ฉะนั้น ให้บรรดาชุมพบาลมีใจรื้อร่นปฏิบัติหน้าที่ของตนในด้านนี้ซึ่งเกี่ยวข้องกับหน้าที่เทศน์ตามปรกติอย่างใกล้ชิด ฆราวาสที่มีหน้าที่ใช้สื่อมวลชนเหล่านี้ ก็ต้องพยายามเป็นสักขีพยานประกาศองค์พระคริสตเจ้าด้วย โดยปฏิบัติหน้าที่เฉพาะของแต่ละคนด้วยความสามารถ และมีจิตใจอย่างอัศจรรย์มาก่อนแล้วต่อไปก็ใช้ความสามารถทางวิชาการ เศรษฐกิจ วัฒนธรรมและศิลปะ ทำการช่วยเหลืองานอภิบาลสัตบุรุษของพระศาสนจักรโดยตรง เท่าที่สามารถจะทำได้

ข้อ 17. : ลูกๆ แห่งพระศาสนจักรมีหน้าที่ต้องบำรุงและช่วยเหลือหนังสือพิมพ์รายวัน นิตยสาร

และกิจการภาพยนตร์ สถานีและการส่งวิทยุโทรทัศน์ คาทอลิก กิจการเหล่านี้ล้วนมีจุดประสงค์ข้อใหญ่ที่จะแพร่และป้องกันความจริง อีกทั้งให้การอบรมพระคริสตธรรมแก่สังคมมนุษย์

หมายเหตุ : เนื้อหาสำคัญข้างต้นคัดลอกจากเอกสารแห่งสภาสังคายนาวาติกันที่สอง ที่แปลเป็นภาษาไทยเมื่อปี ค.ศ. 1968 ขณะที่พิมพ์หนังสือปลายปี/ต้นปี เล่มนี้ เอกสารสังคายนาวาติกันที่สองชุดปรับปรุงแก้ไขคำศัพท์ไทยตลอดจนสำนวนใหม่ยังไม่เสร็จ จึงต้องอ้างอิงคำศัพท์และสำนวนจากฉบับเดิมไปก่อน

(ii) ความเข้าใจสำคัญจากเนื้อหาของกฎฐีก้าวด้วยสื่อมวลชน:

- โลกสื่อสารมวลชนในปัจจุบันนี้ (หลังจากสังคายนาวาติกันที่สอง 50 ปีมาแล้ว) เป็นโลกที่ต้องการปรึกษาญาณ แนวทางการปฏิบัติจากกฎฐีกาฉบับนี้มากขึ้นในทุกแง่มุม

- ชาว เนื้อหา ถ้อยคำ ข้อความที่พระศาสนจักรต้องการสื่อสารให้แก่ประชากรโลกก็ยังคงเป็น “ข่าวดี” (The Gospel) “ข่าวดีแห่งความรอด” เสมอไปและตลอดไป

- สารที่สื่อออกไป ต้อง “เป็นความจริงเที่ยงตรง..... ไม่ผิดต่อความยุติธรรม.... ด้วยความรัก..... อย่างสุจริต..... เคารพศีลธรรม..... สิทธิอันชอบธรรม..... คักดิ์ศรีของมนุษย์ (ข้อ 5)

- การปฏิบัติหน้าที่และความรับผิดชอบ

ชอบอย่างเที่ยงธรรมของผู้ที่เกี่ยวข้องกับสื่อสารมวลชนและเจ้าหน้าที่บ้านเมืองในระดับต่างๆ มีความจำเป็นและสำคัญมากที่จะให้สื่อสารมวลชนเป็นผู้รับใช้มนุษยชาติตามธรรมชาติของมัน นั่นคือ การให้ข้อมูลความจริง ความรู้ ความเป็นหนึ่งเดียว (solidarity) ความเชื่อมสัมพันธ์กัน แบ่งปันกัน (subsidiarity) ความรักและความชื่นชมยินดี

- สื่อมวลชนมีบทบาท อิทธิพล หน้าที่รับผิดชอบต่อการดำเนินชีวิตทางกาย และต่อสภาพด้านจิตใจของประชาชนทุกคนด้วย นั่นคือ ความสำนึกต่อศีลธรรม คุณธรรม จริยธรรม ความยุติธรรม และความรัก

(iii) ศึกษา ขยายความ สัมมนา สรุปแนวทางปฏิบัติเรื่องสื่อมวลชนในบริบทข้อเสนอต่างๆ จากการประชุมสมัชชาพระสังฆราช ครั้งที่ 13 : การประกาศข่าวดีแบบใหม่ วันฉลองครบปีที่ 50 ของการเปิดสังคายนาว่าติกันที่สองเมื่อวันที่ 11 ตุลาคม ค.ศ. 2012 เป็นช่วงเวลาระหว่างการประชุมสมัชชาพระสังฆราชครั้งที่ 13 พอดิ (7 ถึง 28 ตุลาคม ค.ศ. 2012) ภายใต้หัวข้อ “การประกาศข่าวดีแบบใหม่ เพื่อถ่ายทอดความเชื่อคริสตชน” การประชุมสมัชชานี้ได้สรุปข้อเสนอ (propositiones) จำนวน 58 หัวข้อ ในจำนวนนี้มีหลายข้อที่ทำนายบทบาทหน้าที่รับผิดชอบส่วนร่วม การปรับปรุง เปลี่ยนแปลง ปรับตัวให้ทันสมัย (aggiornamento) ของ “สื่อมวลชน” ในประเด็นต่อไปนี้:-

ข้อเสนอที่ 5 : การประกาศข่าวดีแบบใหม่ และการนำความเชื่อสู่วัฒนธรรม ประเพณี

- ทำอย่างไรจึงจะสามารถเชื่อเชิญให้ฟังพระวาจาของพระเจ้า เพื่อเผชิญ/พบปะกับพระเยซู

- การนำความเชื่อสู่วัฒนธรรมประเพณี เป็นการเชิญข่าวดีสู่ศาสนิกชนอื่น ทำให้เขาเห็นสำนึกถึงคุณค่าของชีวิต

ข้อเสนอที่ 6 : การประกาศข่าวดี

- ข่าวดีของพระเยซูคริสต์เป็นการประกาศถึงชีวิตความล้ำลึกของปัสกา (ความทรงมาน ถูกตรึงกางเขน การสิ้นพระชนม์ และการกลับคืนชีพ)

- ข่าวดีนี้จำเป็นสำหรับความรอดของทุกคน - แล้วสื่อมวลชนจะช่วยประกาศข่าวดีแบบใหม่นี้ได้อย่างไร?

ข้อเสนอที่ 10 : สิทธิการประกาศและการฟังข่าวดี

- มนุษย์ทุกคนมีสิทธิที่จะได้รับข่าวดี
- ทุกคนมีสิทธิที่จะทำความรู้จักพระเยซูคริสต์

- ด้วยสื่ออะไร? อย่างไร?

ข้อเสนอที่ 12 : เอกสารสังคายนาว่าติกันที่สอง

- ข้อคำสอนต่างๆ ในเอกสารสังคายนาว่าติกันที่สอง เป็นเครื่องมือสำคัญที่จะเผยและประกาศความเชื่อในการประกาศข่าวดีแบบใหม่

- แผนการและแผนงานของสื่อมวลชนในการประกาศนี้เป็นอย่างไร? เพื่อให้สอดคล้องกับการประกาศข่าวดีแบบใหม่

ข้อเสนอที่ 14 : การประกาศข่าวดีแบบใหม่ กับการปรองดองคืนดีกัน

- โลกปัจจุบันนี้ (รวมทั้งประเทศไทยด้วย) เต็มไปด้วยภัยสงคราม การสู้รบ การใช้ความรุนแรง ความแตกแยก ฯลฯ สภาพนี้ต้องการ “ข่าวดี” ในการสมานฉันท์ในการคืนดี ในการปรองดอง

- สื่อมวลชนจะทำการประกาศ “ข่าวดี” ของพระเยซูคริสต์สู่ประชากรโลก (ประชาชนคนไทย) อย่างไร? ด้วยวิธีใดเพื่อ “.....ทำลายกำแพงที่แบ่งแยก คือการเป็นศัตรูกัน” (เอเฟซัส 2:14)

สุขสันต์วันพระคริสตสมภพ

คำคืนดีแสนสุดที่เบิกบาน	ด้วยพระกุมารได้ทรงบังเกิดมา
คำคืนดีแสนสุดที่เบิกบาน	ทั่วทุกถิ่นฐานสุขสำราญพร้อมหน้า
1. ตั้งแต่กาลนานในดึกดำบรรพ์	เราอรวันมาภิ๋นนักหนา
ตั้งแต่กาลนานในดึกดำบรรพ์	ที่ไผ่ฝั้นถึงองค์ท่านลงมา

ทุกปีตั้งแต่ก่อนวันคริสต์มาสแล้ว เราได้ยินเพลงคริสต์มาสทั้งในวิทยุ โทรทัศน์ และทั่วๆ ไป ทั่วโลกดังกระหึ่มอย่างครื้นเครง เราได้เห็นตามห้างสรรพสินค้าบ้านเรือน ที่สาธารณะ ชุมชน หมู่บ้าน ตามวัดวาอาราม โรงเรียน แต่งด้วยต้นคริสต์มาส ประดับธงทิวกันอย่างสวยงามน่าดู มีการไปมาคอบหากันระหว่างญาติมิตร อวยพร อวยชัย ให้ศิโยนให้พรกันเอิกเกริก มีการเฉลิมฉลอง กินดื่มกันอย่างครื้นเครง สรุปว่าทุกคนสนุกสนาน รื่นเริง เบิกบาน ยินดีกันเต็มที่ ก็ดีปีละครั้ง

แต่แก่นแท้ของวันฉลองรื่นเริงทั้งหมดนี้ คือการระลึกถึง การบังเกิดมาของพระบุตรของพระเจ้า คือ พระกุมารเยซู ผู้ไถ่บาปมนุษยโลก แม้จะเป็นเวลา 2 พันกว่าปีมาแล้ว แต่ผลของการไถ่บาปยังมีความสำคัญ และจำเป็นสำหรับทุกคน ทุกยุค ทุกสมัย ทั่วทุกมุมโลก

แต่หลายคนอาจจะลืมแก่นแท้หรือความสำคัญของงานฉลองยิ่งใหญ่นี้ไป คือ ไม่ได้เตรียมตัวเตรียมใจให้พระกุมารเยซูมาบังเกิดในดวงใจของเรา ในวิญญาณของเรา ที่จะต้องสะอาด บริสุทธิ์ พ้นจากบาป มลทิน ความชั่วช้าต่างๆ และประดับด้วยฤทธิ์กุศลคุณงามความดีต่างๆ เพื่อพระองค์จะได้พอพระทัย และยินดีนำพระพรต่างๆ มาให้ตัวเราแต่ละคน ครอบครัว ญาติมิตร และทุกคนในโลกนี้ด้วย...อย่าปล่อยให้ดวงใจ และวิญญาณของเราเป็นหญ้าแห้งในรางหญ้าเหมือนเมื่อพระองค์มาบังเกิด 2 พันกว่าปีนั้นนะครับ หรือยิ่งกว่านั้นจิตใจ วิญญาณของเรายังมีบาป ความผิด ชั่วช้าต่างๆ อีกมากมาย พระองค์คงจะต้องผิดหวัง เสร้าพระทัยเป็นที่สุดทีเดียว

ดาราประกายแจ่มฟ้า	เป็นสัญญาแน่นอน
ทูตสวรรค์ร้องอวยพร	ประชากรเอ๋ยจงยินดี
กุมารน้อยประสูติแล้ว	งามเพริศแพรวไรราศี
เชิญประทับในชีวี	เพื่อข้าฯ นี้ พ้นบาปเอย

คริสต์มาสปีนี้ ต้องช่วยให้ชีวิต จิตวิญญาณของเรา รักพระมากขึ้น รักทุกคน เป็นต้น ในครอบครัว บ้านใกล้เรือนเคียง หมู่บ้าน ชุมชน วัดของเราให้มากขึ้นด้วยนะครับ แล้วเราเองและทุกๆ คนจะมีความสุขสันต์อย่างแท้จริงตลอดไปด้วยครับ ๕

WOODTECT
Colors...beauty...infinity

สีย้อมไม้ วูดเทค

มีชื่อ **'ตัวจริง!'** ที่พิสูจน์ด้วยชิ้นงานจริง
สีย้อมไม้วูดเทค พัฒนาคุณภาพสมบัติพิเศษของ
เบสสี **UV Block Double Nano** ในอุตสาหกรรมอาคาร
เพิ่มพลังปกป้อง แดด ฝน ถึง 3 เท่า
ซึมลึกถึงเนื้อไม้ สวยงาม ช่วยไม้ไม่แตกออก
พิสูจน์ความเป็น **'ตัวจริง!'** ด้วยประสิทธิภาพ
ที่เหนือชั้น และความคุ้มค่าที่เหนือกว่า

woodtect.com

คุณสีก็ ทั้งสู้!
ทั้ง ปกป้อง!
ด้วย วูดเทค

Chemglaze®

The ultimate
wooden floor protection.

โพลียูรีเทนแท้ 100% ที่ดีที่สุด จาก

เคมเกลซ

- ✓ เนื้อฟิล์มสีใส เสร็จความทนทานโดยไม่ให้สวดย่น
- ✓ แผ่นฟิล์มหนา แข็ง เหนียวและยืดหยุ่นเป็นพิเศษ
ไม่ปรากฏ ไม่เป็นรอย ไม่หลุดลอกโดยง่าย
- ✓ สวยงาม เงางาม คุ้มค่า งามแสนงาม
- ✓ ทนต่อการขีดข่วน กระแทก น้ำร้อน น้ำเย็น กรด ด่าง

สวยงาม คุ้มค่า

เข้าใจคนรักไม้

#1
Best Seller

* เคมเกลซ Z065 ชนิดเงาภายใน สวยดีที่สุดในตระกูลเคมเกลซ

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท ตรีเพ็ชร อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด

คุณเกษม - คุณนภาพร โทร 02-613-8989

ISO 9001

รับส่วนต่อเติมกระจก เพื่อช่วยเหลือนักท่องเที่ยวและนักท่องเที่ยวทั่วประเทศ

โทร. 02-613-8989 (ต่อ 431) คุณบ๊อบ - ลพวิทย์ 'แมทธิส' - แสงเดช

บริษัท แมทธิส อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด 153/13 ซอยทองเมือง 3 ถนนทองเมือง แขวงทองเมือง เขตปทุมธานี กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

สีวูดเทค อัลตรา ชิลด์

• ออล เวเธอร์ •

สีน้ำอะครีลิกแท้ 100% ชนิดทึบหนา สำหรับภายนอกและภายใน

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

LOTUS EFFECT

สีเส้นเหมือนใบไม้ไม่เปียกน้ำ
ระคายคราบสกปรก

ด้วย Ultra Silicone เทคโนโลยี Super Hydrophobic โดดเด่นเป็นพิเศษมาก เรียงตัวกันอย่างหนาแน่น ทำให้น้ำไม่เกาะพื้นผิว น้ำจึงรวมตัวเป็นหยดและชะล้างคราบสกปรก เมื่อน้ำ และความชื้นไม่สะสม จึงทำให้ไม่เกิดเชื้อรา และตะไคร่น้ำ ป้องกันต่าง และคราบเกลือได้ดี โครงสร้างหลักด้านไม่เกิดสนิม แต่ขบเหี่ยวย่น ยังคงความชื้นออกมา ป้องกันสีซีดจาง ลอก่อน

บล็อกสีทาป้องกัน

ระบายความชื้นได้

เพียงล้างน้ำสะอาด 30,000 ครั้ง

PRECISION
ENGINEERING CO., LTD.

บริษัท เพรซิชั่น เอ็นจิเนียริ่ง จำกัด

คุณแทน - คุณวศุภะ อภิรักษ์เกียรติ

รับส่วนลดพิเศษสุด เมื่อช่วยเหลือนงานก่อสร้างและกระเบื้องปูพื้น

โทร. 02-613-8989 (ต่อ 431) กรุงเทพฯ - สาขา 'เมทริกซ์' - (กรุงเทพฯ)

บริษัท เมทริกซ์ เอนจิเนียริ่ง จำกัด 153/13 ซอยทองเมือง 3 ถนนทองเมือง แขวงทองเมือง เขตปทุมวัน กทม. 10330

โทรสาร: 0-2217-0214 Website: www.woodtect.com, E-mail: mkt@woodtect.com

woodtect.com

สีวูดเทค

แม็กซ์

สีน้ำอะครีลิก 100% สำหรับภายนอกและภายใน
เกรด มอก.

Titanium Technology เทคโนโลยีไททาเนียม

มอก. 272-2549

ปกปิด พื้นผิวได้ชั้นเยี่ยม
Titanium MAX

สูตรพิเศษทาเป็นชั้นทำให้ **ปกปิด** พื้นผิวได้ชั้นเยี่ยม ไม่เกิดรอยขีดข่วนและเพิ่มประสิทธิภาพการเคลือบสี ปิดเกาะเป็นเนื้อเดียวกันผนังปูนได้

ปกป้อง พื้นผิวให้สวยงาม
Shield MAX

สูตรผสมผสานการ **ปกป้อง** พื้นผิวให้สวยงาม ปกป้องจากรังสี UV ไม่สะสมความชื้นไว้ ทำให้สีไม่ลอก่อน ป้องกันเชื้อรา และคราบสกปรก

ประหยัด งบประมาณ
Saving MAX

สูตรเนื้อสีเข้มข้น พื้นผิวทนทานในการทำ **ประหยัด** งบประมาณ เนื้อสีแน่น ปกปิดพื้นผิวได้เร็ว ทาได้พื้นที่มากขึ้น ประหยัดเวลา และงบประมาณ

ไร้หัวใจก็ไร้ประโยชน์

เวลามาถึงแล้วเมื่อพระเยซูเจ้าทรงตัดสินพระทัยเลือกสาวก 12 คน สำหรับวิธีในการเลือกนั้น พระองค์ทรงจัดในรูปแบบของการแข่งขันกีฬาโอลิมปิก ผู้ที่พระองค์เห็นสมควรเท่านั้นจึงจะได้เป็นอัครสาวกของพระองค์ มีผู้เดินทางมาแข่งขันมากมาย และการแข่งขันเป็นไปอย่างดุเดือด

การแข่งขันเริ่มด้วยการแข่งขันสวดภาวนา ผู้ที่เข้าร่วมแข่งขันพยายามแสดงความสามารถในการสวดภาวนา บางคนก็แสดงให้เห็นว่าเขาสามารถสวดบทภาวนาได้มากมายในเวลาที่กำหนด บางคนใช้ถ้อยคำที่ไพเราะจับใจในการสวดภาวนา บางคนแสดงให้เห็นว่าเขาสามารถสวดภาวนาได้ด้วยคำพูดที่หลากหลาย แต่เมื่อการตัดสินมาถึง พระเยซูเจ้าไม่ทรงเลือกใครเลย ดูเหมือนว่าการภาวนาที่พวกเขาพยายามแสดงกันอยู่นั้น เป็นเพียงถ้อยคำที่ไร้หัวใจ

การแข่งขันต่อไปเป็นการแข่งขันการประกอบพิธีกรรม ดูเหมือนว่าผู้แข่งขันเตรียมตัวกันมาอย่างดี บางคนสวมอาภรณ์ในพิธีกรรมที่สวยงาม บางคนใช้กำยานที่มีกลิ่นหอมและราคาแพงในการสร้างบรรยากาศในพิธีกรรม บางคนเน้นไปที่ความหลากหลายของเครื่องดนตรีและการร้อง

เพลงอันไพเราะ บางคนเน้นที่อิริยาบถอันสง่างาม แต่เป็นอีกครั้งหนึ่งที่พระเยซูเจ้าไม่ทรงเลือกใคร พระองค์บอกว่าสิ่งที่พวกเขาทำนั้นเป็นพิธีกรรมที่ไร้หัวใจ ซึ่งไม่ต่างอะไรกับการแสดง

การแข่งขันสุดท้ายเป็นการแข่งขันเทศนา ผู้แข่งขันต่างเตรียมตัวมาอย่างดีเช่นกัน บางคนเทศน์สอนโดยมีภาพประกอบ บางคนใช้วาทีศิลป์ที่เยี่ยมยอด บางคนนำเสนอด้วยโปรแกรมคอมพิวเตอร์ อีกครั้งหนึ่งที่ไม่มีความสนใจในการแข่งขันครั้งนี้ พระองค์ให้เหตุผลว่า พระองค์ไม่เห็นหัวใจของพวกเขาในการเทศน์สอน สิ่งที่พระองค์เห็นคือวิธีการนำเสนอที่ดีเท่านั้น

เมื่อการแข่งขันสิ้นสุดโดยไม่มีใครได้รับเลือกเป็นอัครสาวก พระเยซูเจ้าทรงเหน็ดเหนื่อยอย่างมาก พระองค์จึงทรงพระดำเนินไปยังทะเลสาบเพื่อที่จะพักผ่อนและพักผ่อน พระองค์ทรงเห็นชาวประมงบางคนกำลังจับปลา พระองค์ทรงรู้สึกพอพระทัยพวกเขา เพราะสิ่งที่พระองค์เห็นก็คือเขาทุ่มเทสุดหัวใจและใส่ใจในสิ่งที่เขากำลังกระทำ ดังนั้นพระองค์จึงทรงเลือกพวกเขาเป็นอัครสาวกกลุ่มแรกที่ติดตามพระองค์ **๕**

ชวนรำพึง :

มนุษย์มักมองและตัดสินที่สิ่งภายนอก แต่พระเจ้าทรงมองที่จิตใจ เพราะ “คนที่ยอมนำสิ่งที่ได้ออกจากขุมทรัพย์ที่ซ่อนอยู่ในใจของตน” (ลก 6:45)

ติดาอ

บ่อยครั้งมากที่เรามักจะกล่าวว่า “มีโทรทัศน์เป็นร้อยๆ ช่อง แต่ก็ไม่มีรายการไหนน่าดูสักช่อง!” เรากดหาช่องไปเรื่อยๆ เพื่อหารายการที่เราชอบ ในขณะที่วันคริสต์มาสใกล้เข้ามา เราพยายามหาว่ารายการไหนมีความคุ้มค่ากับเวลาอันมีค่าของเรา เราต้องการหารายการที่เอื้อต่อการเตรียมตัวเพื่อฉลองเทศกาลศักดิ์สิทธิ์ประจำปี ข้าพเจ้าขอแนะนำบางอย่างที่มันกลายเป็นส่วนหนึ่งของขนบธรรมเนียมประเพณีครอบครัวของเรา ภาพยนตร์แต่ละเรื่องต่อไปนี้จะกลายเป็นภาพยนตร์คลาสสิก เพราะมันลือเลื่องหอมตะให้กับชนทุกชาติศาสนา

It's A Wonderful Life ดารานำแสดงคือ James Stuart และ Donna Reed. George Bailey ผู้มีใจโอบอ้อมอารีถือว่าคนอื่นมีความสำคัญว่าตนเองเสมอ ความเป็นคนมีใจกว้างทำให้ตนผ่นสลายนในอาชีพที่สร้างรายได้ให้อย่างงามรวมถึงความหวังที่จะจาก Bedford Falls ซึ่งเป็นหมู่บ้านเล็กๆ ไปด้วย George เป็นคนจัดการเรื่องเงินๆ ทองๆ เกี่ยวกับธุรกิจของครอบครัว และต้องเผชิญกับความเป็นไปได้ที่จะต้องติดคุกเพราะการตรวจสอบบัญชีการเงินจากธนาคาร George คิดที่จะฆ่าตัวตายเมื่อคิดว่าชีวิตของเขาไม่มีประโยชน์ละมันคงจะเป็นการดีกว่าหากเขาตายไป พระเจ้าทรงส่งเทพทูต Clarence

มาแสดงให้เห็น George เห็นว่า โลกจะเดือดร้อนหากไม่มีเขา นานๆ ครั้งเราจึงจะเห็นผลแห่งการทำความดีเพียงเล็กน้อยของเรา การแสดงความรักเพียงเล็กน้อยที่สุดสามารถเปลี่ยนโลกได้ George Bailey ทำให้เราตระหนักถึงความสำคัญของการไม่เห็นแก่ตัว ความมั่งคั่งแห่งชีวิตสามารถสั่งสมได้โดยอาศัยความสัมพันธ์ของเรา กับผู้อื่น

The Nativity การเล่าเรื่องคริสต์มาสแนวใหม่นี้ชี้ให้เห็นถึงความพยายามดิ้นรนต่อสู้ของมนุษย์ในการประสูติของพระผู้ไถ่ของเรา บ่อยครั้งเราลืมนึกถึงอารมณ์ที่อยู่เบื้องหลังเรื่องที่สวยงามนี้ ภาพยนตร์เรื่องการประสูติของพระเยซูเผยให้เราเห็นถึงความต่ำต้อยแห่งนาซาเร็ธที่สงบเงียบและความวุ่นวายของนครเยรูซาเล็มในยุคหนึ่ง การเดินทางสู่นาซาเร็ธถูกนำมาแสดงให้เราเห็นมิใช่เพียงแค่ผ่านสายตาของมารีย์และโยเซฟเท่านั้น แต่ยังผ่านสายตาของพญาสามองค์ด้วย ภาพยนตร์เรื่องนี้ทำให้ผู้ชมรำพึงไตร่ตรองได้เป็นอย่างดีในเทศกาลเตรียมรับเสด็จฯ มันเป็นภาพยนตร์ที่ทุกคนควรไปชม

ภาพยนตร์อื่นที่กล่าวถึงการประสูติของพระเยซูคือ The Greatest Story ever Told และ Jesus of Nazareth แม้ภาพยนตร์เหล่านี้จะเล่าถึงชีวิตทั้งหมดของพระเยซู มันก็ทำให้

เราเห็นภาพสวยงามแท้จริงในการประสูติของพระองค์
Miracle on 34th Street ดาราหน้าแสดง
ได้แก่ Edmund Gwenn และ Maureen
O'Hara สำหรับคนที่เชื่อ ปัญหาเรื่องซานตาคลอส
อาจเป็นเรื่องธรรมดา แต่หากหลักฐานมันปรากฏไป
อีกอย่างหนึ่ง อะไรมันจะเกิดขึ้น? ท่านจะว่าอย่างไร
เมื่อมีคนอ้างว่าเขาเป็น “ซานตาคลอส” ตัวจริง?
เมื่อ Kris Kringle รับบทเป็นซานตาของ Macy's
หลายคนก็เกิดความสงสัยเกี่ยวกับความเชื่อของตน
ภาพยนตร์ Miracle on 34th Street ทำให้ทั้ง
เด็กและผู้ใหญ่เกิดเชื่อขึ้นมาอีกครั้งหนึ่ง

The Little Drummer Boy (animated)
Aaron เด็กน้อยกลายเป็นเด็กกำพร้าเมื่อมีโจร
มาปล้นบ้านและฆ่าบิดามารดาของเขา เพราะ
เหตุการณ์นี้ เขามีความเกลียดชังทุกคน เพื่อเอา
ตัวรอดเขาเป็นเด็กตีกลองในคณะแสดงที่เดินทาง
ไปทั่วทุกหนแห่ง อาศัยการที่ได้สัมผัสกับพระกุมาร
เยซู จิตใจของเขาก็อ่อนลง เขาเข้าใจว่าเขาต้องรัก
คนอื่นเพื่อที่เขาจะได้มีความสุข พวกเราหลายคน
ปล่อยให้ความเกลียดชังและความไม่เข้าใจกันเป็น
ตัวถ่วงที่ทำให้เราหนักใจ จงไปหาพระกุมารเจ้าเพื่อ
ดวงใจของท่านจะได้รู้สึกเบาใจขึ้น

The Bells of St. Mary's ดารา
นำแสดงได้แก่ Bing Crosby และ Ingrid
Bergman ภาพยนตร์เรื่องนี้ทำต่อเนื่องกับ
ภาพยนตร์คลาสสิกอันเป็นที่นิยมกันที่ชื่อ Going
My Way เล่าถึงชีวิตของบาทหลวง Charles
O'Malley ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสของ St. Mary's
วิธีการบริหารจัดการโบสถ์และโรงเรียนของเขา
ขัดแย้งกับคุณแม่อธิการิณีซึ่งเป็นอาจารย์ใหญ่ของ
โรงเรียน เรื่องราวพาเราให้ย้อนกลับไปยังยุคที่
พระศาสนจักรมีกระแสเรียกชีวิตนักบวชมากมาย
เราเห็นการเสียสละและความรักที่บรรดานักบวช

ชายหญิงมีส่วนร่วมด้วยช่วยกันในการรับใช้พระเจ้า
ในยุคสมัยที่สังคมของเราขาดกระแสเรียกชีวิต
นักบวช ภาพยนตร์ที่ชวนให้คิดถึงกระแสเรียก
เป็นสิ่งจำเป็น

A Charlie Brown Christmas
(animated) ภาพยนตร์การ์ตูนเรื่องนี้จะปรากฏ
บนจอโทรทัศน์เครือข่ายเป็นประจำทุกปีและยัง
ได้รับความนิยมในระดับสูงจากประชาชน เมื่อ
Charles Schultz สร้างภาพยนตร์เรื่องนี้ในปี
1960 ช่วงนี้ปรากฏว่ามีการแข่งขันกันอย่างรุนแรง
ในการนำเอาความหมายของคริสต์มาสมาใช้ในเชิง
ธุรกิจ สำหรับทุกวันนี้สำเนียงดังกล่าวยังอยู่เบื้องหลัง
ของภาพยนตร์เรื่องนี้มีความจริงยิ่งกว่าเดิม นี่เป็น
ภาพยนตร์ที่ดีมากสำหรับเด็กๆ ทุกคนควรชมในขณะที่
เรากำลังเตรียมตัวฉลองคริสต์มาส โดยเฉพาะ
อย่างยิ่งการหยิบเอาข้อความในพระคัมภีร์ที่ Linus
ยกมาอ้าง

เนื่องจากภาพยนตร์ต่างๆ เหล่านี้จะนำมา
ฉายตั้งแต่ต้นเดือนธันวาคม ท่านสามารถเลือกชม
เรื่องที่จะจุดประกายให้ท่านเกิดมีจิตตารมณ์ของ
คริสต์มาสภายในครอบครัวและในจิตใจของลูก
หลานของตนได้ เทศกาลนี้จะผ่านไปอย่างรวดเร็ว
ขอให้ท่านสร้างหลักประกันว่าท่านจะฉวยโอกาส
นี้หล่อเลี้ยงชีวิตจิตของท่านเองและของผู้อื่นด้วย
เรามักจะไม่ค่อยใส่ใจกับเรื่องเหลวไหลที่โทรทัศน์
นำมาเสนอ ขอให้ฉวยโอกาสดูรายการดีๆ ที่เป็น
อาหารจิตแฝงอยู่ในรายการที่ดีๆ เหล่านั้น มีการ
แสดง ภาพยนตร์ และคอนเสิร์ตหลายรายการที่
นำความชื่นชมยินดีแห่งการบังเกิดของพระผู้ไถ่
มาให้เราชม รายการบนจอบางรายการอาจนำไปสู่
การสนทนาซึ่งจะก่อให้เกิดอะไรบางอย่างที่ยิ่งใหญ่
กว่าก็ได้ ขอให้ใช้เครื่องมือทุกอย่างมาช่วยส่งเสริม
ชีวิตจิตของประชาชน พลิกไปดูภาพยนตร์อันจะ
นำท่านเข้าสู่ถนนที่มุ่งไปยังเบธเลเฮม ❧

บัญญัติศัพท์

คณะกรรมการแปลและบัญญัติศัพท์

E

ecumenical	= สากล
ecumenical council	= สภาสังคายนาสากล
ecumenical movement	= ขบวนการฟื้นฟูเอกภาพคริสตศาสนาจักร
Ecumenical Patriarch	= สกลสังฆบิดร
Edict of Milan	= กฎฎีกาแห่งกรุงมิลาน (กฎหมายให้เสรีภาพศาสนาคริสต์ ในจักรวรรดิโรมัน สมัยจักรพรรดิคอนสแตนติน ค.ศ.313)
edification	= การเสริมศรัทธา
egoism	= อัตตานิยม, ความเห็นแก่ตัว
ejaculation	= คำภาวนาสั้นๆ จากใจ
election	= การเลือกสรร
elect, the	= ผู้รับเลือกสรร
Ember days	= วันอนุพรต (วันต้นฤดูทั้ง 4 ฤดู ซึ่งกำหนดให้จำศีลอดอาหาร เพื่อขอพรสำหรับการเพาะปลูกและผลผลิต) = “พระเจ้าประทับอยู่กับเรา” (บางครั้งใช้ Immanuel)
Emmanuel	= เพนทาคอสต์
emotivism	= อารมณ์ร่วม
empathy	= เขตพรต
enclosure	= การปรับตัวเข้ากับวัฒนธรรม
enculturation	= สมณสาสน์, สมณสาสน์ สมณสาร สมณสาร (ข้อแนะนำที่ไม่ใช่คำสอน)
Encyclical	= วันสิ้นพิภพ
end of the world	= การรับพันธะ การหมั้น พิธีหมั้น
engagement	= 1. การรู้แจ้ง, ตรัสรู้ 2. พุทธิปัญญา
enlightenment	= ความกระตือรือร้น
enthusiasm	= ภวันต์ สิ่งเป็นอยู่ (ตรงกับภาษาละตินว่า ens)
entity	= 1. เอออน 2. กัลป์
eon	= ครั้งเดียวก็พอ
ephapax	= บทภาวนาอภัยเชิญพระจิตเจ้า (ก่อนเสกศีล)
epiclesis	= การตีความกฎหมายแบบขยายความ
epikeia	= วันฉลองพระคริสต์สำแดงองค์
Epiphany	= สถานภาพพระสังฆราช
episcopacy	= 1. ตำแหน่งพระสังฆราช
episcopate	= 2. ช่วงระยะเวลาที่พระสังฆราชอยู่ในตำแหน่ง 3. สถาบันพระสังฆราช

บทความเตือนใจตนเอง

นายแพทย์คำนวณ อึ้งชูศักดิ์

เที่ยงตรงและถูกต้อง

ระยะสองเดือนนี้ผมได้มีโอกาสพบกับนักศึกษาไทยในอังกฤษและญี่ปุ่นที่ได้รับทุน ก.พ. (ทุนข้าราชการพลเรือน) ทุนจากเจ้าของประเทศ ทุนบริษัทห้างร้านต่างๆ และทุน พ.ก. (ทุนพ่อกู) หากเป็นนักเรียนปริญญาโทและปริญญาเอกก็ต้องทำวิทยานิพนธ์เจาะลึกในด้านต่างๆ บางคนทำเรื่องเชื้อราที่ทำลายพืชผลทางการเกษตร บางคนทำเรื่อง การหาวัสดุผสมใหม่ๆ ที่เพิ่มความแข็งแรงให้กับ สิ่งก่อสร้างต่างๆ บางคนทำเรื่องแขนหุ่นยนต์ (ลืมนามไปว่าแขนซ้ายหรือแขนขวา) มีหัวข้อหนึ่งที่ได้ยินแล้วก็รู้สึกที่น่าสนใจไม่น้อย คือการวัดอย่างแม่นยำ (Precision measurement)

ในสมัยก่อนที่ยังไม่มีธนาคารไม่มีธนบัตรหรือบัตรเครดิต มนุษย์ก็อยู่กันแบบถ้อยทีถ้อยอาศัย คนที่เลี้ยงไก่แต่ไม่มีหมู วันไหนอยากกินสเต็กหมู ก็ไปที่ตลาดอู๋มไ้ไปหนึ่งตัว แล้วก็ไปดูว่ามีใครที่เลี้ยงหมูแต่อยากกินไก่ ถ้าเจอก็เจรจากันว่าไก่ของนั้นจะแลกซี่โครงหมูของเธอได้กี่ชิ้นพอตกลงกันได้ทุกคนก็ดีใจ ฆ่าไปอู๋มไ้ไปหนึ่งตัว ขากลับหิ้วซี่โครงหมูกลับบ้าน 5 ชิ้น แต่ก็มีบ่อยครั้งที่คนเกิดความคิดว่าทำไมวันนี้ไ้ตัวใหญ่แต่ได้ซี่โครงหมูน้อยกว่าเดิม ก็เลยมีคนประดิษฐ์ตาชั่งขึ้นมา ตอนนั้นก็ใช้น้ำหนักเป็นตัวกำหนดการแลกซึ่งแม่นยำกว่า

การเอาของมาแลกกับของนั้นก็เหมาะสมในชุมชนเล็กๆ ที่รู้จักมักคุ้นกัน แต่หากสิ่งที่เราต้องการนั้นมันแลกกันยาก เช่นอยากได้มาดึ่ๆ ลักตัว คงต้องขนไ้ไปลักพันตัว ก็เลยใช้วัตถุมีค่าที่หายากเช่นทองคำเป็นมาตรฐานและตัวกลางในการแลกเปลี่ยน จะแลกอะไรก็แปลงสินค้าต่างๆ

ให้มาเทียบเคียงกับน้ำหนักทอง เจ้าผู้ครองนครต่างๆ ก็เอาทองคำออกมาหล่อเป็นเหรียญแล้วกำหนดมูลค่าไว้ คนก็แลกเปลี่ยนกันโดยใช้เหรียญที่ทำจากทองคำหรือเงินหรือทองแดงแทน

ต่อมารัฐบาลสมัยใหม่ก็လာคิดขึ้นแทนที่จะต้องหล่อโลหะ ก็เอากระดาษมาพิมพ์เป็นธนบัตรที่เราใช้กันอยู่ ประเทศไหนมีฐานะมั่นคง ธนบัตรของประเทศนั้นก็เป็นที่ยอมรับกันทั่วโลก เช่นเงินดอลลาร์ของสหรัฐอเมริกา ที่รัฐบาลรับประกันว่ามีค่ามาตรฐานเทียบกับทองคำแน่นอนไม่ผันแปร เคยมีคนตั้งข้อสังเกตว่า รัฐบาลอเมริกาที่พิมพ์เบงค์ก็ยิ่งเกรงๆ กันว่าประชาชนไม่เชื่อมั่น เลยต้องพิมพ์คำว่า **“เราเชื่อในพระเจ้า”** (In God, we trust) ไว้บนธนบัตร เพื่อบอกคนที่ถือเบงค์ว่า คุณสามารถเชื่อในคุณค่าของกระดาษใบนี้ได้เหมือนเชื่อในพระเจ้า ไปๆ มาๆ คนก็เลยเห็นธนบัตรเห็นเงินเป็นพระเจ้าไป

หากจะดูว่าสังคมไหนมีประสิทธิภาพมากกว่ากัน เขาบอกว่าให้ดูเรื่องการใช้เวลาให้เกิดประโยชน์สูงสุด ประเทศที่เจริญทางเศรษฐกิจมักจะถือเวลาเป็นเรื่องสำคัญ เพราะคนอาจจะจะมีเงินแตกต่างกัน แต่คนมีเวลาในหนึ่งวันเท่ากันคือ 24 ชั่วโมง เขาจึงตรงต่อเวลามาก และการจะตรงเวลาได้ก็ต้องมีนาฬิกาที่แม่นยำและทุกคนใช้อ้างอิงเหมือนกัน แต่ความสำคัญไม่ได้อยู่ที่ยี่ห้อของนาฬิกา อยู่ที่ทัศนคติของคนใส่ คนไทยใส่นาฬิกาจากสวิสเรือนละหลายแสนหลายล้านบาท แต่ใส่เพื่อเป็นเครื่องประดับ พอนัดกันก็มาซาลิบห้านาฬิกาหรือครึ่งชั่วโมง มาช้าแล้วก็ใส่ร้ายความผิดให้คนอื่นเหมือนกันหมดคือโทษ “รถติด”

ญี่ปุ่นนับเป็นประเทศที่ถือว่ามีประสิทธิภาพสูง มีเครือข่ายรถไฟที่ดีที่สุดในโลกกว่าได้โยงโยกันเหมือนใยแมงมุมทำให้คนไม่ต้องใช้รถยนต์ ไปไหนมาไหนก็ใช้รถไฟเป็นหลัก ระบบรถไฟในญี่ปุ่นรองรับผู้โดยสารถึง 22 พันล้านคนต่อปี มากกว่าในเยอรมันถึง 10 เท่า รถยนต์ญี่ปุ่นนั้นผลิตมาขายประเทศอื่นๆ สถานีรถไฟใต้ดินที่ยุ่งและวุ่นวายที่สุดน่าจะอยู่ที่กรุงโตเกียว เฉพาะที่สถานีชินจูกุมีรถไฟบนดินและใต้ดินวิ่งเข้าออกพร้อมกันทุกขณะประมาณ 25 สาย ใช้ชานชาลาแยกกันบ้าง ร่วมกันบ้าง รถไฟจึงต้องเข้าตรงเวลา ออกตรงเวลาอย่างแม่นยำ

ผมเคยจะไปสถานที่แห่งหนึ่ง ยืนงเป็นโกตาแตกกว่ารถไฟที่มันวิ่งเข้ามานั้น เราจะต้องขึ้นขบวนไหน สอบถามชาмуไรเจ้าถิ่นเขาบอกว่าให้ดูตามตาราง ของคุณนั้นอยู่ที่ชานชาลาหมายเลข 3 ไปยืนในตำแหน่งที่เขาเขียนว่ารถตู้ที่ 4 เทียบถัดไปเป็น เวลา 5 โมง 6 นาที พอรถมาก็ขึ้นได้เลย ผมก็ทำตามอย่างดี ท่องไว้ตลอดเวลา 3-4-5-6 พอไปยืนตำแหน่งที่ระบุสักทำโม่งสามนาทีก็มีรถเข้ามาแล้ว ผมก็เตรียมจะขึ้น ถามคนข้างๆ เขาบอกไม่ใช่ รออีก 3 นาที พอ 5 โมง 6 นาที เท่านั้น รถคันที่จะขึ้นก็มาจอดตรงหน้าเราพอดี การจะควบคุมให้รถไฟเป็นร้อยเป็นพันขบวนวิ่งตามกำหนดเวลาที่แน่นอนนั้น เขาต้องใช้ทั้งเครื่องคอมพิวเตอร์ และคนทำงานร่วมกัน ให้เกิดความแม่นยำที่สุด คลาดเคลื่อนเล็กน้อยก็เท่ากับทำให้ทั้งระบบรวนหมด

เดี๋ยวนี้เขามีเครื่องจีพีเอส (GPS) เอาไว้ช่วยคนขับรถต่างถิ่น ขับรถในอเมริกานั้นไม่ยุ่งยาก มีแผนที่ที่พอเอาได้ว่าจะไปอย่างไร เพราะมีป้ายบอกตลอดทางเป็นภาษาอังกฤษ แต่ตอนไปเยี่ยมลูกสาวที่ญี่ปุ่น เราเช่ารถขับในเกาะฮอกไกโด ถ้าไม่ได้จีพีเอส นี่สงสัยจะแย่ เพราะส่วนใหญ่ป้าย

และข้อมูลต่างๆเป็นภาษาญี่ปุ่น อาศัยเจ้าจีพีเอสทำให้ง่ายขึ้น ใส่ข้อมูลหรือเบอร์โทรศัพท์ของสถานที่ที่เราจะไป เครื่องตัวนี้ก็จะทำหน้าที่เป็นคนนำทางอย่างดี พอออกรถก็มีข้อมูลเป็นรูปแผนที่บอกว่าขับไป 230 เมตรให้เลี้ยวขวา พอใกล้จะถึงตำแหน่งเลี้ยว ก็จะมีเสียงเตือนว่าอีกกี่เมตรให้เลี้ยว พอเลี้ยวเสร็จก็มีข้อมูลใหม่ขึ้นมาอีกว่าขับไปอีก 570 เมตรให้เลี้ยวซ้าย พร้อมกับมีแผนที่เส้นทางและแยกต่างๆ ปรากฏบนจอให้เห็น มีอยู่ครั้งหนึ่งที่เขาบอกว่าอีก 20 เมตรให้เลี้ยว ผมก็แค่คร่าวๆ เห็นถนนใหญ่อยู่ข้างหน้าสัก 10 เมตรข้างหน้า ก็คิดว่าเครื่องมันคงคลาดเคลื่อน เราเลี้ยวเถิด ปรากฏว่ากลายเป็นถนนคนละเส้น เส้นที่ควรจะเลี้ยวนั้นอยู่ถัดไปจริงๆ เจ้าเครื่องจีพีเอสนี่ดีอีกอย่างคือ มันไม่ดำและไม่บ่น ไม่อย่างนั้นอาจได้ยินคำว่า “บอกแล้วไม่เชื่อ โสเภณีหน้า” มันก็ยังทำหน้าที่ของมันคือรับกำหนดตำแหน่งใหม่ และบอกเราว่าจะแก้เกมและวิ่งไปสู่จุดหมายเดิมอย่างไร

เทคโนโลยีสมัยใหม่จึงพยายามประดิษฐ์เรื่องการวัดให้มีความแม่นยำและละเอียดมากขึ้นเรื่อยๆ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพและสร้างความปลอดภัยที่เมืองไทยเราเวลาไปซื้อของที่ตลาดสด ภรรยาผมจะบ่นว่าราคาต่อกิโลกรัมอาจจะดูว่าถูกกว่า แต่ตาชั่งของแม่ค้านั้นมันจะหายไปขีดหรือขีดกว่าเสมอ หากเป็นสินค้าที่ราคาต่อกิโลกรัมแพงเราก็เสียเงินเพราะโดนตาชั่งโกงไปมากอยู่ ตาชั่งสมัยใหม่ก็จะเป็นระบบตัวเลขให้เห็นกันชัดๆ ว่ากิโลกรัมกี่ขีด ไม่ต้องคาดประมาณด้วยสายตา ในกีฬาโอลิมปิกนั้นแพ้ชนะกันเพียงเสี้ยวของเศษของวินาที เครื่องจับเวลานั้นจึงต้องเที่ยงและตรงมากๆ เพื่อให้เกิดความยุติธรรมกับทุกฝ่าย

สัญลักษณ์ของศาลในประเทศต่างๆ มักใช้รูปตาชั่งสองแขนแทนความเที่ยงและความตรง

หากในระบบกระบวนการยุติธรรมสามารถประดิษฐ์เครื่องวัดความผิดและดวงออกมาเป็นน้ำหนักหรือเป็นปริมาณได้ก็คงจะดี แต่ก็ทำไม่ได้ ที่ทำได้คือเอาข้อมูลของผู้กล่าวหาและผู้ถูกกล่าวหามาพิจารณาอย่างถี่ถ้วน เสมือนหนึ่งวางไถ่นาบนของตาซึ่งคนละข้าง และดูว่าน้ำหนักฝ่ายไหนน่าจะเชื่อถือมากกว่ากัน สุดท้ายแล้วผู้พิพากษาหรือคณะลูกขุนซึ่งก็เป็นมนุษย์ธรรมดาที่แหละที่มีรักโลภโกรธและหลงที่เป็นคนตัดสิน หากฝ่ายคนทำผิดสามารถตัดสินบนหรือสร้างอิทธิพลเหนือคนตัดสินได้ ผิดก็อาจกลายเป็นถูก ถูกก็อาจกลับเป็นผิด นอกจากนี้แล้วยังมีศาลชั้นต้น ชั้นอุทธรณ์ และศาลสูงสุด บางเรื่องบางคดีลากยาวไปเป็นสิบปี คำตัดสินยังไม่ออก จนโจทก์หรือจำเลยตายกันไปก่อน หรือคดีหมดอายุความ เช่นกรณีกลุ่มเขมรแดงที่ทำให้ประชาชนเสียชีวิตไปร่วมสองล้านคน หัวหน้าเขมรแดงที่ชื่อนายพอลพตนั้นเสียชีวิตไปก่อนที่จะเข้าสู่กระบวนการยุติธรรม อาชญากรรมสงครามทั้งหลายที่ทำให้ประชาชนเสียชีวิตไปมากมายจากการก่อสงครามของตน บางคนโดนตัดสิน แต่บางคนก็แก่เฒ่าเสียชีวิตไปเอง

สังคมไทยเราก็เผชิญกับวิกฤตการณ์ต่างๆ ตลอดมา เดือนตุลาคมนี้ก็ครบสี่สิบปีของเหตุการณ์ 14 ตุลาคม 2516 แล้วเราก็มีเหตุการณ์ 6 ตุลาคม 2518 ในช่วงสิบปีที่ผ่านมาเราก็มีเหตุการณ์ความรุนแรงทางการเมือง มีข้อกล่าวหาเรื่องการทุจริตต่างๆ มีการขับไล่รัฐบาล มีการชุมนุมประท้วง มีการสูญเสียชีวิตไปจำนวนมาก ฝ่ายต่างๆ ก็ออกมาโยนความผิดให้ฝ่ายตรงข้าม กระบวนการยุติธรรมในประเทศก็ต้องเดินหน้าพิจารณาเรื่องต่างๆ ไป แต่สุดท้ายเราอาจไม่สามารถได้คนทำผิดตัวจริงเสียงจริงมาลงโทษได้

หลายคนที่ผมรู้จักไม่ว่าจะเป็นเลื้อสีไหนก็ฝันอยากให้มีเปาบุ้นจิ้นมาเกิดในเมืองไทย ตัดสิน

คดีแบบตรงไปตรงมา ใครผิดไม่ว่าจะใหญ่โตเพียงใด อยู่ที่ไหน ก็จะถูกตัวเอามาลงโทษด้วยเครื่องประหารหัวสุนัข หัวพยัคฆ์ หัวมังกร ตามที่เราได้ชมในภาพยนตร์ เปาบุ้นจิ้นมักพูดเสมอว่าสวรรค์มีตา คนทำชั่วไม่สามารถหลุดพ้นจากตาข่ายของสวรรค์ได้ ฯลฯ ดังนั้นหากเราไม่สามารถได้ความเที่ยง ความตรงและความยุติธรรมในโลกนี้ทั้งหมด ก็ให้วางใจว่าสักวันหนึ่งเมื่อผ่านพ้นโลกนี้ไปแล้ว ในโลกหน้าคนที่ก่อกรรมทำเข็ญไว้ย่อมไม่สามารถพ้นจากความผิดที่ตัวเองปกปิดในโลกนี้ได้

ตอนไปถึงเมืองซัปโปโรที่ฮอกไกโดเป็นวันเสาร์ ลงจากเครื่องบินก็เป็นเวลา 5 โมงเย็นเศษ กว่าจะนั่งรถเข้ามาในเมืองก็เกือบหกโมงเย็น ลูกสาวชวนคุณพ่อคุณแม่ให้ไปเข้าวัดเซนดะฟรังซิส เวลา 6 โมงครึ่ง ไปถึงมิสซาเพิ่งเริ่มพอดี รีบๆ หยิบแผ่นพับที่มีบทอ่านประจำสัปดาห์ พอเขาเริ่มบทอ่านที่หนึ่งเป็นภาษาญี่ปุ่น ผมก็ดูภาษาอังกฤษในไบเบิลที่หยิบมา แต่เจ้ากรรมตอนไปหยิบไม่ได้ดูว่าเป็นของสัปดาห์ก่อน เลยไม่รู้ว่ที่เขาอ่านอยู่สำหรับสัปดาห์นั้นเป็นเรื่องอะไร แต่ดูเหมือนพระเจ้าคงพยายามให้คำตอบเรื่องของการวัดความเที่ยง และความถูกต้องผ่านบทอ่านในสัปดาห์ก่อน เป็นบทจากหนังสือประกาศกอิสยาห์ บทที่ 8:4-7 เขียนไว้ว่า

.....จงฟังให้ดี ท่านผู้ทำลายคนยากจนแห่งแผ่นดิน ท่านคอยพูดว่า “เมื่อไรหนอวันขึ้นค้ำจะหมดไป เราจะได้ขายข้าวของของเรา เมื่อไรหนอวันคักดีลิตีร์ (วันสะบาโต) จะพ้นไป เราจะได้เอาข้าวสาลีออกขาย เราจะทำให้ทะนันทวงข้าวเล็กลง แต่ขายให้แพงขึ้น และหลอกค้าด้วยตาซึ่งขึ้น เราซื้อคนจนด้วยเงิน และซื้อคนขัดสนด้วยรองเท้าสานคู่หนึ่ง เราจะเอากากข้าวปนกับข้าวสาลี”จงฟังให้ดี พระเจ้าจะไม่วันลืมหาคัดโทษและความชั่วร้ายของท่าน **ค**

ใกล้เหมือนไกล

สิ่งที่ใกล้ตัวมากที่สุด อวัยวะที่ใช้มากที่สุด แต่ส่วนใหญ่มักจะลืม ไม่ให้ความสนใจ เหมือนเป็นสิ่งที่ไกลตัว ตื่นเช้าขึ้นมา ลุกขึ้นจากที่นอน เราก็นอนบนเท้า แต่เรามักจะไม่ค่อยเอาใจใส่เท้าเท่าใดนัก จนเกิดปัญหาขึ้น ได้รับความทุกข์ทรมาน ถึงแม้จะไม่แสนสาหัส แต่ก็ทำให้ชีวิตของเราไม่ได้รับความสุขสบายเหมือนเคย

ปัญหาที่เกิดขึ้นได้บ่อยกับเท้าของเรานั้นมีหลายอย่าง

โรคพังผืดใต้ฝ่าเท้าอักเสบ โรครองเท้า โรคปวดส้นเท้า Plantar Fasciitis พังผืดใต้ฝ่าเท้าอักเสบหรือที่รู้จักกันโดยทั่วไปคือโรครองเท้า เป็นโรคที่พบเจอบ่อยมาก และมักจะพบในผู้ที่มีอายุในช่วงระหว่าง 40-70 ปี มีอาการปวดเท้า ปวดส้นเท้า มีจุดกดเจ็บและปวดในบริเวณส้นเท้า ผังด้านในใกล้ๆ อุ้งเท้า ไม่สามารถลงน้ำหนักที่ส้นเท้าและเท้าได้เต็มที่ในระหว่างเดิน อาการ

ปวดส้นเท้าจะเป็นในมากในช่วงตื่นนอนตอนเช้า เมื่อลงจากเตียงก้าวแรกก็จะมีอาการปวดมาก แต่เมื่อเดินสักระยะอาการปวดจะดีขึ้น มีอาการบวมหรือแดงของผิวหนังใต้ฝ่าเท้า มีอาการปวดร้าวตามแนวพังผืดใต้ฝ่าเท้าไปจนถึงจุดกดเจ็บและส้นเท้า เมื่อกระดกนิ้วเท้าขึ้น

สาเหตุ อาการอักเสบของพังผืดใต้ฝ่าเท้า (Plantar Fascia) สืบเนื่องมาจากการบาดเจ็บที่เล็กน้อยของพังผืดบริเวณจุดเกาะที่กระดูกส้นเท้า

กลุ่มเสี่ยง ผู้ที่มีอุ้งเท้าโก่งมากเป็นพิเศษ ผู้ที่มีอุ้งเท้าแบนมากเกินไป ผู้ที่มีน้ำหนักตัวมากกว่าปกติ ผู้ที่ใส่รองเท้าไม่เหมาะสม ใส่รองเท้าส้นสูงเป็นประจำ ใส่รองเท้าที่มีพื้นรองเท้าแข็งมากจนเกินไป ใส่รองเท้าแบนราบเรียบ ใส่รองเท้าเล็กมากจนเกินไป

การรักษา การรักษาสามารถทำได้ 2 แบบคือ

1. การรักษาเบื้องต้นเพื่อบรรเทาอาการปวด ในทันที การแช่เท้าในน้ำอุ่น การรับประทานยาต้านการอักเสบ (NSAIDs) การฉีดยาแก้ปวดที่บริเวณสันเท้าตรงจุดกดเจ็บ วิธีนี้สามารถลดอาการปวดได้ดี แต่ไม่ควรทำมากกว่า 2-3 ครั้งต่อปี ซึ่งเป็นความเสี่ยงที่จะทำให้เอ็นขาด การทำกายภาพบำบัดเพื่อลดอาการปวดและการอักเสบ ด้วยการใช้ความเย็นประคบ การทำอัลตราซาวด์

2. การรักษาที่ต้นเหตุถาวรในระยะยาว เป็นการรักษาที่จำเป็นและแนะนำ การลดน้ำหนักตัวในคนที่น้ำหนักตัวมาก การทำกายภาพบำบัดด้วยวิธีการยืดกล้ามเนื้อ เอ็นร้อยหวาย และเท้า โดยทำวันละ 2 รอบ รอบละ 10-15 ครั้ง

การใส่รองเท้าสุขภาพที่มีโครงสร้างรองเท้าช่วยในการถ่วงน้ำหนักการเดินที่เหมาะสมและไม่แข็งเพื่อรองรับแรงกระแทกที่สันเท้าได้ดี

การเลือกรองเท้าที่เหมาะสม คือ พื้นนุ่ม มีสันเล็กน้อย สูงประมาณ 1-1.5 เซนติเมตร เพื่อถ่ายเทน้ำหนักจากสันเท้าไปยังฝ่าเท้าส่วนหน้า

ผู้เขียนเองประสบกับปัญหาดังกล่าวนี้ วิธีที่ดีที่สุดที่ทำได้คือ ทำกายภาพ แต่ใช้เวลามาก ได้ผลดี และอีกอย่างหนึ่งคือ รองเท้า การเลือกรองเท้าที่ดี เหมาะสมช่วยได้มาก

สิ่งที่ใกล้ตัว ทำให้เรามีคุณภาพชีวิตที่ย่ำแย่โดยไม่รู้ตัว ทำให้นึกกลับมาว่า เรามักจะนึกถึงความสุขฝ่ายกาย แต่ลืมนึกถึงสิ่งที่ใกล้ตัว แต่เหมือนใกล้ตัว คือ ความสุขฝ่ายจิต หากเกิดอาการเจ็บเท้าต้องทำการยืดเท้าทุกวัน เราลืมหาวนาทุกวันหรือเปล่า ใกล้เทศกาลคริสต์มาสแล้ว เตรียมรับเสด็จพระกุมารเยซูกันหรือยัง วันเวลาผ่านไปเร็ว เร็วเหมือนติดปีกบิน รีบเสียแต่วันนี้ เดี่ยวนี้ จะทำอะไรเป็นพิเศษเพื่อรับเสด็จพระกุมารเยซู

คุณครูมารีอา รัตนา สารสุข

ครูคำสอนแบบอย่าง : สังฆมณฑลราชบุรี

“การที่จะมีความเชื่อ ความศรัทธา และความซื่อสัตย์ที่สมบูรณ์
ต้องเริ่มต้นจากการปลูกฝังให้รักการอ่านพระคัมภีร์ โดยต้องให้เด็กๆ
รู้จักอ่านพระคัมภีร์ตั้งแต่เล็กๆ”

สำหรับเดือนนี้คอลัมน์ “แสงเรืองๆ” ขอ
แนะนำให้เราได้รู้จักกับ “ครูคำสอนแบบอย่าง” อีก
ท่านหนึ่งคือ คุณครูมารีอา รัตนา สารสุข คุณครู
เป็นสัตบุรุษวัดพระคริสตหฤทัย (วัดเพลง) จ.ราชบุรี
ปัจจุบันคุณครูรัตนาเป็นครูสอนคำสอนอยู่ที่
โรงเรียนเรืองวิทยพระหฤทัย เป็นเวลา 25 ปีแล้ว

คุณครูรัตนา ได้รับการอบรมด้านคริสต-
ศาสนธรรม ในเรื่องเกี่ยวกับพระคัมภีร์ พิธีกรรม
และศาสนสัมพันธ์ คุณครูผ่านการอบรมศาสน-
สัมพันธ์ การอบรมเป็นหนึ่งในพระคริสต์ชีวิต
เพื่อพระองค์ การอบรมชีวิตและจิตตารมณ์ท่าน
นักบุญเปาโล การอบรมการสร้างจิตตารมณ์
ธรรมทูตในงานอภิบาลเด็กและเยาวชน การอบรม
การใช้กิจกรรมในการสอนพระวรสารนักบุญมัทธิว
และอื่นๆ

คุณครูรัตนา ยึดหลักในการทำงานว่า “เป็น
นายชุมพาบาลตามแบบอย่างพระเยซู” และสำหรับ
งานที่คุณครูได้รับมอบหมายจากสถาบันคือ เป็น
ครูคำสอน ครูสอนคริสตศาสนา และรับผิดชอบ
พลศีล

คุณครูได้บอกถึงแรงบันดาลใจในการเป็น
ครูคำสอนว่า มีความรัก ความเชื่อ และศรัทธาไว้ใน
พระเจ้า

คุณครูรัตนาได้นำเสนอแนวคิด และมุมมอง
ในการสอนคำสอนว่า ปัจจุบันโลกออนไลน์เป็น
กระแสทางด้านฝ่ายกาย เราควรนำโลกออนไลน์
กลับมาทางด้านฝ่ายจิต เช่น เด็กชอบเล่นเกม
เราก็ทำเกมเกี่ยวกับพระให้เด็กเล่น

คุณครูรัตนาได้ฝากข้อคิดให้กับเด็กนักเรียน
ในเรื่องที่เกี่ยวกับความเชื่อ ความศรัทธา และความ
ซื่อสัตย์ว่า “การที่จะมีความเชื่อ ความศรัทธา และ
ความซื่อสัตย์ที่สมบูรณ์ ต้องเริ่มต้นจากการปลูกฝัง
ให้รักการอ่านพระคัมภีร์ โดยต้องให้รู้จักอ่าน
พระคัมภีร์ตั้งแต่เล็กๆ”

ทีมงานกราบขอบคุณ คุณครูคำสอนทุกท่าน
ที่ได้ทุ่มเทในการเป็นประจักษ์พยาน และประกาศ
ข่าวดี เพราะเราเชื่อว่าเมื่อเด็กๆ ได้สัมผัสพระคัมภีร์
และพระวาจาของพระเยซูเจ้า เขาจะมีภูมิคุ้มกัน
และรู้เท่าทันสื่อออนไลน์ และสื่อเทคโนโลยี
สมัยใหม่ที่ทั้งสิ่งที่ดีและไม่ดี เพื่อเขาจะสามารถ
แยกแยะว่าอะไรถูก - ผิด หรืออะไรเหมาะสม -
ไม่เหมาะสมกับชีวิตของเขา

บันทึกธรรมทูต

บัสชัย

กับพущา 2013

ไทยที่ทำงานหนักบ้านต่อสู้ตลอดมา กับเพื่อนธรรมทูตที่เป็นฆราวาส นักบวช และพระสงฆ์ ที่แบ่งปันประสบการณ์ และเรื่องราวความเปลี่ยนแปลงต่างๆ ให้ผมได้ฟังอย่างต่อเนื่อง

เดือนตุลาคม 2013 เป็นเดือนที่ผมกลับมาเริ่มต้นงานธรรมทูตอีกครั้ง หลังจากหายหน้าหายตา ไปสามปี ที่กรุงโรม กลับมาพร้อมวัยวุฒิและคุณวุฒิ ที่เพิ่มขึ้น แม้หน้าตาจะไม่เปลี่ยนไปมาก แต่เส้นผมก็มีสีดอกเลามากขึ้น และความรู้ที่ได้ร่ำเรียน ซึ่งบวกเพิ่มกับความตั้งใจอีกครั้งที่จะรับใช้พระศาสนจักร ที่เพิ่งเกิดใหม่นี้ ซึ่งเมื่อหลายอย่างเปลี่ยน ช่วงนี้ จึงเป็นช่วงที่ผมต้องอัปเดตข้อมูลอะไร ต่อมืออะไรหลายๆ อย่าง รวมทั้งรูปแบบการดำเนินชีวิตและการทำงานด้วย

มีเรื่องราวมากมายตลอดสามปีที่ผ่านมาปากของคนทีรู้จักมักคุ้น ทั้งเพื่อนพี่น้องธรรมทูต

ถ้าดูจากภายนอก เขตสังฆราชพนมเปญ (Vicariate of Phnom Penh) ซึ่งผมทำงานอยู่ มีการเปลี่ยนแปลงไปพอสมควรทั้งทางกายภาพผู้คน และพระศาสนจักร ที่พนมเปญ เริ่มมีถนนลorryฟ้า ตามที่เขาเข้าใจคือ “ถนนบนอากาศ” ก็คือสะพานข้ามทางแยกต่างระดับเพิ่มขึ้นสองสามแห่งแก้ปัญหา รถติดซึ่งนับวันจะวุ่นวายมากขึ้น มีตึกใหม่ๆ พุ่งสูงขึ้น ทั้งในใจกลางเมืองและชานเมืองมีสะพานข้าม แม่น้ำเพิ่มขึ้น ถนนกว้างขึ้น แต่ยังขรุขระเหมือนเดิม คนในเมืองหลวงเพิ่มมากขึ้นระบบเศรษฐกิจต่างๆ ก็ดูจะวิ่งขึ้นอย่างต่อเนื่อง ถ้าไม่มีปัญหาการเมืองเข้ามาสะดุด

ในส่วนของพระศาสนจักร มีการจัดเขตวัดหรือศูนย์อภิบาลใหม่ เขตโรงเรียนอาชีวะดอนบอสโก ซึ่งแต่ก่อนอยู่กลางทุ่งนา ตอนนี้นำหน้าไปด้วยบ้านจัดสรร และมีที่ดินแห่งใหม่ของมิสซัง ซึ่งกำลังก่อสร้างอย่างค่อยเป็นค่อยไปในเขตเดียวกัน แม้จะอยู่ห่างไกลจากศูนย์กลาง แต่เป็นการแลกมาด้วยความกว้างใหญ่ของพื้นที่ซึ่งจะสามารถรองรับสำนักงานและกิจกรรมต่างๆ ที่เกิดขึ้นอีกมากมายได้ในอนาคต นี่เป็นการมองเห็นไกลของพระสังฆราชและผู้มีส่วนรับผิดชอบ ผู้สนับสนุนรายใหญ่ ยังคงเป็นคณะมิสซังต่างประเทศกรุงปารีส กระทรวงประกาศพระวรสาร และจากคณะธรรมทูตต่างๆ ที่ต่างหาทุนมาพัฒนา ทั้งบุคลากร การอบรม กิจกรรม และการก่อสร้างต่างๆ

ปัจจุบันคณะธรรมทูตไทย มีพระสงฆ์ทำงานกับมิสซังพนมเปญอยู่ 5 องค์ **คุณพ่อไตรรงค์ มุลตรี** ดูแลเขตวัดทางใต้ กำลังระดมทุนก่อสร้างศูนย์เข้าเฝ้าบอรัม ที่จังหวัดตาแก้ว ซึ่งจะเป็นประโยชน์สำหรับการเข้าเฝ้าบอรัมอีกมากมาย

ในอนาคต มีพระสังฆราชและพระสงฆ์ จากไทยไปเยี่ยมให้กำลังใจมากมาย **คุณพ่อวีระชัย กับคุณพ่อนิก** ช่วยกันดูแลวัด ในเขตลุ่มน้ำโขงตอนล่าง ซึ่งส่วนใหญ่เป็นกลุ่มคริสตชนชาวเวียดนาม **คุณพ่อหัตถชัย** กำลังจบปีสุดท้ายในการเรียน ภาษาที่มิสซังกัมปงจาม ซึ่งได้รับประสบการณ์มากมาย จากชาวบ้าน ความยากจน และการทำงานของ พระศาสนจักร ส่วน**คุณพ่อชัชชัย** หลังกลับจากโรม ก็ได้ชื่อเขมรว่า “นัตรลิริ” ได้รับมอบหมายดูแล กลุ่มคริสตชนทางเหนือของพนมเปญ จนสุดเขตมิสซัง รวมทั้งหน้าที่ในสำนักงานบริหารส่วนกลาง (Chancellor) และหน้าที่ตามโอกาสที่พระสังฆราชจะมอบหมาย

ในส่วนของคณะซิสเตอร์ผู้ร่วมงาน ในเขตมิสซังบัตตัมบอง ซิสเตอร์ผู้รับใช้ ได้แบ่งบ้านใหม่อีกแห่งในเขตจังหวัดเลียมเรียบ จังหวัดที่มีจำนวนนักท่องเที่ยวยุคสูงสุดตลอดปีเพราะเป็นที่ตั้งนครวัดและซิสเตอร์คณะรักกางเขนอุปถัมภ์ ก็คงอยู่ในเขตมิสซังกัมปงจาม กลับมาที่มิสซังพนมเปญ ซิสเตอร์คณะพระหฤทัยฯ คลองเตย ช่วยงานธรรมทูตใน

เซตตัวอย่างกระตือรือร้น **ซิสเตอร์จันทนา** รับดูแล
ศูนย์เด็กเล็กที่วัดใหญ่นักบุญยอแซฟ พนมเปญ
ซึ่งเพิ่งเปิดเป็นปีแรก ส่วน**ซิสเตอร์สุพัตรา** ช่วย
ดูแลกลุ่มคริสตชน และงานประกาศพระวรสาร
ทางเหนือของพนมเปญ ซึ่งปนกันทั้งเวียดนาม
และกัมพูชา

พระศาสนจักรพยายามสร้างความกระตือ-
รือร้น ให้กับคริสตชน ให้พยายามช่วยกันเป็น
พยานถึงความเชื่อ ด้วยกิจกรรมต่างๆ ตลอดปี
การพยายามสร้างความเป็นหนึ่งระหว่างกลุ่มคริสตชน
ที่เป็นเวียดนามและกัมพูชา ซึ่งมีภูมิหลังต่างกัน
มากและบางครั้งบางคน ก็ยังติดกับประวัติศาสตร์
อันเจ็บปวด

ส่วนสถานการณ์ล่าสุดระหว่างไทยกับ
กัมพูชา ทางสื่อทางรัฐพยายามเสนอสื่อทั้งสอง
ทาง คือทั้งทางบวกและทางลบ แต่ความรู้สึก
ของประชาชน คือ พวกเขาต้องการความสงบสุข
มากกว่า ไม่ว่าทางรัฐจะจัดการอย่างไรก็ตาม ก็
ไม่อยากให้มีการใช้ความรุนแรง เพราะนั่นหมายถึง
ความกระทบต่อความเป็นอยู่ และการทำมาหากิน
อย่างหลีกเลี่ยงไม่ได้ โดยเฉพาะตามแนวชายแดน
ในส่วนของพระศาสนจักร เรามีหน้าที่คือช่วย
สร้างสันติ เราไม่พูดหรือออกความเห็นที่เกี่ยวกับ
การเมืองใดๆ และพยายามกระตุ้นสัตบุรุษให้ยึดถือ
เรื่องนี้เสมอด้วย

เมื่ออาเซียนกำลังจะเปิด ไม่ใช่แค่ทาง
บ้านเมือง แต่พระศาสนจักรเอง ก็กำลังเปิดตัวเอง
ให้เข้าสู่ความเป็นนานาชาติเช่นกัน ซึ่งเป็นเรื่อง
ท้าทายอย่างมาก ที่พระศาสนจักรในกัมพูชาจะ
รักษา เอกลักษณ์ และธรรมเนียมของพระ
ศาสนจักร ให้เข้ากันได้ได้อย่างไร? และยังมีเรื่อง
ท้าทายอีกมากครับ สำหรับการประกาศพระวรสาร
ในที่นี้ ซึ่งยังต้องการการสนับสนุนจากพี่น้อง
ชาวไทยเสมอ...ภาวนาให้กันและกันด้วยนะครับ ๕

ผู้สื่อข่าว

The Messenger

Formation, Dialogue, Cooperation

กสิกรรมมูลฐาน

๖๑

มหา เตะอิฐ
ATA PRINTINGS

Tel: 012 94 20 82 / 015 51 51 86
E-mail: ataprinting@gmail.com

กสิกรรม

๕ ธันวาคม ๒๐๑๓ ๕๑

FM 102.5 MHz เวลา ๖:๐๐ - ๗:๐๐ น. (วันจันทร์-ศุกร์)
FM 102.5 MHz เวลา ๗:๐๐ - ๗:๓๐ น. (วันเสาร์-อาทิตย์)
FM 102.5 MHz เวลา ๗:๓๐ - ๘:๐๐ น. (วันจันทร์-ศุกร์)
FM 102.5 MHz เวลา ๘:๐๐ - ๘:๓๐ น. (วันเสาร์-อาทิตย์)
FM 102.5 MHz เวลา ๘:๓๐ - ๙:๐๐ น. (วันจันทร์-ศุกร์)
FM 102.5 MHz เวลา ๙:๐๐ - ๙:๓๐ น. (วันเสาร์-อาทิตย์)

มุมมองเล็กๆ ของนักเดินทาง

คุณพ่อปิติศักดิ์ พงศ์กรพันธ์

ซานติอาโก...บนเส้นทางจาริก แสวงบุญยากอบ (ภาคแรก)

ขณะที่ภาพของประเทศต่าง ๆ ในทวีปยุโรป ถูกย่นขนาดลงบนแผนที่กระดาษในมือของผม ภาพของเกมทอยลูกเต๋าเข้าเส้นชัยในสมัยเป็นเด็กก็วิ่งเข้ามาในความคิด ด้วยจุดหมายต่อไปของคณะแสวงบุญอยู่ห่างออกไปทางซ้ายของแผนที่ไม่น่าเกินสิบเซนติเมตร แต่ในความเป็นจริงกลับไม่เป็นเช่นนั้น เพราะเราจะต้องเดินทางกันต่อไปจนกว่าจะถึงจุดหมายที่สองด้วยระยะทางไม่ต่ำกว่าแปดร้อยกิโลเมตรจากมหานครลู่ร์ดรัฟเฟอส์ต่อพาเราเดินทางมาถึง Saint Jean Pied de Port (ภาษาฝรั่งเศส..ผมอ่านออกเสียงไม่แตกฉานต้องขออภัย) หมู่บ้านอันแสนสงบติดชายแดนประเทศฝรั่งเศสและสเปน ป้ายแรกของการเดินทางแสวงบุญไปบนเส้นทางแสวงบุญยากอบอยู่ที่นี้ เพื่อนร่วมทางของเรามาจากประเทศต่าง ๆ ทั่วโลก รวมทั้งคนไทย ไม่ก็คนที่ลักษณะทางกายภาพบ่งบอกว่าเรามาจากทวีปเดียวกัน ความแปลกใจเล็ก ๆ น้อย ๆ ที่ผมเก็บมาลึกลับสักพักใหญ่ ๆ แล้วก็คือเหตุใดการเดินทางแสวงบุญบนเส้นทางนักบุญยากอบยังไม่ใช่ที่รู้จักมากนักในหมู่คริสตชนไทย ในขณะที่ชาวยุโรปให้ความสนใจมาเป็นเวลานาน ด้วยความเชื่อที่สืบทอดกันมาตามธรรมเนียมโบราณของคริสตศาสนาแล้วว่า หลังจากที่พระเยซูคริสต์เจ้าเสด็จสู่สวรรค์ เหล่าอัครสาวกต่างแยกย้ายกันออกไปเผยแผ่คำสอนของพระอาจารย์ตามคำสั่งของพระองค์ที่ตรัสกับพวกเขาว่า “ท่านทั้งหลายจงออกไปทั่วโลก ประกาศข่าวดีให้มนุษย์ทั้งปวง.....” (มาระโก บทที่ 16 ข้อที่ 15) นักบุญยากอบได้

เดินทางมาประกาศความเชื่อที่ประเทศสเปนก่อนที่จะได้รับเสียงเรียกจากพระนางมารีย์ให้เดินทางกลับไปยังอิสราเอล และที่กรุงเยรูซาเล็ม ท่านได้ถวายชีวิตเป็นมรณสักขีองค์แรกในบรรดาอัครสาวก (กิจการอัครสาวก บทที่ 12 ข้อที่ 1-2) ธรรมเนียมโบราณเล่าว่าบรรดาศิษย์ของท่านได้นำศพของนักบุญยากอบลงเรือด้วยการนำทางของทูตสวรรค์จนมาถึงบริเวณที่ฝังร่างของท่านในปัจจุบันซึ่งเรียกกันว่า Compostela ตอนเหนือของประเทศสเปน และนี่คือจุดหมายปลายทางของเราในครั้งนี้ “Santiago de Compostela” เรื่องราวเหนือธรรมชาติเกี่ยวกับการค้นพบสถานที่ฝังร่างของท่านนักบุญยังมีอีกมาก ใครที่สนใจน่าจะสามารึลึบค้นได้จากอินเทอร์เน็ตนะ...ผมมั่นใจเช่นนั้น (เพราะหากต้องเล่าทั้งหมดในตอนนี้คงต้องยกอุตมศานต์ทั้งเล่มให้ผมคนเดียว)

ณ หมู่บ้าน Saint Jean Pied de Port คณะแสวงบุญของเราแฝงตัวเข้าไปในแถวของนักแสวงบุญอื่น ๆ เพื่อลงทะเบียนการเป็นนักแสวงบุญบนเส้นทางนักบุญยากอบ ณ สำนักงานของนักแสวงบุญประจำหมู่บ้าน (บอกแล้วว่าไม่ธรรมดา) เรากรอกข้อมูลส่วนตัว รับเอกสารและทำความเข้าใจกับเส้นทางที่เราจะต้องไปต่อไปในวันรุ่งขึ้น แล้วจึงเดินทางตามหาโรงแรมที่เราต้องพักในคืนนี้ ความรู้สึกของผมในขณะนี้คงไม่ต่างไปจากสมาชิกอีกสามคนผมเข้าใจว่าเราต่างเก็บซ่อนความตื่นเต้นเอาไว้ภายในลึก ๆ และมั่นใจมากไปกว่านั้นว่าต้องมีเศษเสี้ยวของ

ความภูมิใจขึ้นเล็ก ๆ ที่ปะปนร่วมอยู่ในนั้นด้วยแน่ ๆ คำคืนแห่งการชาร์จแบตเตอรี่สิ้นสุดลง เข้าแล้วแต่ก็แค่ทักทายกันเท่านั้น เสียงพูดคุยของนักเดินทางดังมาจากหน้าประตูโรงแรม บ่งบอกว่ากลุ่มนักเดินทางบางกลุ่มกำลังจะออกเดินทางกันแต่เช้าตรู่ในขณะที่กลุ่มของเรายังหลับใหลไม่ได้สติกันอยู่บนที่นอนอุ่นสบาย ลิบโม่งเช้าแล้ว เราเผาลานเวลาเช้าด้วยการตามหาร้านเช่าจักรยานเพื่อจะไปให้ถึง Santiago de Compostela จนมาเข้าใจในภายหลังว่าไม่มีสถานที่ให้เช่าจักรยานในหมู่บ้านนี้เพื่อจะปั่นไปจนถึงจุดหมายของเรา ดังนั้น คณะแสวงบุญของเราจึงต้องจำใจเปลี่ยนวิธีการเดินทางจากปั่นจักรยานเป็นเดินเท้าด้วยระยะทางแปดร้อยกิโลเมตรในเวลาสิบวัน แต่ก็เอาเถอะเวลาเป็นของเราและวิธีการเดินทางบนโลกใบนี้ก็ได้ถูกจำกัดไว้เพียงการเดินทางเท้าเท่านั้น รถไฟ เครื่องบิน เรือก็มีที่นี่ เราจำต้องเลือกซื้อไม้เท้าเพื่อช่วยผ่อนแรงในการเดินพร้อมกับเลือกหอยที่มีกลิ่นสีแดงสัญลักษณ์ของนักเดินทางแสวงบุญก่อนที่จะก้าวแรกของเราจะโผล่พันธกรณีประตูของหมู่บ้านออกไปโผล่เล่นอยู่บนทางเส้านั้น

เส้นทางเดินค่อย ๆ พาเราขึ้นสู่ภูเขา ผ่านวิวทิวทัศน์ที่สวยงามหลากหลาย หากแต่สายหมอกค่อย ๆ หย่อนตัวลงปกคลุมรอบอาณาบริเวณ อากาศเย็นสบาย แต่เส้นทางที่ทอดสูงขึ้นไปเรื่อย ๆ ก็ทำให้หลังของเราเปียกชื้น จนในที่สุด เราแวะรับประทานอาหารเที่ยงในหมู่บ้านแรกที่พบแต่ก็พาเข้าไปบ่ายสองโมงแล้ว นักเดินทางหลายกลุ่มพากันแบกเป้ออกไปก่อน หลังเสร็จจากอาหารมื้อประคองชีวิต เราออกเดินทางกันต่อไปในขณะที่สายหมอกค่อย ๆ ปกคลุมหนาขึ้นจนบดบังสภาพเส้นทางและภูมิทัศน์รอบทิศ เราเดินต่อไปทั้ง ๆ ที่มองเห็นเส้นทางข้างหน้าเพียงระยะสองเมตร เส้นทางสายนี้กลายเป็นเส้นทางแห่งความเชื่อไปโดยปริยาย นักเดินทางค่อย ๆ ย่างเท้าต่อไปเรื่อย ๆ แต่เพียงไม่นานสายฝนก็พรำลงมาทักทาย ผมค่อย ๆ จัดแจงเอาเสื้อกันฝนที่แสนบางเบาขึ้นมาคลุมร่างแต่กระเป๋ากับบนหลังยังเปลือยเปล่า สายฟ้าที่แลบแปลบปลาบปล่อยแสงรัยล้อมนักเดินทางอยู่รอบ ๆ ระคนกับเสียงฟ้าผ่าที่ดังกึกก้องอยู่ห่าง ๆ และทุกวินาทีนับจากนี้ไป คณะของเรา ก็กลายเป็นสภาพไม่ผิดกับเป่าล่อสายฟ้า ซึ่ง เคลื่อนไหวอย่างเชื่องช้าอยู่กลางสมรภูมิที่ปราศจาก

เกาะกำบังใด ๆ ทั้งสิ้น มองไปสองข้างทางกลับเห็นแต่ท้องทุ่งเว้งว้างเปล่า สายฝนหลังไหลจากเสื้อกันฝนที่กำบังศีรษะหดยเป็นสายลงสู่เบื้องล่างอย่างไร้จุดจบ ผมทำได้เพียงก้มหน้าเดินต่อไปเรื่อย ๆ พร้อมกับพรวดพราดหามาริย์เรื่อยไปอย่างไม่รู้เวลาจบสิ้นเช่นเดียวกัน เราทั้งสี่ตกอยู่ในสภาพเช่นนั้น กาลเวลาผ่านไปนานแค่ไหนยากเกินกว่าจะคาดเดา รู้เพียงนี่คือช่วงเวลาแห่งความเป็นความตายที่แสนนานเนินแต่ความเชื่อศรัทธากลับทวีขึ้นในทุกก้าวที่ย่างต่อไป ที่สุดเราเดินฝ่าพายุความเลวร้ายจนมาพบเครื่องหมายกางเขนของนักเดินทาง มาถึงตรงนี้สภาพพายุหายน่าตาแห่งความเชื่อของผมกำลังเนืองนองอยู่ ณ ที่ใดที่หนึ่งข้างในลึก ๆ “ข้าแต่พระเยซูคริสต์เจ้าโปรดช่วยให้ลูกวางใจในพระองค์” เราพากันเดินต่อไป ตาสองข้างช่วยกันมองหาที่หลบพายุฝนที่ยังกระหน่ำหนัก ไม่นานเสียงร้องของใครคนหนึ่งก็ดังขึ้น “ที่นั่นมีเพิงหิน เราเข้าไปหลบฝนข้างในกันก่อนดีกว่า” ผมขอบคุณพระองค์และเดินตามสมาชิกเข้าไปหลบฝนด้านในเพิงหินเล็ก ๆ ที่คนใจดีได้สร้างเอาไว้สำหรับนักเดินทางหรืออาจสำหรับแพะแกะได้หลบฝน สำนวญเห็นลายเซ็นของนักเดินทางหลายคนเขียนขอบคุณเอาไว้ เรานำขนมที่ติดมาในกระเป๋ามาแบ่งกันกินพร้อมกับความรู้สึกหลากหลายซึ่งคงประดังกันอยู่ภายในใจของเราแต่ละคน ผมสำรวจและพบว่าเสื้อผ้าในกระเป๋เปียกทั้งหมด สายฝนเบาบางลงมากแล้ว เรามุดออกมาจากเพิงหินแล้วเดินทางต่อไป ความหวังเดียวคือไปให้ถึงหมู่บ้านข้างหน้าก่อนที่ท้องฟ้าจะมีเม็ดฝนมองไม่เห็นทางเดิน แต่อุปสรรคมีไว้สำหรับนักสู้เสมอ เราจึงต้องฝ่าความมืดมิดในป่าด้วยไฟฉายเล็ก ๆ สองกระบอก เกาะกลุ่มกันต่อไปด้วยความไว้วางใจในความช่วยเหลือของพระ เวลาดำเนินเรื่อยมาจนเกือบสี่ทุ่ม แสงไฟจากหมู่บ้านข้างหน้าก็โผล่โพล้วโผล่มาสูงใหญ่มาถึงเรา นำย่างเท้าที่อ่อนล้ามาถึงที่พักนักเดินทางในคำคืนของวันที่ดูเหมือนมอบบททดสอบแสนสาหัสให้กับเรา แสงนีออนในห้องพักที่มีเทียนนอนส่องสว่างจิดกันยาวเหยียดดับลงแล้ว และเราต้องผินหลังตาลงทั้งที่เสื้อผ้ายังเปียกชื้น แต่หัวใจของผมกระซิบขึ้นมาว่า.. “ขอบคุณครับพระองค์ ขอขอบคุณสำหรับวันนี้ที่ผ่านมา” ...แล้วพบกันใหม่ครับ ๕

DaDa Sound

บริษัท ดาดาซาวด์ จำกัด
ผู้นำด้านบริการให้เช่าและติดตั้งระบบเสียง ระบบแสงสี
เครื่องดนตรีมาตรฐานสากล
สำหรับงานที่ต้องการความสมบูรณ์แบบทุกประเภท
อาทิ งานคอนเสิร์ต งานแสดงสินค้า Grand opening
งาน Presentation งาน Exhibition งานเดินแบบ
งาน Event งานประชุมสัมมนาประชาสัมพันธ์
งานปาร์ตี้ และงาน Entertain จัดเลี้ยงทั่วไป
พร้อมให้คุณมั่นใจในผลงานของเรา
ด้วยประสบการณ์กว่า 30 ปี
จนได้รับความไว้วางใจจากบริษัทต่างๆ
ที่มีชื่อเสียงระดับประเทศ

ติดต่อ :

สมโภชน์ - จินดา ศรีประยูร 63/3 ถนนสุขุมวิท เขตบางกอกน้อย กรุงเทพมหานคร 10700
โทร. 0-2424-6150 โทร : โทรสาร 0-2434-0912 WWW.dadasoundsystem.com
E-Mail : dadasoundsystem@yahoo.com, dada_sound@hotmail.com

ตะแกรงและโครงสร้าง FRP

- ปลอดภัย
- ดูแลรักษาง่าย
- มีความแข็งแรงสูง
- ไม่รบกวนคลื่นวิทยุ
- ไม่ผุกร่อนโดยไฟฟ้า เพิ่มความปลอดภัยในการทำงาน
- น้ำหนักเบา เคลื่อนย้ายง่าย ไม่ยุ่งยากในการติดตั้ง
- มีผิวทนทาน
- ไม่ลามไฟ
- กันกระแทก

Electrical Fiberglass
Fiberglass Stair Solutions

FRP Stair treads

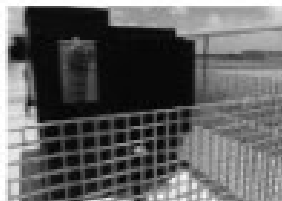
FRP Stair treads covers

การใช้งาน

Applications

FRP moldings
FRP moldings

FRP moldings
FRP moldings

949 Supplies Co., Ltd.

184/181 Forum Tower 28th, FL, Ratchadaphisek Rd., Huay Kwang, Bangkok 10320

Tel: 02 645 2599 Fax: 02 645 2744 E-mail: marketing@949supplies.com www.949supplies.com

ASSUMPTION COLLEGE

English Program (EP) at Rama II Campus

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ (แคมป์สพระราม 2)

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

เป็นโรงเรียนเปิดใหม่ในเครือมูลนิธิคณะเซนต์คาเบรียลแห่งประเทศไทย

เปิดสอนตามหลักสูตรกระทรวงศึกษาธิการเป็นภาษาอังกฤษ (English Program: EP)

ในปีการศึกษา 2555 จัดการเรียนการสอนเป็นปีการศึกษาแรก

มีนักเรียนทั้งหมด 4 ระดับชั้น คือ ประถมศึกษาปีที่ 1 ประถมศึกษาปีที่ 4

มัธยมศึกษาปีที่ 1 และมัธยมศึกษาปีที่ 4

เรียนกับทีมครูต่างชาติเจ้าของภาษาในหลายรายวิชา

“เรียนอย่างมีความสุข ประสบความสำเร็จในชีวิต”

โรงเรียนตั้งอยู่ที่ ตำบลพันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร

ผู้สนใจติดต่อขอทราบข้อมูลเพิ่มเติมได้ที่ห้องธุรการ

อาคาร The Trinity โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ จ.สมุทรสาคร

โทร 08-0101-2552 หรือที่ <http://www.assumption.ac.th/rama2/>

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกประถม

90/1 ซ.สาทร 11 เขตยานนาวา กรุงเทพฯ 10120

โทร 0-2675-6970-84 โทรสาร 0-2212-2310

โรงเรียนอัสสัมชัญ แผนกมัธยม

26 ซ.เจริญกรุง 40 เขตบางรัก กรุงเทพฯ 10500

โทร 0-2630-7111-25 โทรสาร 0-2237-7769

โรงเรียนอัสสัมชัญหลักสูตรภาษาอังกฤษ

52 ถ.เฉยญาติ ต.พันท้ายนรสิงห์ อ.เมือง จ.สมุทรสาคร 74000

โทร. 08-0101-2552

ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง

จันทร กาญจนบัตร

“สองวาระ สองสมัย”

สุขสันต์วันพระคริสตสมภพ และสวัสดีปีใหม่ แต่ท่านผู้อ่าน และบรรดาแฟนคลับของคอลัมน์ “ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง” ที่รักทุกท่านคะ... เดือนนี้ดิฉันของแบ่งปันถึงเรื่อง “สองวาระ สองสมัย” ซึ่งเป็นช่วงเวลาประทับใจทั้งสองช่วง แต่ต่างช่วงเวลา และต่างวาระกัน...

คำคืนนั้นดิฉันขึ้นรถกลับบ้านด้วยความเบิกบานใจ อิ่มเอิบ มีความสุข เพราะดิฉันได้ไปร่วมงาน “วันเพื่อนอุดมสาร ครั้งที่ 12” (9-11-2013) ที่โรงเรียนอัสสัมชัญ บางรัก

ก่อนวันงานดิฉันติดภารกิจที่สำคัญ แต่ลูกชายแนะนำว่า “แม่เป็นคอลัมน์ists์ของอุดมคานต์ แม่ควรจะไปร่วมงานนี้ ดิฉันจึงฟังทุกสิ่งทุกอย่าง และตอบตกลงกับเจ้าหน้าที่จัดงานว่า ดิฉันยินดีจะไปร่วมงานด้วย

งาน “วันเพื่อนอุดมสาร” ครั้งนี้จัดได้ดีมาก คนมาร่วมงานมากมาย โดยมี**พระคาร์ดินัลไมเกิ้ล มีชัย กิจบุญชู** **พระอัครสังฆราชพอล ขาง อิน-นัม** พระสมณทูต บรรดาพระสังฆราช พระสงฆ์ และนักบวชมากร่วมหลายองค์ ทำให้งานดูมีชีวิตชีวามากขึ้น ทุกคนให้ความสำคัญในการจัดงาน

ครั้งนี้ และอยากบอกว่าเป็นโชคดีของดิฉันสามารถเดินขึ้นบนเวทีของโรงเรียนได้ เพราะหลายเดือนก่อนเกิดปัญหาที่เส้นเอ็นที่ขาของดิฉันอักเสบ ขยับตัวไม่ได้ต้องนั่งบนรถเข็น พระผู้เป็นเจ้าคงทดลองให้อยู่ในสภาพที่ช่วยตัวเองไม่ได้ เพื่อจะได้เข้าใจความรู้สึกของคนที่เป็นอัมพาต อัมพฤกษ์... ดิฉันรักษาตัวอยู่หลายเดือน ซึ่งเพิ่งจะหายก่อนงาน “วันเพื่อนอุดมสาร” ไม่กี่วัน ดิฉันได้วอนขอนักบุญยูดาห์ (St. Jude) โปรตให้ดิฉันสามารถเดินทางไปไหนๆ ได้เหมือนเดิม แล้วก็เป็นเช่นนั้น ดิฉันสามารถเดินได้อีกวันนั้นได้ร่วมโต๊ะอาหารกับบรรดานักเขียน เราได้มีโอกาสพูดคุยแลกเปลี่ยนประสบการณ์ต่างๆ เพิ่มความเชื่อ เป็นกำลังใจและกันและกัน ทำให้เกิดมิตรภาพแน่นแฟ้นยิ่งขึ้น

คืนนั้นดิฉันได้รับรางวัลจาก**พระสังฆราช ประธาน ครีตารุณเกิล** ประธานลือมวชนคาทอลิกประเทศไทย ดิฉันได้เขียนบทความ “ผ่านมา 55 ปี พอจะมีเรื่องเล่าสู่กันฟัง” มาเป็นเวลา 13 ปีเศษด้วยความซาบซึ้งในความเมตตาของพระที่ช่วยให้ดิฉันได้เข้ามาเป็นส่วนหนึ่งของหนังสืออุดมคานต์จากผู้หญิงธรรมดาๆ คนหนึ่งที่ได้รับโอกาส เพื่อจะแบ่งปันประสบการณ์ชีวิต ถ่ายทอดความรู้สึกให้กับผู้อ่าน ได้เกิดแรงบันดาลใจจากสิ่งที่พบเห็น ลงเป็นตัวอักษรทุกตัวอย่างตั้งใจ เน้นการส่งกำลังใจ แรงแบนดาลใจ มุ่งที่จะเพิ่มคนดีให้กับสังคมมากขึ้นเท่าที่จะทำได้ ดิฉันกราบขอบคุณพระเจ้าที่มอบงานนี้ให้แก่ดิฉัน ได้มีส่วนช่วยพระศาสนจักรอีกรูปแบบหนึ่ง เชื่อว่าจะเป็นประโยชน์บ้างไม่มากนัก

เมื่อมองรอบๆ หอประชุมใหญ่ ย่อมแตกต่างจากหอประชุมเดิม ที่ครั้งหนึ่ง เมื่อประมาณ 20 ปีเศษ ดิฉันได้รับเชิญให้ขึ้นไปพูดแบ่งปันให้กับผู้ปกครองและนักเรียนของโรงเรียนอัสสัมชัญในหัวข้อ “เลี้ยงลูกอย่างไรให้เป็นคนดี และ

เป็นคนเก่ง” ในวาระที่โรงเรียนทำการฉลองครบ 100 ปี... ครั้งนั้นดิฉันก็ตัดสินใจอยู่นาน เพราะไม่ใช่หนักพูด ไม่ใช่หนักเขียน และไม่เคยขึ้นเวทีพูดมาก่อน แต่ด้วยความมุ่งมั่นว่า เมื่อเขาให้เกียรติและโอกาสเราจึงควรจะทำอย่างเต็มที่ อย่างน้อยเพื่อแบ่งปันประสบการณ์ให้แก่ผู้ปกครองท่านอื่นๆ ได้นำไปวิเคราะห์ ซึ่งในวันนั้น ดิฉันยอมรับว่าตื่นเต้นมาก ต้องระงับความประหม่า และวอนขอพระจิตเจ้าโปรดเปิดสมองให้สามารถพูดได้ดีที่สุดเท่าที่จะทำได้

บรรยายกาศโดยปกติในหอประชุม พวกผู้ปกครองและนักเรียนจะไม่ค่อยมีสมาธิในการฟังเท่าไรนัก ดิฉันยิ่งประหม่า เพราะเราเป็นแม่บ้านธรรมดาๆ คนหนึ่ง และจะพูดในหัวข้อที่ว่า “ประโยชน์ของรถติดมีด้วยหรือ” ซึ่งอาจารย์ที่เป็นพิธีกรเขากำลังเหมือนกัน เพราะทุกคนจะเบื่อและอารมณ์เสีย เวลาติด แต่เรากลับมองบวก มองโลกในแง่ดี

ดิฉันเล่าแบ่งปันว่า ยอมรับว่า เบื่อ แต่เราได้ฉวยโอกาสขณะที่นั่งอยู่ในรถช่วงจะไปส่งลูกที่โรงเรียน มีพ่อเป็นคนขับรถ ไม่มีใครใช้อารมณ์ต่อกัน บรรยายกาศในรถต้องดี เปิดแอร์เย็นๆ เพื่อช่วยให้ไม่หงุดหงิด แล้วเราก็เริ่มคุยกัน ถามทุกข์สุขของลูก เราต้องยอมรับว่าเวลาที่พ่อแม่ลูกอยู่ร่วมกันหายากมาก เราจึงใช้ช่วงเวลานี้ในการเพิ่มความรัก ความเข้าใจ และความอบอุ่นให้แก่กันและกัน เพราะ

จากผู้หญิงธรรมดาๆ คนหนึ่งที่ได้รับโอกาส เพื่อจะแบ่งปันประสบการณ์ชีวิต ถ่ายทอดความรู้สึกให้กับผู้อ่าน ได้เกิดแนวคิดมุมมองจากสิ่งที่พบเห็น ลงเป็นตัวอักษรทุกตัวอย่างตั้งใจ

ตอนเย็นลูกมีการบ้าน เยอะ และต้องรีบเข้านอน ดังนั้นเช้านี้ก่อนไปโรงเรียนจึงเหมาะที่สุด เพราะทุกคนยังสดชื่นเบิกบานใจ

เราได้รับความเป็นไปของลูก ได้ช่วยแก้ปัญหาทันที ก่อนจะสายเกินไป ได้ใกล้ชิดลูก ดูความเรียบร้อยตั้งแต่

ทรงผมถึงรองเท้า ผูกให้มีระเบียบวินัยตั้งแต่เล็กๆ ช่วยดูการบ้าน และการท่องศัพท์ทุกเช้า และเมื่อพบเห็นสิ่งผิดปกติบนท้องถนน ก็จะชี้ให้เห็น อธิบายให้ฟัง เราสอนลูกให้ตั้งใจเรียน ขยัน อย่าเกียจคร้าน เรียนให้สูงๆ จะได้ทำงานดี มีอนาคตและครอบครัวที่มั่นคง

พ่อแม่ต้องเป็นแบบอย่าง เป็นกำลังใจ ให้ลูกเป็นคนดี เราเน้นให้เขาเป็นคนดีมากกว่าคนเก่ง ทุกเช้าจึงเป็นเวลาที่เราได้อยู่ร่วมกันอย่างมีความสุข ตั้งแต่ลุกยังเล็กๆ จนโตเป็นหนุ่ม เราก็อาศัยช่วงเวลาที่รถติดอยู่บนท้องถนน เราได้ใช้เวลาทุกนาทีให้เกิดประโยชน์...มาถึงวันนี้วันที่ลูกๆ โตขึ้นเป็นผู้นำครอบครัว เขาก็ไม่หงุดหงิดเวลารถติดในท้องถนน เขาจะเปิดวิทยุฟังข่าว ฟังเพลงเพราะๆ บ่อยครั้งที่เราเปิดซีดีฟังเพลงพระในรถ ซึ่งช่วยให้เขามีความสุขใจ สุขภาพจิตดี ดิฉันเชื่อว่า เพียงพ่อแม่หล่อหลอมเขาตั้งแต่ยังเล็กๆ ค่อยๆ สะสมไปย่อมได้ผลสักวันหนึ่งค่ะ

ดิฉันอยากบอกว่า การขึ้นไปบนเวที “สองวาระ สองสมัย” ย่อมแตกต่างกัน ช่วงชีวิตที่ดิฉันได้ผ่านพ้นมาก็ยาวนาน เมื่ออายุมากขึ้นประสบการณ์มากมาย วันเวลาผ่านไปไม่หวนกลับ แต่ความทรงจำยังคงฝังแน่นอยู่ในจิตใจ และตราบนานเท่าที่ยังมีลมหายใจ ขอให้รับทำความดีให้มากๆ ในช่วงเวลาที่เรายังอยู่บนโลกใบนี้ ๕

กว่าจะเป็นนักบุญ

อันตรธาน

นักบุญยอห์น แห่งเคนตี

St. John of Kanty
(1390-1473)

พระสงฆ์
ฉลองวันที่
23 ธันวาคม

คุณพ่อยอห์น เกิดที่เมืองเคนตี ใน
สังฆมณฑลคราคูฟ (Krakow) ประเทศโปแลนด์
ในปี ค.ศ.1390 และหลังจากที่ท่านได้บวชเป็น
พระสงฆ์แล้ว ท่านได้เป็นอาจารย์สอนปรัชญาและ
เทววิทยาให้แก่บรรดาสามเณรในมหาวิทยาลัยของ
เมืองคราคูฟ เป็นเวลาหลายปี ท่านมีชื่อเสียงใน
ฐานะเป็นอาจารย์สอนความเชื่ออย่างลึกซึ้ง และ
เป็นแบบอย่างชีวิตสำหรับบรรดาเพื่อนพระสงฆ์
ผู้ร่วมงานและพวกนักศึกษา โดยเฉพาะพวกเณร
เหล่านี้ก็ชื่นชอบการดำเนินชีวิตพระสงฆ์ของท่าน
และยึดถือท่านเป็นแบบอย่าง

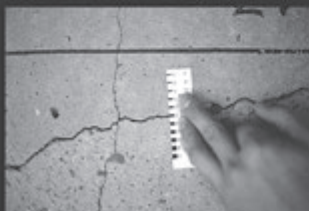
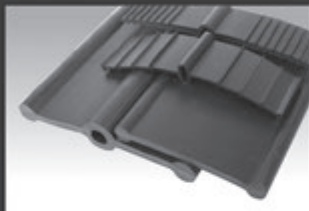
นอกจากจะเป็นอาจารย์สอนแล้ว คุณพ่อ
ยอห์นยังเป็นเจ้าอาวาสวัดที่โอลคูสซ์ (Olkusz)
และธรรมทูตอีกด้วย คุณพ่อยอห์นมีชื่อเสียง
มากในเรื่องการดำเนินชีวิต สมถะมีความเป็นอยู่
เรียบง่าย คุณพ่อยึดหลักการรักและรับใช้ มุ่งเน้นงาน
เมตตาจิต งานสังคมสงเคราะห์ และให้ความสำคัญ

ต่อผู้ยากไร้ และสำหรับชาวโปแลนด์ถือว่าท่านเป็น
“นักบุญเกียรตินิยม” ของพวกเขา คุณพ่อยอห์น
ถึงแก่กรรมภาพ เมื่อวันที่ 24 ธันวาคม ค.ศ.1473
รวมอายุ 83 ปี

ในการแสวงหา “รูปแบบใหม่” ของพระสงฆ์
พระสงฆ์ทุกองค์ในสมัยนี้จะสามารถพบรูปแบบ
อย่างนี้ได้จากองค์พระเยซูคริสต์เจ้า ผู้เป็นสงฆ์
นิรันดร์ ซึ่งพระองค์ได้ทรงมอบพระองค์เองในพิธี
บูชาขอบพระคุณ และบรรดาพระสงฆ์ทุกองค์ต้อง
ถือว่า พิธีบูชาขอบพระคุณเป็นศูนย์กลางของชีวิต
พระสงฆ์

ข้าแต่พระเจ้าผู้เป็นเจ้าโปรดให้ลูกได้มีส่วนช่วย
สนับสนุนกิจการต่างๆ ของบ้านเณร อันเป็น
สถานที่อบรมบ่มเพาะเพื่อเตรียมพระสงฆ์สำหรับ
อนาคต และขอโปรดให้ลูกกล้าที่จะนำข่าวดี การรัก
และรับใช้ ไปสู่พี่น้องผู้ยากไร้ทุกคนด้วยเทอญ **✠**

ผู้ผลิตและจำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง
พร้อมบริการติดตั้งงานระบบป้องกันการรั่วซึมทุกชนิดของอาคาร
งานเคลือบพื้นโรงงานอุตสาหกรรม
งานเสริมความแข็งแรงและซ่อมแซมโครงสร้างคอนกรีต
แก้ไขรอยแตกร้าวของอาคาร งานป้องกันสนิมโครงสร้าง
งานหยุดน้ำรั่วซึมที่ด้วยวัสดุที่มีคุณภาพและทันสมัย
โดยช่างที่มีความชำนาญ และประสบการณ์สูง
พร้อมการรับประกันผลงาน

- จำหน่ายเคมีภัณฑ์ก่อสร้าง น้ำยาผสมคอนกรีต
ซีเมนต์กันซึม วัสดุซ่อมแซม ฯลฯ
- รับเคลือบพื้น EPOXY, PU และส่วนต่างๆ
ของโรงงาน เพื่อทนทานต่อแรงกระแทก
ลดการสึกกร่อน จากแรงเสียดสีและจากสารเคมี
- รับเคลือบสารป้องกัน การกัดกร่อนจากสารเคมี
- รับติดตั้งระบบป้องกันการรั่วซึมอาคารทุกชนิด

- งานหยุดร่องรอยต่อถนน พื้นโรงงาน และ
โครงสร้างคอนกรีต ด้วยวัสดุฉนวนกันน้ำหลายชนิด
- งานซ่อมแซมรอยรั่วซึม รอยแตกร้าวโครงสร้าง
คอนกรีตด้วยวิธี injection
- งานระบบสีกันความร้อน สะท้อนความร้อนจาก
แสง UV ได้มากกว่า 97%

บริษัทยูเนียน แอ็สโซซิเอตส์ (ไทย) จำกัด

20 ซอยประชาอุทิศ 59 แขวง 1 ถนนประชาอุทิศ
แขวงบางมด เขตทุ่งครุ กรุงเทพฯ 10140
โทรศัพท์ 02 4279380-1 แฟกซ์ 02 427 9492
email: sales@union-thai.com / www.union-thai.com

คุณรู้ไหม.... ว่าคุณมีคู่แฝด

ประมาณ ห้าปีที่แล้ว ผู้เขียนได้เปิดฟังวิทยุ และได้ยินโฆษณาชิ้นหนึ่งในรายการวิทยุ เป็นโฆษณาบริษัทเฟอร์นิเจอร์แห่งนี้ จับใจความโฆษณาได้ว่า

คุณรู้ไหมว่า.... คุณมีคู่แฝด

ระหว่างที่คุณพัก เขากำลัง

ขณะที่คุณบ่นกับงาน เขาทำอย่างมีความสุข

ขณะที่คุณเป็นพนักงานออฟฟิศ เขา... เป็นซีอีโอ (CEO)

แฝดที่ว่ามา เขาอยู่ในตัวคุณ

เขามีชื่อว่าศักยภาพ

ครั้งแรกที่ได้ฟัง ผู้เขียนเองรู้สึกชอบและประทับใจมาก พยายามหาโอกาสฟังและจดจำคำโฆษณาไว้ เพื่อมาใช้ในการแลกเปลี่ยนเรียนรู้เพื่อให้แน่ใจเมื่อมีโอกาสได้สอนเกี่ยวกับเรื่องของการพัฒนาตนเอง หรือการเสริมสร้างแรงบันดาลใจในตนเอง

เราเคยคิดไหมว่า ตัวเราเองมีคู่แฝดในตัว

ลองกลับไปอ่านข้อความข้างต้นอีกครั้งหนึ่ง แล้วลองประเมินตัวเองดูว่า เราเองเป็นแฝดด้านซ้าย หรือแฝดด้านขวามากกว่ากัน

ส่วนใหญ่ของคน จะบอกว่า..... ดูเหมือนจะเบนไปด้านซ้ายมากกว่าด้านขวา

หากเรา “ลืม” ตัวเราไป น้ำหนักในการใช้ชีวิต อาจไปปรากฏอยู่ด้านซ้าย หากเรา “เริ่ม”

ทำตัวเราใหม่ ชีวิตเราก็อาจปรากฏไปด้านขวามากกว่า

นั่นหมายถึง ในการดำเนินชีวิต คนเรามีพลังที่ถูกแสดงออกมาให้เห็น กับพลังที่ถูกเก็บซ่อน หรือกดเอาไว้

ใครที่เสียเวลาให้ชีวิตจมปลักอยู่กับแต่อดีตที่ผิดหวัง ปัจจุบันที่ดำเนินอยู่ ก็ย่อมเศร้าสร้อย เมื่อไม่ได้เริ่มที่จะ “ซ่อม” หรือหาทางแก้ไข การ “สร้าง” อนาคต ย่อมห่างไกลที่จะเกิด

หากเรามัวแต่จมย้ำ พร่ำอยู่แต่กับความทุกข์ใจ การให้เวลากับการสร้างใจของเราให้เกิดสุขก็จะเขยิบไกลไปจากตัว

ช่วงเวลาที่ผ่านมา เรามัวแต่โอดโอย โทษแต่คนอื่น ว่าแต่สิ่งแวดล้อม โยนปัญหาให้แก่มานอก บัดความผิด รับแต่ความชอบ เวลาที่จะใช้คิดหาวิธีการแก้ปัญหา เพื่อให้เกิดการเดินไปข้างหน้าก็จะห่างหายไป

ชีวิตที่ผ่านมา เราเสียเวลาไปกับการบ่นมากกว่าการพูดในสิ่งที่สร้างสรรค์กว่าหรือไม่

เมื่อใดที่เราจะเริ่มสุข หลงติดกับวัตถุหรือสิ่งสนุกเพียงเปลือกๆ การให้เวลาใช้ชีวิตภายใน การหาเวลาสงบ เพื่อทบทวนตนเอง ย่อมน้อยลงเมื่อนั้น

คนหลายคน เสียเวลากับไปกับการพาตัวเองหลงทาง ปล่อยให้ชีวิตตัวเองใช้พลังลบในตัวเองมากกว่าพลังบวกที่มีอยู่

พลังบวก จึงเป็นสิ่งที่ถูกกด ถูกซ่อนเอาไว้ ไม่ใช่ว่า ไม่มี เพียงแต่ ไม่ถูกกระตุ้นหรือนำมาใช้บ่อยๆ

เราควรทบทวนดูชีวิตกันดูหน่อยใหม่ว่า ทุกวันนี้ เราทำอะไร “บ่อย” และทำอะไร “บ้าง”

หลักคิดง่ายๆ คือ สิ่งที่ดี สิ่งที่เป็นประโยชน์ จงหนุน จงสร้าง จงฝึก จงแสดงออกให้ปรากฏออกมา ฝึกซ้ำๆ ทำบ่อยๆ พฤติกรรมนั้น ย่อมเกิดและติดตัวเรามาขึ้นเท่านั้น

เมื่อทำบ่อยขึ้นมากเท่าใด สิ่งที่ทำบ่อย ก็จะมีฉายาปรากฏมากขึ้นชัดเจนเท่านั้น

คนหลายคน คิดทำในทางตรงข้าม คือพยายามเตือนให้ตนเองนั้น “ลด” “ละ” “เลิก” ในสิ่งที่ไม่ชอบ ไม่อยากได้ ไม่อยากเป็น ไม่อยากทำ เพราะรู้ว่า เป็นพฤติกรรมที่ไม่ดี

เพลอปปี้ ก็กลับมาทำพฤติกรรมเดิมซ้ำอีก

หากใจไม่หนักแน่นพอ.... สภาวะของความรู้สึกอยากถอดใจ รู้สึกท้อ รู้สึกแย่ รู้สึกหงุดหงิดตนเอง ว่าทำอะไร ก็ยังไม่สามารถเปลี่ยนตัวเองได้ ย่อมเกิดขึ้น

ความคิดที่ยอมจำนน จะเริ่มเข้ามาแทรกแซงว่า “เฮ้อ.... ช่างมันแล้ว” “โอ้ย... ทำไมมันยากอย่างนี้” “มันคงเปลี่ยนไม่ได้หรอก.... อายุขนาดนี้แล้ว คงเปลี่ยนยาก” “เป็นแบบนี้มาตั้งแต่เด็กแล้ว จะมาให้เปลี่ยนตอนนี้ มันคงไม่ไหวแล้ว”

สุดท้าย เมื่อแพ้ใจที่อ่อนแอของตนเอง เราก็จะเลิกทำ แล้วกลับมาเป็นตัวอยู่ในลักษณะของพฤติกรรมแบบเก่าๆ นิสัยแบบเดิมๆ ที่เรารู้สึกคุ้นชิน รู้สึกว่าไม่ต้องฝืน

ไหนๆ หากอยากเปลี่ยนตัวเองให้เป็นคนใหม่แล้ว

การได้เริ่มคิด “อยาก” เปลี่ยนตัวเองใหม่ “อยาก” ให้ตัวเองได้เจอในสิ่งใหม่ๆ เกิดความรู้สึก

ใหม่ๆ เป็นจุดเริ่มต้นที่ดี ซึ่งเราสามารถเริ่มการเริ่มต้นนี้ เริ่มจากสิ่งที่เราอยากจะเป็น อยากจะมี อยากจะทำเลย ลองทำวันละนิด วันละหน่อย ค่อยๆ ซ้อม ค่อยๆ ฝึก หรือ สร้างสภาพแวดล้อม พาตัวเองออกจากสิ่งแวดล้อมเดิม ไปสู่สิ่งแวดล้อมใหม่

การปรับเปลี่ยนตัวเอง จะเริ่มต้นได้อย่างสร้างสรรค์ เพราะหากเมื่อใด ทำในสิ่ง “บ่อย” เพิ่มขึ้นในแต่ละวัน แต่ละวัน วันหนึ่งข้างหน้า เมื่อหันกลับมามองพฤติกรรมใหม่ที่เราสร้างขึ้นมานั้นเนื่องมาจากความต้องการจะ “เปลี่ยน” หรือ “ปฏิรูป” ตัวเองใหม่ เปรียบเทียบกับพฤติกรรมเก่า ที่ไม่ต้องการ ไม่ชอบ ไม่อยากให้มีในตัวเองอีก

ครั้งนี้..... เราอาจจะรู้สึกกับตัวเองได้ว่า ความ “บ่อย” เกิดขึ้นกับพฤติกรรมใหม่ ที่เราต้องการ ส่วนพฤติกรรมเก่า จะเริ่มกลายเป็นเพียงพฤติกรรมที่ทำอยู่ “บ้าง” เท่านั้น

ในวันนั้น เมื่อได้กลับมาทบทวนอีกครั้ง เราอาจจะพบว่าเฟดดิ้งชายที่เคยเป็น แปรเปลี่ยนมาเป็นเฟดดิ้งชวากันแล้ว..... ๕

(ต่อจากหน้า 91)

กันว่าเป็นสังคมาชาวคริสต์....มาร์ตินมิได้ปลีกแยกตัวเองออกไปจากบาปประจำยุคสมัยของท่านแต่อย่างใดเลย และท่านก็เลยต้องลงโทษตัวท่านเองไปตามบาปที่เป็นเหตุเหล่านั้น

มีหลายสิ่งหลายอย่างที่ดูจะแปลกประหลาดและสุดโต่งในชีวิตของมาร์ติน เดอ พอร์เรส ท่านเหมือนกับท่านนักบุญฟรังซิสที่เป็นตัวนิทานเปรียบเทียบกับเรื่องพระอาณาจักรของพระเจ้า ความจริงที่เราแน่ใจแล้วกับตำนานที่เล่ากันอย่างน่าพิศวงอันมาจากชีวิตจริงของท่านล้วนแล้วแต่สามารถเป็นประจักษ์พยานในสิ่งที่พระเป็นเจ้าได้ตรัสสอนล่วงหน้าแล้วถึงเรื่อง “ผู้ที่เล็กน้อย” แห่งโลกนี้ คนยากไร้ คนอ่อนแอ คนที่ไร้ซึ่งอำนาจใดๆ ล้วนเป็นการช่วยขัดเกลาสังคมาต่อโลกที่ขอบไม้ขอบอวตทั้งหลายในทุกยุคได้เป็นอย่างดี

มาร์ตินเดอ พอร์เรสสิ้นลมในวันที่ ๓ พฤศจิกายน ๑๖๓๙ เมืองลิวัวทั้งเมืองตั้งแต่นานอุปราชในวังไปถึงคนขอทานตามท้องถนนพากันร่ำไห้ต่อการจากไปของนักบุญองค์หนึ่ง การประกาศให้เป็นนักบุญกลับเป็นไปอย่างล่าช้า ในงานประกาศท่านเป็นนักบุญในปี ๑๙๖๒ นั้น พระสันตะปาปาโยฮัน ที่ ๒๓ ยังได้ประกาศให้ท่านเป็นองค์อุปถัมภ์สำหรับทุกคนที่ทำงานเพื่อความยุติธรรมในสังคมด้วย

(See: Stanilas Fumet, Life of St. Martin de Porres (Garden City, N.Y.: Doubleday, 1964); Giuliana Cavalini, St. Martin de Porres (St. Louis: B. Herder, 1963).

(จากหนังสือ ออล เซนต์ส หน้า ๔๗๘-๔๘๐ เขียนโดย โรเบิร์ต เอลสเบิร์ก แปลโดย ป.จันทร์. ๒๘ ตุลาคม ๒๐๑๓ ทุกสิ่งกัน) ๕

๒๙ พฤศจิกายน

“ลูกเอ๋ย จงดูแลบิดาของท่านในวัยชรา อย่าให้เขาเศร้าโศกตลอดชีวิต” (บสร.3: 12)

เพราะผู้สูงอายุไม่ได้เป็นเพียง “ไม้ใกล้ฝั่ง” ที่รอวันที่จะจากพวกเราไปเท่านั้น แต่พวกท่านเป็นดังพระพรจากพระเจ้า สำหรับเราผู้ที่เป็นลูกหลาน คณะนักบวชคามิลเลียนแห่งประเทศไทยจึงขอเรียนเชิญพี่น้องชาวไทยทุกท่าน มาร่วมสร้างสรรค์สังคมไทย ให้เป็นสังคมแห่งการให้ความเคารพ ยกย่อง และให้เกิดรักแก่ผู้สูงวัยอย่างแท้จริง

ศูนย์สงเคราะห์คามิลเลียน โดกวัด ปราจีนบุรี

ศูนย์ช่วยเหลือผู้ทุพพลภาพและสงเคราะห์ผู้ยากไร้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ผู้สูงอายุที่ถูกทอดทิ้งในสังคม ติดต่อเราได้ที่.....
240 หมู่ 2 ต.โคกบึง อ.ศรีมโหสถ จ.ปราจีนบุรี 25190
โทร. 0-3727-6010, 0-3727-7034-6 มือถือ 08-5276-4086
แฟกซ์ 0-3727-6036 เว็บไซต์: www.camillianprachin.org
E-mail : cscprachin@yahoo.com

บ้านพักผู้สูงอายุคามิลเลียน สามพราน

สภาพแวดล้อมที่ร่มรื่น สะอาด บริการได้มาตรฐาน อยู่ในเขตปริมณฑลที่สะดวกต่อการเดินทางมาเยี่ยมเยือน ติดต่อเราได้ที่.....
36 หมู่ 6 ต.ท่าข้าม อ.สามพราน จ.นครปฐม 73110
โทร. 0-2812-5140-3 แฟกซ์ 0-2812-5144
เว็บไซต์: www.camilliansampran.org
E-mail : contact@camilliansampran.org

บ้านพักผู้สูงอายุคามิลเลียน จันทบุรี

บรรยากาศเงียบสงบ บริเวณกว้างขวาง และให้ “บริการดุจลูกหลาน” สืบสานวัฒนธรรมชีวิตไทย ยกย่องคุณค่าผู้สูงอายุ” ติดต่อเราได้ที่.....
137 หมู่ 4 ต.จันทนิมิต อ.เมือง จ.จันทบุรี 22000
โทร. 0-39344-4011-3 แฟกซ์ 0-3934-3350
เว็บไซต์ : www.camillianchan.org
E-mail : cschanthaburi@hotmail.com

“พระเจ้าทรงประสงค์ให้เราเคารพความศักดิ์สิทธิ์ คุณค่า สุขภาพ และความเป็นอยู่ที่ดีของผู้สูงอายุ”
พระสันตะปาปาเบเนดิกต์ ที่ 16 (ณ บ้านพักผู้สูงอายุเซนต์ ปีเตอร์, กรุงลอนดอน 2010)

ภาพเคียงคำ

วีรพันธ์ เอกอักษรารณ

“แบ่งปันความรัก จากลมเล...สู่ลมดอย”

ผมได้พบกับซิสเตอร์รุ่งทิพย์ พัฒนภิรมย์ เมื่อเดือนเมษายน 2013 ในวันปฏิญาณตนของคณะรักกางเขนแห่งจันทบุรี มีโอกาสพูดคุยกันอยู่พักหนึ่ง ซิสเตอร์เล่าให้ฟังว่า ได้เข้ามาช่วยงานทางสังคมสงเคราะห์เชียงใหม่ โดยดูแลบ้านมารีย์พิทักษ์ศูนย์คาทอลิกแม่ใจ ได้ฟังเรื่องราวความเป็นอยู่ของเด็กๆ จึงเกิดความรู้สึกดีๆ วันนั้นพอกลับถึงบ้าน จึงชักชวนเพื่อนๆ แล้วโทรคุยติดต่อกับซิสเตอร์ว่าทางบ้านมารีย์ฯ ขาดอะไรบ้างที่พวกเราพอจะช่วยได้ จึงได้ความว่า ซิสเตอร์ต้องดูแลเด็กๆ ประมาณ 60 คน ที่รับเข้ามาไว้ในบ้าน ให้การศึกษาอบรมฯ รวมทั้งเด็กๆ ในหมู่บ้านอีกส่วนหนึ่ง สภาพอากาศทางภาคเหนือเราก็คงพอทราบกันดีอยู่แล้ว ซิสเตอร์เล่าให้ฟังว่า เคยมีผู้ใหญ่ใจดีหลายท่านหลายคณะ นำของมามอบให้แกเด็กๆ ใหม่บ้างมือสองบ้าง ก็จัดแบ่งๆ กันไป พวกเราจึงรวบรวมระดมความคิดระดมทุนทรัพย์ตามกำลัง จัดซื้อผ้าห่มใหม่ ได้ประมาณ 300 ผืน มีเสื้อผ้า+อุปกรณ์กีฬา และที่พอจะเป็นหน้าเป็นตาหน่อยก็คือ คอมพิวเตอร์ที่ใครเก็บไว้ไม่ได้ใช้ เราขอนำมาซ่อมจนใช้งานได้ สเปคแรงบ้างไม่แรงบ้าง แต่ก็เพื่อเด็กๆ จะได้นำไปใช้ประโยชน์ รวบรวมกันได้ 7 ชุด โน้ตบุ๊ก 1 เครื่อง วันที่ 14 ตุลาคมที่ผ่านมา คณะเรา 8 คันรถ บรรทุกสิ่งของที่จะนำไปให้เด็กๆ เติม 3 รถกระบะ แวะพักผ่อนที่แม่ใจ 1 คืน รุ่งเช้าคณะเราออกเดินทางจากที่พักมุ่งตรงไปตามเส้นทางสายแม่ใจ-เชียงใหม่ ประมาณ 10 กม. เมื่อขบวนรถวิ่งมาถึง ซิสเตอร์และเด็กๆ มายืนเข้าแถวโบกมือต้อนรับ ประทับใจตั้งแต่วินาทีแรก เมื่อนำสัมภาระลงจากรถเราก็เรียกเด็กๆ มาถ่ายภาพร่วมกัน มอบของพร้อมเงินค่าน้ำค่าไฟอีกนิดหน่อย เห็นรอยยิ้มแห่งความสุขและความน่ารักของเด็กๆ วันนั้นคณะเราก็เปี่ยมไปด้วยความสุขในพระพรแห่งความรักเราพากันเที่ยวชมพืชผักสวนครัวหลังบ้านที่เด็กๆ ช่วยกันปลูก ไว้กินเอง หากเหลือพอขายก็มีพ่อค้าแม่ค้ามารับซื้อไป ได้เวลาอันสมควรเราอำลาซิสเตอร์และเด็กๆ บทเพลงขอบคุณอันไพเราะที่เด็กๆ มอบให้กับคณะเรา ทำให้บังเกิดความรู้สึกประทับใจขึ้นอีกครั้งหนึ่ง ภาพเด็กๆ และซิสเตอร์ยืนโบกมือส่งพวกเรา ยังประทับใจไม่รู้ลืม

ขอขอบพระคุณคำภาวนาตลอดการเดินทางทั้งไปและกลับที่ซิสเตอร์และเด็กๆ ส่งให้ เราแวะเที่ยวและเดินทางกลับถึงบ้านในวันที่ 17 ตุลาคม อย่างปลอดภัย ผมขอถือโอกาสนี้ผ่านทางอุดมศานต์ เชิญชวนผู้ใหญ่ใจดีทุกๆ ท่าน หาโอกาสไปเยี่ยมเยียนเด็กๆ ที่บ้าน “มารีย์พิทักษ์” ตามที่อยู่บนแผ่นป้ายในรูปข้างบนนี้ ขอขอบคุณ ซิสเตอร์รุ่งทิพย์ พัฒนภิรมย์และเด็กๆ ที่น่ารักทุกคน พวกเราสัญญาว่า จะไปเยี่ยมเด็กๆ อีกครั้งในปีหน้า และจะไปทำกิจกรรมและพักในหมู่บ้านด้วยครับ ❀

ดูหนัง

ภูมินทร์ พงษ์ไกรภักดิ์

FROM THE DIRECTOR OF 'GOOD WILL HUNTING'

MATT DAMON

JOHN KRASINSKI

FRANCES McDORMAND

PROMISED LAND

What's your price?
แผ่นดินของแม่ธรรมชาติ

หลังความสำเร็จของหนังเรื่อง Good Will Hunting (1997) ผู้กำกับ กัส แวน แซนดท์ กับ แมตต์ เดมอน ในฐานะคนเขียนบทและนักแสดงนำต้องใช้เวลาานที่เดียวกว่าจะได้กลับมาร่วมงานกันอีกครั้งในหนังเรื่องนี้ที่เดมอนร่วมเขียนบทกับ จอห์น คราซินสกี และทั้งคู่แสดงในหนังเรื่องนี้ด้วย ตอนแรกเดมอนเองตั้งใจจะกำกับหนังเรื่องนี้เอง หลังจากปล่อยให้เพื่อนรัก เบน แอฟเฟลิก ที่เคยคว้ารางวัลออสการ์บทยอดเยี่ยมมาด้วยกัน กำกับหนังไปแล้วถึงสามเรื่อง โดยเฉพาะเรื่องล่าสุด Argo คว้าออสการ์บทยอดเยี่ยมมาได้ แต่เดมอนเองมีงานแสดงติดต่อกันจนเวลาวางไม่พอ จึงส่งไม้ต่อให้แวน แซนดท์

หนังมีชื่อภาษาไทยว่า “สวรรค์แห่งนี้ไม่สิ้นหวัง” อาจไม่ใช่หนังที่มุ่งความสนุกสนานบันเทิงอย่างเดียว หรือมีภาพอันน่าตื่นตาตื่นใจเต็มไปด้วยสเปเชียลเอฟเฟกส์ เพราะเป็นหนังที่สะท้อนภาพความเป็นจริงของสังคม ช่วยเปิดโลกทัศน์และตั้งคำถามให้เราคิดต่อ แม้เมื่อดูจากเรื่องย่อหรือตัวอย่างหนังอาจจะไม่ถึงจุดความสนใจนัก แต่ด้วยประสบการณ์การเล่าเรื่องของผู้กำกับมือเก่า บทที่มีชั้นเชิงและฝีมือของนักแสดงมืออาชีพ ทำให้หนังที่มีเนื้อหาสาระเรื่องนี้ไม่ได้ดูยากจนเกินไปนัก ทั้งยังสอดแทรกอารมณ์ขัน เรื่องราวความรักเพื่อไม่ให้หนังจริงจังจนเกินไป

เดมอนรับบท สตีฟ บัทเลอร์ พนักงานบริษัทผลิตก๊าซยักษ์ใหญ่ของสหรัฐฯ Gross Crosspower ที่กำลังก้าวหน้าในหน้าที่การงานจนได้ตำแหน่งรองประธานฝ่ายจัดการที่ดิน เขาได้รับมอบหมายให้เดินทางไปยังเมืองเล็กๆ แห่งหนึ่งชื่อแม็คคินลีย์ รัฐเพนซิลเวเนีย พร้อมกับเพื่อนร่วมงานที่อายุมากกว่า ซู (ฟรานเซส แม็คดอร์แมนด์) ซึ่งบริษัทสำรวจแล้วว่าเมืองแห่งนี้มีก๊าซธรรมชาติอยู่ใต้ดินคุ้มค่าในการลงทุน หน้าทีของพวกเขาคือเดินไปตามบ้าน นำข้อเสนอที่ยากจะปฏิเสธไปให้กับ

ชาวบ้าน และจัดประชุมเพื่อให้ชาวเมืองโหวตว่าจะยอมให้บริษัทเข้ามาขุดเจาะก๊าซธรรมชาติหรือไม่ งานนี้ไม่น่าจะยากลำบากอะไรในช่วงเวลาที่เศรษฐกิจตกต่ำเช่นนี้และผู้คนในเมืองนี้ก็ไม่ใช่คนที่ร่ำรวย

แต่ภารกิจครั้งนี้เชื่อว่าจะราบรื่น เขาต้องพบกับนักการเมืองท้องถิ่นที่หวังได้ผลประโยชน์เป็นเงินก้อนโต และเพียงประชุมชาวบ้านครั้งแรก เขาก็ถูกตั้งคำถามถึงผลกระทบทางสิ่งแวดล้อมที่จะเกิดขึ้นโดยเฉพาะในขั้นตอนที่ต้องขุดเจาะลงไปในพื้นที่ดิน ซึ่งจะส่งผลให้แหล่งน้ำของเมืองมีสารพิษปนเปื้อนได้ นอกจากนี้จะไม่มีน้ำสะอาดดื่มแล้วยังทำให้สัตว์เลี้ยงเสียชีวิตและพื้นดินที่เคยอุดมสมบูรณ์ก็ไม่สามารถปลูกพืชอะไรได้อีกเลย ผู้นำในการคัดค้านบริษัทก๊าซครั้งนี้คือ แฟรงค์ เยห์ล (ฮาล ฮาลบรูค) เป็นคนท้องถิ่นที่นี่ จบดอกเตอร์จากคอร์เนลล์ หลังเกษียณจากบริษัทโบวอิงแล้ว จึงมาสอนวิชาวิทยาศาสตร์ในโรงเรียนของเมือง นอกจากนี้ก็ยังมึนกะอนุรักษสิ่งแวดล้อม อ้างว่ามาจากองค์กรเล็กๆ ที่ชื่อ ATHENA เข้ามาให้ข้อมูลด้านลบของบริษัทผลิตก๊าซ ทั้งยังบอกว่าบ้านเกิดของเขาที่เนบราสก้าถึงกับล่มสลายเมื่อชาวเมืองคิดผิดให้บริษัทเข้ามาเจาะก๊าซ

ส่วนด้านโรแมนติกของหนังก็คือสตีฟได้รู้จักกับ อลิส (โรสมารี เดอวิทท์) ครูสาวโสดของเมืองที่เขาชอบตั้งแต่แรกพบ และทราบต่อมาว่าแต่ก่อนเธอเคยทำงานในเมือง แต่เมื่อพ่อเสียชีวิตเธอก็ตัดสินใจกลับคืนสู่บ้านเกิดเพราะไม่ต้องการขายผืนดินอันอุดมสมบูรณ์และมีวิวทัศน์ที่งดงาม ตลอดจนวิถีชีวิตที่อยู่กันอย่างเรียบง่าย ผู้คนรู้จักกัน มีความเป็นพี่เป็นน้องกัน และเป็นบ้านและที่ดินซึ่งตกทอดต่อกันมาหลายชั่วอายุคนแล้ว ส่วนซูแม่ม่ายลูกหนึ่งก็เริ่มสนิทสนมกับเจ้าของร้านของชำในเมือง

ความน่าสนใจของหนังเรื่องนี้อยู่ที่มองโลกอย่างค่อนข้างเป็นกลาง ไม่ได้ตัดสินหรือมีอคติกับ

ฝ่ายใดฝ่ายหนึ่ง เช่นเดียวกับภาพในหนังหลายครั้งที่มองจากมุมสูงลงมาเพื่อให้เห็นรอบด้าน ทั้งเจ้าหน้าที่ทั้งสองของบริษัทก๊าซที่มาทำหน้าที่ของตัวเอง ชาวบ้านที่อยากให้มีการขุดเจาะก๊าซเพื่อชีวิตความเป็นอยู่ที่ดีขึ้นสำหรับตัวเองและลูกๆ กับชาวบ้านกลุ่มรักบ้านเกิด ไม่อยากให้สิ่งแวดล้อมถูกทำลาย และเห็นว่าเงินไม่ใช่คำตอบของทุกสิ่ง แม้จะมีจุดยืนความคิดเห็นที่แตกต่างกัน แต่หนังก็มีภาพแห่งความสวยงามในวันที่แฟรงค์ชวนสตีฟและซูมากินข้าวเย็นด้วยกันและพักค้างคืนที่บ้านด้วย และพูดคุยกับเขาด้วยความห่วงใยไม่ต่างจากพ่อที่เป็นห่วงลูก ซึ่งชีวิตวัยเด็กของสตีฟในบ้านเกิดที่โอเอวาก็ไม่ต่างจากเมืองแห่งนี้ เขายังบอกด้วยว่าปู่ของเขาที่เป็นชาวนา

ข้อมูลสำคัญที่หนังบอกกับเราคือก๊าซธรรมชาติ แม้จะได้ชื่อว่าเป็นพลังงานสะอาดเมื่อเทียบกับถ่านหินหรือน้ำมัน แต่ที่น่าเป็นห่วงคือขั้นตอนการขุดเจาะอย่างที่แฟรงค์บอกว่าเป็น “ธุรกิจสกปรก” ทำให้สารพิษปนเปื้อนในแหล่งน้ำ บางทีรุนแรงถึงขนาดที่น้ำจุดไฟติดหนังเองก็เน้นย้ำความสำคัญของน้ำอยู่เป็นระยะว่าน้ำคือชีวิตจริงๆ ตั้งแต่ฉากแรกคือน้ำในอ่างล้างหน้าที่สตีฟใช้ และเราเห็นน้ำปรากฏอีกหลายครั้งในหนังไม่ว่าจะรูปแบบของน้ำดื่ม, ไวน์, เหล้า, ฝนที่ตกลงมา หรือน้ำมะนาวที่หนูน้อยมาขายในตอนเช้าชาวบ้านมาประชุมกันที่สนามบาสเป็นน้ำมะนาวที่คั้นให้เห็นกันสดๆ แก้วละ 25 เซนต์ รสชาติดีเยี่ยมที่ตอนแรกสตีฟไม่สนใจจะดื่มแต่เมื่อได้ดื่มในตอนท้ายเรื่องก็ติดใจ เขาให้เงินเกินราคาค่าน้ำ แต่หนูน้อยยืนยันว่าเธอขายอย่างตรงไปตรงมาตามราคาที่ติดไว้ และเรียกเขามาเอาเงินทอน แตกต่างจากผู้ใหญ่บางคนในหนังที่ทำทวิวิถีทางโดยไม่สนใจความถูกผิดเพื่อให้ได้มาซึ่งประโยชน์ส่วนตน และที่น่ากลัวคือ ความเห็นแก่ได้บางครั้งก็มาในรูปแบบของบริษัทที่ถูกกฎหมายเสียด้วย. ๕

“ด้วยหัวใจที่ห่วยใย...”

ผมสังเกตเห็นสิ่งที่เกิดขึ้นในสังคมไทยเราในขณะนี้ ทำให้ผมเกิดความห่วยใยเป็นพิเศษอยู่ 2 เรื่องด้วยกันคือ

ความห่วยใยเรื่องที่ 1 ความรุนแรงในครอบครัว และในโรงเรียน

“ประเทศไทยติดอันดับ 2 จาก 49 ประเทศที่มีความเชื่อว่าสามีตีภรรยาเป็นเรื่องที่ยอมรับได้ (อันดับ 1 คือประเทศแซมเบีย และอันดับ 3 คือประเทศมาลี) ประเทศไทยติดอันดับ 7 จาก 71 ประเทศในเรื่องความรุนแรงทางเพศต่อคู่ของตัวเอง และประเทศไทยติดอันดับ 36 จาก 75 ประเทศที่มีการกระทำความรุนแรงทางกายต่อคู่ของตัวเอง...”

ในครอบครัวไทยมีการกระทำความรุนแรงต่อเด็กและสตรี นับเฉพาะที่เข้ารับบริการที่ศูนย์พึ่งได้ในโรงพยาบาลเฉลี่ยปีละ 23,501 ราย หรือมีการก่อเหตุความรุนแรงในครอบครัวทุกๆ 20 นาที¹ หลังจากที่เคยมีข่าวว่านักเรียนไทยชอบรังแกเพื่อนติดอันดับ 2 ของโลกรองจากนักเรียนญี่ปุ่น โดยนักเรียนไทยร้อยละ 40 เคยถูกรังแกเดือนละ 2-3 ครั้ง หรือบ่อยกว่านั้น² ตามด้วยข่าวจากการสำรวจพบว่า เยาวชนที่กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษาทั้งตอนต้น ตอนปลาย และอาชีวศึกษา อายุระหว่าง 15-24 ปี เป็นกลุ่มที่มีพฤติกรรมการรังแกผ่านโลกโซเชียลสูงที่สุด อาทิ การด่ากันผ่านสื่อออนไลน์³

ความห่วยใยเรื่องที่ 2 ความขัดแย้งและความเกลียดชังในสังคมไทย

ในสังคมที่เป็นประชาธิปไตย การแสดงความเห็น การชุมนุมทางสังคม หรือชุมนุมทางการเมืองโดยสันตินับเป็นส่วนสำคัญส่วนหนึ่งเพื่อช่วยสะท้อนเสียงของความเดือดร้อนหรือความห่วยใยที่ประชาชนมีต่อสังคมให้ได้รับการพิจารณาเพิ่มมากขึ้น... สิ่งที่เกิดขึ้นในขณะนี้ก็คือ การใช้ท่าทีและถ้อยคำที่รุนแรงต่อฝ่ายที่คิดต่าง อาทิ “ไอ...” “เลว” “ชั่ว” การกล่าวโทษ การตั้งฉายาต่างๆ ซึ่งมีทั้งในพื้นที่ชุมนุม สื่อต่างๆ จนถึงพื้นที่สังคมออนไลน์ โซเชียลมีเดีย

นักวิจัยที่ศึกษาเรื่องถ้อยคำที่สร้างความเกลียดชัง ในภาษาอังกฤษใช้คำว่า “เฮตสปีช” (hate speech) ซึ่งหมายถึง “การแสดงความเกลียดชังต่ออีกฝ่ายหนึ่งโดยที่ผู้แสดงความเกลียดชังไม่จำเป็นต้องรู้จักผู้ที่ถูกแสดงความเกลียดชัง เป็นความเกลียดชังต่อกลุ่มก่อนที่จะถูกเกลียดชังสังกัด เช่น ศาสนา สีผิว ชชาติพันธุ์ เพศ หรืออุดมการณ์ทางการเมืองดังที่เกิดขึ้นในเมืองไทยขณะนี้” “ปกติคนที่ใช้ ‘เฮตสปีช’ ก็มีวิธีการในการพูดหรือมีลูกเล่นหลากหลายวิธี เช่น การปลุกเร้าความเกลียดชังให้มากขึ้นเรื่อย ๆ แม้ไม่ได้ปลุกเร้าให้เกิดการทำลาย แต่บอกว่าอีกฝ่ายเลวแบบนั้นแบบนี้ คล้ายการปร่งยาพิษทีละนิด ๆ แต่ละวันไม่เหมือนกัน แต่ละวันไม่เกินมาตรฐาน แต่เมื่อรวมกันแล้วเป็นพิษ”⁴

จากหัวใจที่ห่วยใยสู่เคล็ดลับ 5 ประการเพื่อรับมือกับความขัดแย้ง ความรุนแรง และความเกลียดชังอย่างสร้างสรรค์

ท่านผู้อ่านคงจินตนาการได้ว่า อะไรจะเกิดขึ้นถ้าเราปล่อยให้ความรุนแรงในครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสังคมของเราดำเนินต่อไปเรื่อยๆ...!? ในขณะนี้เราให้คุณค่ากับการปกป้องชีวิต ความเมตตา กรุณาต่อกัน ความเข้าใจกัน ความเป็นธรรมในสังคม ความเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ... เราจะเริ่มจากตัวเราเองก่อนได้อย่างไร เราจะขยายออกไปสู่คนรอบข้างได้อย่างไร...

เราจะรับมือหรืออยู่กับสถานการณ์ความขัดแย้ง ความรุนแรง หรือความเกลียดชังได้อย่างสันติและสร้างสรรค์ได้อย่างไร... เราจะสร้างสันติในสถานการณ์ที่เกิดขึ้นในครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสังคมได้อย่างไร??? ...

1) การปรับท่าทีหรือทัศนคติต่อความขัดแย้งของเรา

การตระหนักรู้ว่าเรามีท่าทีหรือทัศนคติต่อความขัดแย้งแบบใดใน 2 แนวทางนี้ ช่วยให้เราเลือกจัดการกับความขัดแย้งได้อย่างสันติ **แนวทางที่ 1 มองหาว่าใครเป็นคนผิด** ใครเป็นคนหรือเป็นพวกที่สร้างปัญหา

ถ้าปล่อยไว้จะขยายตัวและ
รับมือได้ยาก การเพิกเฉย
หรือการหยุดความขัดแย้งจึง
เป็นการแก้ไขความขัดแย้ง
ตามทัศนะของแนวทางที่ 1

**แนวทางที่ 2 มองว่า
ความขัดแย้งเป็นเรื่อง
ธรรมชาติและสามารถ
จัดการได้ด้วยการรับฟังกัน
เปิดใจอย่างใส่ใจต่อความ
ต้องการของกันและกัน การจัดการกับความขัดแย้ง
แต่เนิ่นๆอย่างเปิดเผย ช่วยส่งเสริมให้เกิดการเติบโต
และความคิดสร้างสรรค์...**

**สิ่งที่ท้าทายก็คือ “เราจะเลือกแนวทางไหนเป็น
แนวทางที่จะช่วยให้ครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และ
สังคมของเราอยู่ร่วมกันอย่างสันติไร้ความรุนแรง มี
ความเคารพในศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ ความเป็น
ธรรมต่อกันและกัน?”**

2) การหยุดความรุนแรง การทำร้ายกัน และ เพิ่มพื้นที่รับฟังกัน

การให้ความสำคัญกับการหยุดความรุนแรง
หยุดการทำร้ายกันทั้งทางกาย วาจา อาทิ หยุดการตีกัน
หรือใช้คำพูดที่รุนแรงต่อกันในครอบครัว ในโรงเรียน
ชุมชน และสังคม ตามด้วยการทำให้เกิดความเข้าใจ
ว่า มีพื้นที่สำหรับการรับฟังกันและกัน เมื่อผู้คนที่รู้สึก
โกรธ คับแค้น หรือเกลียดชังมีพื้นที่สื่อสารความในใจ
ย่อมลดการแสดงออกทางอื่น เช่น การเขียนข้อความ
ตอบโต้อย่างรุนแรงทางสื่อออนไลน์ โซเชียลมีเดีย ไม่
ว่าจะเป็นเฟสบุ๊ก อินสตาแกรม จนถึงการทำลายสิ่งของ
หรือทรัพย์สิน การข่มขู่คุกคาม การลอบทำร้าย การฆ่า
หรือการจ้างวานฆ่า การไปทำร้ายคนอื่นซึ่งไม่เกี่ยวข้อง

3) การหาความต้องการหรือคุณค่าที่อยู่ เบื้องหลังความรุนแรงที่เกิดขึ้น

ไม่ว่าจะเป็นความรุนแรงทางกายหรือถ้อยคำ
การรับฟังและให้ความเข้าใจทุกฝ่ายอย่างชัดเจน
ย่อมนำไปสู่การแก้ไขปัญหาย่างสร้างสรรค์ อีกทั้ง
ยังช่วยลดความรุนแรงลง จนสามารถจะอยู่ร่วมกัน
ได้อย่างสันติในที่สุด... อาทิ ความเคารพในความ

เป็นมนุษย์ของคนทุกคน
โปร่งใสตรวจสอบได้ ความ
ซื่อสัตย์ หาความชัดเจนใน
สิ่งที่เกิดขึ้น ความเป็น
ธรรมกับทุกคนเท่าเทียมกัน
การปกป้องชีวิต ปกป้อง
ชุมชน ปกป้องสังคม... ใน
ขณะที่การติดขัดกับวิธีการ
หรือบุคคลโดยไม่ใส่ใจกับ
ความต้องการของฝ่ายต่างๆ

นั้นทำให้เกิดผลที่ตามมาคือความรุนแรง

4) การให้การศึกษาเพื่อวัฒนธรรมแห่ง สันติภาพในครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสังคม

การจัดการศึกษาเพื่อให้สร้างสันติภาพและ
การเพิ่มความสามารถในการเข้าใจและรับมือกับความ
ขัดแย้ง ป้องกันความรุนแรง เข้าใจผู้มีความเห็น
ต่าง การให้การศึกษาเพื่อวัฒนธรรมแห่งสันติภาพ
ในครอบครัว โรงเรียน ชุมชน และสังคมนับเป็น
ความจำเป็นเร่งด่วนต่อสถานการณ์บ้านเมืองของเรา
ทั้งในปัจจุบันและอนาคตตามแนวทางที่พระศาสนจักร
ได้กล่าวไว้ในสารวัณสันติภาพสากลฉบับล่าสุดปี 2556
นี้ว่า

**“ความจำเป็นในการนำเสนอและส่งเสริม
การเรียนรู้การสอนเพื่อสันติภาพซึ่งเรียกร้องให้มี
ชีวิตภายในที่อ้อมเอม ชัดเจน มีหลักอ้างอิงทางศีล
ธรรม รวมทั้งมีทัศนคติและการดำเนินชีวิตที่เหมาะสม
กิจกรรมสร้างสันติภาพที่มุ่งบรรลุถึงความดีสวน
รวม ช่วยสร้างความสนใจในสันติภาพ และบ่มเพาะ
สันติภาพ ความคิด วาจา และการแสดงออกด้าน
สันติภาพ ซื่อสัตย์และไมตรีจิต ดังนั้นจึงมีความ
จำเป็นที่จะสอนประชาชนให้รักซึ่งกันและกัน บ่มเพาะ
สันติภาพและดำเนินชีวิตด้วยน้ำใจดี”**

ในช่วงระยะเวลาเกือบ 10 ปีที่ผ่านมา ความ
ต้องการและการให้ความสำคัญกับการจัดการศึกษา
และฝึกอบรมเพื่อสร้างสันติมีสูงขึ้นอย่างเห็นได้ชัด...
ทั้งในหน่วยงาน องค์กร สถาบันต่างๆ อาทิ ครอบครัว
โรงเรียน โรงพยาบาล มหาวิทยาลัย คณะนักบวช
หน่วยงานพระศาสนจักร ศูนย์สังคมพัฒนา องค์กร

พัฒนาเอกชน ราชการ... คณะกรรมการคาทอลิกเพื่อความยุติธรรมและสันติ (ยส.) ได้รับการติดต่ออย่างต่อเนื่อง มีการพัฒนาหลักสูตรสิทธิมนุษยชนและสันติศึกษาในโรงเรียนและฝึกอบรมอย่างต่อเนื่อง มีโรงเรียนต้นแบบหลายโรงเรียน... ถ้านับเฉพาะที่ผมมีส่วนร่วมแบ่งปันการฝึกปฏิบัติเพื่อสร้างสันติ ก็มีผู้คนเข้าร่วมกว่า 6,300 คน

5) การไตร่ตรองและภาวนา การเติมเต็มสันติภายในจิตใจของเราเพื่อร่วมสร้างสันติในโลกนี้

การไตร่ตรองและภาวนาเพื่อเติมเต็มสันติภายในจิตใจของเราเพื่อเราจะได้ร่วมสร้างสันติในโลกนี้โดยตระหนักว่า **“พระเจ้าทรงกระทำได้ทุกอย่าง และพระองค์ทรงแสดงความเมตตาของพระองค์ผ่านทางเรา พระองค์เชิญชวนเราให้มีส่วนร่วมสร้างพระอาณาจักรของพระองค์บนโลกนี้”** ตามที่นักบุญเปาโลเขียนไว้ในบทจดหมายว่า **“พระอาณาจักรพระเจ้าไม่ใช่เรื่องการกินการดื่ม แต่เป็นความชอบธรรม สันติ และความชื่นชมยินดีในพระเจ้า”** (โรม 14:17)

“ขอพระองค์ทำให้เราเป็นเครื่องมือแห่งสันติภาพของพระองค์ ให้สามารถนำความรักของพระองค์ไปสู่ทุกแห่งหนที่มีความเกลียดชัง นำพระเมตตาของพระองค์ไปสู่ทุกแห่งหนที่มีความเจ็บปวด”⁷

สุดท้ายนี้หวังว่าท่านผู้อ่านทุกท่านคงมีกำลังใจและมีความสุขนะครับ... ในโอกาสวันพระคริสตสมภพ ผมขอพระกุมารเยซูทรงอวยพรและหนุนใจทุกท่านให้เกิดสันติ แบ่งปันสันติและความรักกับทุกคนที่ท่านพบ... ขอแม่พระ และนักบุญยอแซฟ ช่วยวิงวอนเพื่อเรา เพื่อครอบครัวของเรา ครอบครัวประเทศ ครอบครัวโลกด้วยนะครับ... ถ้าท่านอยากสะท้อนความคิดเห็นต่างๆตอบบทความคอลัมน์ได้ตามใจถนัด ท่านสามารถติดต่อได้ทางเว็บไซต์ อีเมล หรือเฟสบุ๊คด้านล่างนี้นะครับ

1) เชิญชมเว็บไซต์บ้านใส่ใจ www.carefor.org เพื่อชีวิต ความรัก มิตรภาพ กำลังใจ สื่อสารอย่างสันติ บันทึกรายการถามตอบปัญหาชีวิต บ้านใส่ใจบนเฟสบุ๊ค www.facebook.com/carefor.org หรือ นริศ มณีขาว บ้านใส่ใจ หรือ Email : riscarefor@gmail.com

2) เพื่อให้ความช่วยเหลือผู้ประสบภัยพิบัติที่ประเทศฟิลิปปินส์ ทางคุณพ่อคณะเยสุอิตในประเทศไทยประสานความร่วมมือกับคุณพ่อคณะเยสุอิตในประเทศฟิลิปปินส์ เพื่อท่านจะวางใจว่าความช่วยเหลือถึงมือผู้ประสบภัย... สำหรับท่านที่สนใจช่วยเหลือ สามารถติดต่อคุณพ่อเยสุอิตได้โดยตรงที่ คุณพ่อมหาริโซโน โปรโบ, S.J. 08-4728-4137 (Facebook : Maharsono Agus)

BUBPHA WEDDING

คุณบุผา หิมนเจริญ (คุณบุ๋ม)
089-524-0602
ผู้บริหาร ร้าน นุสบา เว็ดดิง

เว็บไซต์ : www.bubpha-wedding.com
E-mail : bubpha-wedding@hotmail.com

~*****~

BUBPHA WEDDING STUDIO

สำนักงาน : ถนนจันทน์พลา ปากน้ำ สมุทรปราการ
02-701-6871, 02-701-6873, 085-090-9549 (คุณบุ๋ม)

BUBPHA WEDDING DRESS

สำนักงาน : ถนนเพชรบุรีตัดใหม่-ตัดนอกเอกมัยเหนือ กรุงเทพฯ
02-716-6551-2, 081-758-5119 (คุณบุ๋ม)

BUBPHA WEDDING

สำนักงาน : ถนนสุขุมวิท(สาเกต) รหัสทอง(คหฺร) สมุทรปราการ
02-323-1055, 089-870-4334 (คุณตา)

เยาวชนของเรา

ศิษย์พระคริสต์

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน ในเดือนนี้ คอลัมน์เยาวชนของเรา ได้รับเกียรติจากน้องเต็ล ลูกา สิกิริชัย เหล่านรสิงห์ เป็นเยาวชนวัดพระคริสตราชา ช้างมี้ และกำลังศึกษาอยู่ที่มหาวิทยาลัยราชภัฏสกลนคร

หนูฉวยได้มีโอกาสพบกับน้องเต็ลในค่ายเยาวชนหลายครั้ง และล่าสุดที่ค่ายเยาวชน 4 สังฆมณฑลอีสาน และมีโอกาสได้พูดคุยกับน้องถึงกิจกรรมเยาวชนอะไรบ้างที่น้องได้มีส่วนร่วมกับทางวัด? “ผมช่วยดูแลวัดในเวลาที่ยีสเตอร์และครุคำสอนไม่อยู่ครับ ไม่ว่าจะเป็นการเตรียมพิธีกรรม การอ่านบทอ่าน การทำความสะอาดวัด ผมก็จะไปช่วย และก็จะไปอบรมพระคัมภีร์บ้าง เพื่อที่จะนำมาปรับและเป็นแบบอย่างแก่เพื่อน ๆ เยาวชน”

จากนั้นก็ถามน้องต่อไปว่า อะไรคือแรงบันดาลใจให้น้องอุทิศตนเพื่องานอภิบาลเด็กและเยาวชนในวัด “แรงบันดาลใจของผมก็คือ พระคริสต์และแม่พระ เวลาที่ผมพบกับปัญหาพระองค์จะให้คำตอบและทางออกของปัญหาของผม โดยการภาวนา และการถือปฏิบัติตามทางของพระคริสต์เสมอ”

เมื่อเราเริ่มคุยกันถูกคอมากขึ้น ก็ทำให้กล้าถามคำถามถึงไปถึงด้านกระแสเรียก การเรียกของพระเจ้า จากการทำงานเยาวชนส่งเสริมให้น้องค้นพบกระแสเรียกของตนเองอย่างไร? “ค้นพบการเป็นเยาวชน และเป็นแบบอย่างที่ดี การดำเนินชีวิตและการภาวนา เพื่อรับใช้เพื่อนพี่น้องและผู้อื่น” นี่ถือว่าเป็นคำตอบที่ดีมาก เพราะเมื่อพูดถึงกระแสเรียก เยาวชนหลายคนยังมีความคิดว่า กระแสเรียกนั้น หมายถึงการเรียก

ของพระในหนทางของการเป็นพระสงฆ์และนักบวชเท่านั้น จริง ๆ แล้วมีความหมายมากกว่านั้น กระแสเรียกเป็นการเรียกของพระเจ้าให้เยาวชน

เป็นคริสตชนที่ดี ตามหนทางสิ่งที่เราเลือกจะเป็น แต่การเลือกของเรานั้น ไม่ว่าจะประกอบอาชีพอะไร เราคริสตชนถือว่าเป็นลูกสุดที่รักของพระเจ้า เราจึงต้องดำเนินชีวิตเหมือนกับที่น้องเต็ลบอกคือเป็นแบบอย่างที่ดีต่อเพื่อนพี่น้อง และดำเนินชีวิตเพื่อรักและรับใช้ผู้อื่น การให้มันเป็นสิ่งที่ดี ยิ่งเราให้ ยิ่งเราแบ่งปัน และใช้พระพรมากเท่าไร พระพรนั้นก็จะเป็นการทวีคูณ เกิดการเรียนรู้...

ถามถึงลงไปอีกในด้านความเชื่อ น้องเต็ลคิดว่า “อะไร” ที่จะช่วยส่งเสริมให้เยาวชนมีความเชื่อต่อพระเจ้ามากยิ่งขึ้น? “การภาวนา ภาวนาคือสิ่งที่ทุกคนสามารถทำได้ และเป็นสิ่งที่สำคัญมาก ในการดำเนินชีวิตของคริสตชน และเป็นการสื่อสารระหว่างเรากับองค์พระผู้เป็นเจ้าของเรา

ท้ายสุด สุดท้าย อยากฝากข้อคิดและความปรารถนาดีต่อเพื่อน ๆ เยาวชน “การที่เราพี่น้องเยาวชนจะเป็นคริสตชนที่ดีได้นั้น จะต้องรู้จักฟังเสียงของพระเจ้า ดังนั้นสิ่งที่ผมอยากฝากให้เพื่อนพี่น้องก็คือ การฟังเสียงของพระเจ้าและการภาวนา” ❧

แบ่งปันความอím...ยืมสุขด้วยบุญ

โครงการ “แบ่งปันความอím...ยืมสุขด้วยบุญ” เพื่อช่วยเหลือเด็กในสถานรับเลี้ยงเด็ก ศูนย์พัฒนาเด็กเล็กชุมชนวัดมเหยงษ์ – มูลนิธิ ฟอว์เด็ก 6 ซึ่งมีเด็กอายุระหว่าง 2.5 - 6 ขวบ จำนวน 200 คน จากครอบครัวที่มีฐานะยากจน ถูกทอดทิ้ง บ้างกำพร้า บ้างมีพัฒนาการไม่เหมาะสมกับตามวัย อนึ่งศูนย์ฯ แห่งนี้ได้รับเงินอุดหนุนจากภาครัฐเพื่อโครงการอาหารกลางวัน เพียงปีละ 20,000 บาท และอัตราครูพี่เลี้ยงเพียง 1 อัตรา เท่านั้น และอยู่ในภาวะที่ขาดแคลนเสมอ

เพียงบริจาคเงินจำนวน 3,000 บาท ท่านจะสามารถสนับสนุนกิจกรรม “นม...เพื่อน้องที่ร้องหิว และอาหารกลางวัน : มือเที่ยงนี้...พี่เลี้ยงน้อง” ให้น้องทั้งอímและแบ่งเบาภาระของมูลนิธิฯ ได้ ท่านสามารถบริจาคในนามบุคคล ครอบครัว กลุ่ม/ชมรม หน่วยงาน/องค์กร เนื่องในโอกาสต่าง ๆ เช่น วันเกิด วันครบรอบสถาปนา หน่วยงาน วันบำเพ็ญประโยชน์เพื่อสังคม วันทำบุญ กิจกรรม CSR. หรือ วันคริสมาสต์/ปีใหม่ นี้ เป็นต้น เชิญชวนเข้าร่วมแบ่งปันได้ที่ มูลนิธิเพื่อการฟื้นฟูพัฒนาเด็กและครอบครัว (ฟอว์เด็ก) 1035/7-10 ถนนศรีนครินทร์ 35 เขตสวนหลวง กรุงเทพฯ 10250 โทรศัพท์ 0-2721-2983 โทรสาร 02-721-2985 , www.fordec thai.org

Email: info@fordec thai.org หรือ โอนเงินบริจาค ผ่านบัญชีออมทรัพย์

ธนาคารกรุงเทพ สาขาซีคอนสแควร์ เลขที่ 232-0-29388-5

ธนาคารไทยพาณิชย์ สาขาศรีนครินทร์-อ่อนนุช เลขที่ 104-2-08068-0

หรือ เคาน์เตอร์เซอร์วิส – เซเว่น-อีเลฟเว่น ทุกสาขา (นาม มูลนิธิ ฟอว์เด็ก)

หากโอนเงินบริจาคแล้ว กรุณาแจ้งให้มูลนิธิฯ ทราบด้วยจกขอบพระคุณยิ่ง ทั้งนี้เพื่อออกไปเสร็จรับเงินบริจาค และท่านสามารถนำไปหักลดหย่อนภาษีเงินได้ประจำปีต่อไป

ความเชื่อที่สัมผัสได้ทุกวัน; ความหวังที่กล้าฝันถึงทุกคืน

- ก็เหมือนวันนั้นแหละ
วันที่พระเยซูเจ้าทรงสัมผัสผู้ป่วย
ลูกแค่มารับพระองค์สัมผัส
พระองค์กลับก้มลงจูบลูกที่ศีรษะ
- ลูกไม่ได้ต้องการมาขอให้หายจากอาการป่วย
ลูกแค่ขอพระองค์ทรงยอมรับลูก
พระองค์กลับทรงให้ลูกหมดหัวใจ
ทุกคนจึงยอมรับลูก
- นอกจากพ่อแม่แล้ว
ไม่เคยมีใครทำเช่นนี้กับลูก
ลูกจึงเชื่อว่าพระองค์เป็นพ่อ
พวกเขาบอกว่าให้ลูกมาหาพระองค์สิ
จะไม่ผิดหวัง...ไม่ว่าลูกหวังอะไรอยู่
- ความรักหมดหัวใจของพระองค์ที่ลูกสัมผัสได้
เป็นจุดเริ่มต้นความสมหวังทั้งปวงของลูก

22 พฤศจิกายน 2013
พงศ์ ประมวล

ภาพจากเว็บไซต์ต่างประเทศ

ผลการประกวดภาพวาดระบายสี

1 ด.ญ.ปริยาภา ไกรนันทน
โรงเรียนเซนต์แอนดรูว์

2 ด.ญ.ชุตินัน เต็มกลม
โรงเรียนวัดนักบุญเบเนดิกต์

3 ด.ญ.ณัฐนันท์ นาคหล่อ
โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์
สามพราน

1 ด.ญ.ณัฏฐา สารกาญจน์
โรงเรียนพระหฤทัยดอนเมือง
กรุงเทพฯ

2 ด.ญ.อภิญญา วิศิษฎ์ยาวกูร
โรงเรียนอินเตอร์เนชันแนล เกวลี

3 ด.ช.วิรุฬห์ ชูเกียรติวนา
โรงเรียนยอแซฟอุปถัมภ์
สามพราน

MERRY
CHRISTMAS

& a Happy new year!

“มอบความปรารถนาดี แต่คนที่คุณรัก”

ด้วยบัตรของขวัญ

สมาชิกหนังสือพิมพ์คาทอลิกอุดมสาร / นิตยสารคาทอลิกอุดมสาร

สนใจโปรดติดต่อ : สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย 0-2681-3900 ต่อ 1801

สื่อมวลชนคาทอลิกประเทศไทย
ขอเชิญรับการถ่ายทอดสดทางอินเทอร์เน็ต
บรรยากาศคำคืนวันคริสต์มาส

24 ธันวาคม ค.ศ. 2013

ตั้งแต่วันที่ 18.00 น. - มีสมาธิยิ่งขึ้น

รับชมภาพเหตุการณ์สดจาก อัครสังฆมณฑลท่าแร่ -หนองแสง
ถ่ายทอดสดบรรยากาศคริสต์มาสของวัดคาทอลิกทั่วประเทศ
ประกาศพราจวักภาพถ่าย "Christmas Time"

<http://www.thaicatholicmedia.com>

RH รอชัย เอิร์ธ

เวชสำอางอันทรงคุณค่า ด้วยสารสกัดจากธรรมชาติ

รетиโนล แอร์

เจลปิดพมขาว ให้เป็นสีน้ำตาลตามธรรมชาติ โดยไม่ต้องโกรก, ไม่ต้องย้อม, ไม่ต้องหมัก สะดวกในการใช้ เพียงแค่แต้มเจลบนเส้นพมที่ขาว บลอให้แห้ง ไม่ต้องล้างออก (ปราศจากสารไฮโดรเจนเปอร์ออกไซด์)

แชมพูข้าวเหนียวนิล

สกัดจากข้าวเหนียวนิลที่อุดมไปด้วยวิตามินและแร่ธาตุ ผสมผสานกับสารสกัดจากธรรมชาติอื่นๆ เพื่อดูแลเส้นผมโดยเฉพาะ เหมาะสำหรับผู้ที่ใช้รетиโนล แอร์ ช่วยปรับสีผมให้เข้มขึ้น, ดูเงางามอย่างเป็นธรรมชาติ และป้องกันเส้นผมหลุดก่อนวัย

แชมพูเออร์เบิลส์

สกัดจากสมุนไพรธรรมชาติ เช่น กระเทียม อัลทิสัน ลูกประคำดีควาย ช่วยในการทำความสะอาดสิ่งสกปรกและสารเคมีที่สะสมอยู่บนเส้นผม ทำให้เส้นผมดกดำ เงางาม แข็งแรงไม่หลุดร่วงง่าย

โทนิคเออร์เบิลส์

ด้วยประสิทธิภาพของสารสกัดจากสมุนไพรธรรมชาติ เพื่อการดูแล ผิวฟู ปรับสภาพหนังศีรษะให้มีความสุขภาพดี และเส้นผมแข็งแรงไม่หลุดร่วงง่าย

ครีมทาฝ้า

ครีมเนื้อบางเบา อุดมด้วยสารสกัดจากธรรมชาติ เช่น สารสกัดจาก P-Emblica, วิตามินซี, Natural BHA, วิตามิน B3 สารสกัดจากเมล็ดองุ่น ที่มีประสิทธิภาพต่อ ฝ้า กระ จุดด่างดำ ช่วยพริ้วลดเซลล์ผิวอย่างอ่อนโยน ทำให้ผิวกระจ่างใส เนียนนุ่ม น่าสัมผัส (ปราศจากสารไฮโดรควิโนน ที่เป็นอันตรายต่อผิว)

เครื่องดื่มสมุนไพรเพื่อสุขภาพ 18 in 1 (กาแฟ/ชา/โกโก้)

ด้วยการคัดสรรสมุนไพร 15 ชนิด รวมเข้ากับ กาแฟ/ชา/โกโก้ ครีมเทียม น้ำตาลฟรุคโตส ทำให้ได้เครื่องดื่มผสมสมุนไพรที่ทรงคุณค่า รสกลมกล่อม และดีต่อสุขภาพ เหมาะสำหรับเป็นเครื่องดื่มประจำวัน

สนใจติดต่อ (เพื่อรับส่วนลดพิเศษ) บริษัท รอชัย เอิร์ธ อินเตอร์เนชั่นแนล จำกัด
1131/349 ถนนนครไชยศรี แขวงถนนนครไชยศรี เขตดุสิต กรุงเทพฯ 10300
โทรศัพท์ 0-2668-6235 0-2668-6236

SARASAS

AFFILIATED SCHOOLS

AN INNOVATIVE STYLE OF EDUCATIONAL SYSTEM IN THAILAND

สารสาสน์วิเทศบางบัวทอง

สารสาสน์วิเทศราชพฤกษ์

สารสาสน์วิเทศธนบุรี

สารสาสน์ธนบุรี

สารสาสน์วิเทศกาญจนบุรี

สารสาสน์วิเทศนครปฐม

สารสาสน์วิเทศหนองแขม

SARASAS WITAED BANGBON
THE INTERNATIONAL EDUCATION PROGRAMME

สารสาสน์วิเทศบางบอน

สารสาสน์วิเทศบ้านแพ้ว

สารสาสน์วิเทศพระราม 2

สารสาสน์สุขสวัสดิ์

สารสาสน์ประชาอุทิศพิทยาคาร

วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสาสน์

สารสาสน์วิเทศศึกษา

สารสาสน์สมุทรสาร

สารสาสน์วิเทศเชียงใหม่

สารสาสน์วิเทศอำนาจ

สารสาสน์วิเทศนครราชสีมา

สารสาสน์วิเทศคลองหลวง

สารสาสน์วิเทศรังสิต

สารสาสน์วิเทศสายไหม

สารสาสน์วิเทศนิมิตใหม่

สารสาสน์วิเทศมีนบุรี

สารสาสน์วิเทศร่มเกล้า

สารสาสน์วิเทศสุวรรณภูมิ

วิทยาลัยเทคโนโลยีสารสาสน์กนกอนุสรณ์

สารสาสน์เอกตรา

วรมงคล

สารสาสน์พิทยา

สารสาสน์พัฒนา

สารสาสน์วิเทศชลบุรี

ชวนน้องคุย

ชวนน้องคุย

ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...

กูเนียรีไฟใต้ โครงการ 2014

น้องๆ คนไหนมีภาพสวยๆ ก็รีบส่งภาพ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...” เข้ามาร่วมสนุกกับทางสโมสรอุดมคณต์ได้เลย เอาแบบเห็นรอยยิ้มชัดๆ นะครับ

พี่ป๋อง ขอขอบคุณอีกครั้งที่บรรดาคุณพ่อ คุณแม่ ผู้ปกครอง และน้อง ๆ คอยสนับสนุนกิจกรรมนี้ ขอแสดงความชื่นชมมา ณ โอกาสนี้ด้วยครับ และขอเชิญชวนให้ส่งภาพ “ยิ้ม...ยิ้ม...ยิ้ม...” ในปี 2013 เข้ามาร่วมกันอีกนะครับ...

เมื่อส่งภาพมาร่วมสนุก อย่าลืมเขียนชื่อ ที่อยู่ และตั้งชื่อภาพมาด้วยก็จะดีมากครับ

ส่งมาที่ พี่ป๋อง สโมสรอุดมคณต์ ชั้น 8

อาคารเลขที่ 122/11 ซ.นาครสุวรรณ (หนทรี 14) ถนนหนทรี
ช่องหนทรี ยานนาวา กทม. 10120 หรือส่งทาง E-mail:
udomsarn@gmail.com นะครับ

“Merry Christmas and Happy New Year”

“สุขสันต์วันคริสต์มาส และสวัสดีปีใหม่ ค.ศ. 2014” พี่ป๋องและทีมงานสโมสรอุดมคณต์ วิงวอนขอองค์พระเยซูเจ้า พระมหาไถ่แห่งมวลมนุษยชาติ โปรดอวยพระพรมายังน้องๆ เด็กๆ ทุกคน และให้ทุกๆ ครอบครัวได้มีช่วงวันเวลาแห่งความสุข สันติ รักและเข้าใจซึ่งกันและกัน ขอให้ทุกคนและทุกครอบครัวมีแต่รอยยิ้ม จึงขอส่งคำภาวนา ความปรารถนาดี และกำลังใจไปถึงน้องๆ เด็กๆ ทั่วประเทศไทย ขอให้เป็เด็กดี ตั้งใจเรียนหนังสือ เป็ลูกที่น่ารักของคุณพ่อคุณแม่

การบังเกิดของพระเยซูเจ้าเป็เครื่องพิสูจน์ว่าพระบิดาเจ้าทรงปฏิบัติตามสัญญาเสมอ ฉะนั้นเราจึงวางใจในพระองค์ในทุกๆ กรณิ และการฉลองพระคริสต์สมภพที่ชาวคริสต์ทั่วโลกกระทำกันทุกปี มิได้เพ็ระระลึกถึงการบังเกิดของพระเยซูเจ้าที่เมืองเบธเลเฮมเท่านั้น แต่เพ็ฉลองการที่พระเยซูเจ้าเสด็จมาบังเกิดในจิตใจของมนุษย์ในปัจจุบันนี้ด้วย

* พี่ป๋อง ขอภัยที่ ใส่ชื่อน้องๆ ทั้ง 3 คน ใน “ผลการประกวดภาพวาดระบายสี” ผิดพลาดไป จึงขอนำมาลงตีพิมพ์อีกครั้งหนึ่ง ครับ

รางวัลชมเชย

น้องจิรศักดิ์ เต็มบุษ น้องบุษยา ใจจัน น้องฐิติกร อยู่อ้น น้องชนดล เพชรศรี น้องอาตี๊ แดงแท้ น้องคิวกร อยู่อ้น น้องกิจเจริญ ขำเจริญ น้องฐิตาภา อยู่อ้น น้องแหน (ป.2) น้องอดิรุจ เมอะเคอะ น้องทักษิณ สมแสน อำพล ปะทะกิ น้องภูมินทร์ อินธิแสง น้องสุเทพ เฉลิมโชคไพศาล น้องภูสิทธิ์ สุดเสรี น้องวิทวัส ประมาศไพบูลย์ น้องภคณัฐ แก้วมณี น้องรัตติ รุจิเรขรังสิมา และน้องคิลดา รุจิเรขรังสิมา

การทำถ้าพระกุมาร

พี่ป๋องของเบ้งป็นเกร็ดเล็กๆ น้อยๆ เกี่ยวกับ ประเพณีการทำถ้า ซึ่งมาจากอิตาลีโดยนักบุญ ฟรังซิสอัลซีซี เป็นผู้เริ่ม เมื่อท่านออกจากกรุง โรม ท่านไฝ่ฝันจะอยู่อย่างสงบสุขสงบใกล้ชิดกับ พระคริสตเจ้า และเนื่องจากวันสมโภชพระคริสต- สมภพใกล้เข้ามา สองสัปดาห์ก่อนวันฉลองในปี ค.ศ.1223 นักบุญฟรังซิสได้เชิญ ยอห์น เว ลีตา เพื่อนของท่านและชาวบ้านเมืองเกรซโซ (Greccio) ร่วมระลึกถึงและแสดงละคร การ บังเกิดของพระเยซูเจ้า ที่นั่นมีภูเขาสูง มีถ้ำ และมี ป่าไม้อยู่รอบๆ ท่านเห็นว่า สถานที่นี้เหมาะที่จะทำ เป็นฉากแสดงละครตามที่ท่านคิดไว้

ในค่ำคืนวันฉลองนั้น คนในท้องถิ่นได้ร่วม สมทบกับพวกฤาษี เขาตั้งขบวนแห่ จุดได้ และ เทียนเพื่อส่องสว่าง ขบวนเริ่มแห่ไปตามทางที่ คดเคี้ยวบนภูเขาและมาหยุดยังสถานที่ที่มีรางหญ้า ตั้งอยู่ มีวัวและลาอยู่ด้วย เสียงขับร้องของพวก

ฤาษีก้อง สอดประสานกับเสียงร้องขับร้องอย่าง ครีธาของฝูงชน นักบุญฟรังซิสยืนอยู่หน้า รางหญ้า เปี่ยมไปด้วยความเมตตาสงสาร และ ปลื้มปีติสุดที่จะกล่าวได้...

คืนนั้นเป็นคืนที่พิเศษยิ่งกว่าคืนใดๆ พระ- เป็นเจ้าทรงโปรยปรายพระคุณนานาเหนือสถานที่ แห่งนั้น กล่าวคือ ผู้ป่วยหลายคนกลับมีสุขภาพดี และสัตว์เลี้ยงหลายตัวหายจากโรคภัย เมื่อกิน หญ้าแห้งในรางหญ้า เพราะพระผู้ไถ่โลกได้เสด็จ มาบรรทมพักผ่อนบนหญ้าแห้ง และอัศจรรย์เหล่า นี้ ถือเป็นรางวัลตอบแทนแก่ผู้มีใจศรัทธาร้อนรน เป็นสัญลักษณ์หมายถึงงานอันนำพิสงวที่นักบุญ ฟรังซิสได้ทำในโลกนี้ ท่านเป็นผู้ปลุกความเชื่อ ที่กำลังวังหอยให้ตื่นขึ้นมีความเชื่อถึงพระเยซู คริสตเจ้า พระเจ้าของเรา ผู้ทรงดำรงพระชนม์ และครองราชย์กับพระบิดา ร่วมกับพระจิตตลอด ชั่วนิรันดร์ อาเมน! อัลเลลูยา! อัลเลลูยา! ๕

โหราจารย์มาเฝ้าพระกุมาร

(มัทธิว 2 : 1-12)

ในรัชสมัยกษัตริย์เฮโรด พระเยซูเจ้า ประสูติที่เมืองเบธเลเฮม ในแคว้นยูเดีย โหราจารย์บางคนจากทิศตะวันออก เดินทางมายังกรุงเยรูซาเล็ม สืบถามว่า “กษัตริย์ชาวยิวที่เพิ่งประสูติอยู่ที่ใด พวกเราได้เห็นดวงประจำพระองค์ขึ้น”

เมื่อกษัตริย์เฮโรดทรงทราบข่าวนี้ พระองค์ทรงวุ่นวายพระทัย ชาวกรุงเยรูซาเล็มทุกคนต่างก็ วุ่นวายใจไปด้วย พระองค์ทรงเรียกประชุมบรรดาหัวหน้าสมณะและธรรมาจารย์ ตรัสถามว่า “พระคริสต์จะประสูติที่ใด” เขาจึงทูลตอบว่า “ในเมืองเบธเลเฮม แคว้นยูเดีย” เพราะประกาศกเขียนไว้ว่า “เมืองเบธเลเฮม ดินแดนยูดาห์ เจ้ามิใช่เล็กที่สุดในบรรดาหัวเมืองแห่งยูดาห์ เพราะผู้นำคนหนึ่งจะออกมาจากเจ้า ซึ่งจะเป็นผู้นำอิสราเอล

ประชากรของเรา”เมื่อเห็นดาวอีกครั้งหนึ่ง บรรดาโหราจารย์มีความยินดียิ่งนัก เขาเข้าไปในบ้าน พบพระกุมารกับพระนางมารีย์พระมารดา จึงคุกเข่าลงนมัสการพระองค์ แล้วเปิดหีบสมบัติ นำทองคำ กำยาน และมดยอบ ออกมาถวายพระองค์ แต่พระเจ้าทรงเตือนเขาในความฝันให้กลับไปหากษัตริย์เฮโรด เขาจึงกลับไปบ้านเมืองของตนโดยทางอื่น...

อนึ่ง เหตุการณ์นี้มีความหมายว่า พระคริสต์ทรงปรากฏพระองค์ต่อนานาชาติเป็นครั้งแรก สู่ทุกแคว้นแคว้น สู่คนทุกชาติ และตามตำนานระบุนามทั้งสามท่านว่า แคสพาร์ (Caspar) เมลคิออร์ (Melchior) และ บัลทาซาร์ (Balthasar)

การ์ตูน... คำสอน

สมาชิกใหม่

สวัสดีครับ...มาถึงช่วงของ “สมาชิกใหม่” จุดประสงค์ของสโมสรฯ เพื่อให้น้องๆ ได้รู้จัก “เพื่อนใหม่” สโมสรฯ แต่หากต้องการรู้จักกันมากขึ้น แลกเปลี่ยนความคิด แบ่งปันประสบการณ์ ก็ขอให้ติดต่อผ่านทางโรงเรียนหรือสถาบันที่เพื่อนใหม่สังกัด นะครับ

น้องพรรัชช ม๊ะหับนอก (อะตอม) *3200*

เกิด : 23 พฤษภาคม 2548

การศึกษา : โรงเรียนมารีย์รักษ์ นครราชสีมา

วิชาที่ชอบ : ภาษาอังกฤษ เพราะได้รู้คำศัพท์

อนาคตอยากเป็น : หมอ เพราะได้รักษาคนด้อยโอกาส

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง แจ่มใส

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : หนูแฮมสเตอร์

ชอบใช้เวลาว่าง : อ่านหนังสือ วาดน้ำ

กีฬาที่ชอบ : วาดน้ำ

อาหารที่ชอบ : ข้าวผัดกุ้ง

ความสามารถพิเศษ : วาดน้ำ

อื่นๆ : เป็นนักกีฬาว่ายน้ำ

น้องศาสตรา สุขวานิชวิชัย (ไอคิว) *3201*

เกิด : 16 สิงหาคม 2550

การศึกษา : โรงเรียนอนุบาลนิจจานุเคราะห์ จ.หนองคาย

วิชาที่ชอบ : เลขคณิต เพราะทำได้

อนาคตอยากเป็น : นักดนตรี เพราะชอบสนุก

เป็นคนมีนิสัย : ร่าเริง

สัตว์เลี้ยงที่ชอบ : แมว

ชอบใช้เวลาว่าง : วาดรูป

กีฬาที่ชอบ : วิ่ง

อาหารที่ชอบ : ข้าวมันไก่ , ไข่พะโล้

ความสามารถพิเศษ : ตีกลอง , นักเต้นนิทาน

อื่นๆ : ร้องเพลง

แบบฟอร์มสมัครสมาชิกใหม่ สโมสรอุดมคานต์

ชื่อเล่น.....
 ชื่อ.....นามสกุล.....อายุ.....ปี
 ที่อยู่.....
 โทรศัพท์.....
 เกิดวันที่.....เดือน.....พ.ศ.....
 ชื่อบิดา.....นามสกุล.....
 ชื่อมารดา.....นามสกุล.....
 มีพี่น้อง.....คน เป็นชาย.....คน เป็นหญิง.....คน เป็นคนที่.....
 เรียนที่โรงเรียน.....ชั้น.....
 วิชาที่ชอบ.....เพราะ.....
 อาชีพอยากเป็น.....
 เพราะ.....
 เป็นคนมีนิสัย.....
 สัตว์เลี้ยงที่ชอบ.....
 ชอบใช้เวลาว่าง.....
 กีฬาที่ชอบ.....
 อาหารที่ชอบ.....
 ความสามารถพิเศษ.....

อื่นๆ.....

หมายเหตุ : ขอบภาพถ่าย 2 ใบ จะเป็นภาพสีหรือขาว-ดำ ก็ได้
 กรอกใบสมัครแล้วรีบส่งมาที่ **ฟัปอง**

สโมสรอุดมคานต์

ชั้น 8 อาคารเลขที่ 122/11

ข.นาคลุวรรณ (นนทรี 14) ถ.นนทรี ซ่องนนทรี ยานนาวา กทม. 10120

ยินดีต้อนรับน้องๆ ทุกคน

สู่ สโมสรอุดมคานต์ ครับ

ผ่อนคลายสไตล์พี่อ้อย

พี่อ้อย

“สิ่งสำคัญ”

สวัสดีคะน้องๆ ที่น่ารักทุกคน “สุขสันต์วันพระคริสตสมภพและเทศกาลคริสต์มาส” นะคะ และขอให้ “ปีใหม่” ที่กำลังจะเข้ามาเป็นอีกปีที่พระคุ้มครอง ฉบับนี้พี่อ้อยมีเรื่องเล่ามาฝาก ชื่อเรื่อง “สิ่งสำคัญ” เรื่องมีอยู่ว่า

ในคำคืนที่จะเปลี่ยนผ่านไปยังปีใหม่ ชายคนหนึ่งได้ครุ่นคิดถึงสิ่งที่ผ่านมาในปีนั้นและคิดว่าอะไรคือสิ่งที่สำคัญ และปีหน้าเขาควรจะทำปฏิบัติตัวอย่างไร จะทำทุกอย่างเหมือนเดิมกับปีที่ผ่านมา หรือจะเริ่มต้นทำสิ่งใหม่ๆ เรื่องใด คือ เรื่องที่สำคัญสำหรับเขา

เขาได้ออกไปพบปะกับเพื่อนๆ และพูดคุย และได้สรุปกับว่าสิ่งที่อยากจะมี 3 เรื่อง คือ “เวลาไหนที่สำคัญ” “ใครคือคนที่สำคัญ” และ “สิ่งใดเป็นสิ่งที่สำคัญ” แต่เขาก็ยังหาคำตอบกันไม่ได้ว่าตกลงแล้วคืออะไร คิดกันไปคิดกันมาก็ยังไม่หือสรุป

ชายคนนั้นกลับบ้าน และคุยกับพ่อของเขาในวันรุ่งขึ้น พ่อของชายคนนั้นทำสวน และต้องใช้แรงงานในการทำสวน พ่อของเขาฟังเรื่องสิ่งที่อยากมี 3 เรื่อง แล้วก็ไม่ได้พูดอะไร ไม่ได้ตอบ สักพักพ่อก็เริ่มเหนื่อย ชายคนนั้นจึงบอกให้พ่อไปพักในที่ร่ม และเขาก็ช่วยพ่อทำงานต่อ เวลาผ่านไปจนพลบค่ำ พ่อก็ไม่ได้ให้ตอบอะไรเรื่องสิ่งที่สำคัญ ชายหนุ่มก็ทำสวนต่อไปเรื่อยๆ ขณะนั้นเองก็มีเสียงคนเดินมาในสวน ปรากฏว่าเป็นชายอีกคนหนึ่งมีท่าทางไม่สบายและบาดเจ็บเขาเดินผ่านมาที่สวน ชายหนุ่มจึงช่วยทำแผลและแบ่งน้ำให้ดื่มเพื่อให้เขารู้สึกสดชื่นขึ้น และได้พักผ่อน

ชายผู้บาดเจ็บพอได้พักผ่อนสักพักก็กล่าวคำขอโทษต่อสองพ่อลูก ทั้งสองก็รู้สึกงงว่าด้วย

เหตุใดชายผู้บาดเจ็บจะต้องขอโทษ ชายผู้บาดเจ็บบอกว่า เขารู้สึกตลอดมาว่าสองพ่อลูกเป็นศัตรูทางการค้า เนื่องจากทำสวนเหมือนกันและขายแข่งกัน ทำให้เขาขายของได้ราคาไม่ดีในหลายๆ โอกาส และเขาคิดตลอดมาว่าจะทำอย่างไรเพื่อให้ผลผลิตของสวนพ่อลูกคู่นี้ออกมาไม่ดี เพื่อตัวเขาเองจะได้ขายพืชผลของตนได้ราคาดีขึ้น

แต่วันนี้ชายผู้บาดเจ็บบอกว่าเขาได้เปลี่ยนความคิด ในตอนแรกเขาตั้งใจเข้ามาในสวนนี้เพื่อทำลายพืชผล และระหว่างทาง เขาได้รับบาดเจ็บ แต่ว่าสองพ่อลูกนี้ได้ช่วยเหลือเขา ดังนั้นเขาจึงเปลี่ยนความคิด

คำคืนนั้นเมื่อกลับมาบ้านกินข้าวเย็นพร้อมหน้ากันทั้งครอบครัว พ่อบอกกับชายหนุ่มว่า คำถามของเขาได้รับคำตอบหมดแล้ว ชายหนุ่มก็งงอีก ว่าเขายังไม่รู้สิกว่าเขาได้รับคำตอบอะไรเลย พ่อจึงบอกว่า ตอนที่ทำงานในสวน ถ้าทั้งสองคนไม่ได้ช่วยคนชายแปลกหน้าผู้บาดเจ็บ ก็คงไม่เกิดมิตรภาพขึ้น ดังนั้นเวลาที่สำคัญก็คือ ปัจจุบัน คือการตัดสินใจ ในขณะที่นั้นจะทำตัวอย่างไร คนที่สำคัญก็คือ คนที่เราติดต่อด้วย ซึ่งในขณะนั้นก็คือ พ่อกับชายผู้บาดเจ็บ และสิ่งที่สำคัญในตอนนั้นก็คือ การบรรเทาอาการบาดเจ็บของเขา

ดังนั้นสิ่งที่สำคัญในแต่ละช่วงก็อยู่ที่การตัดสินใจในขณะนั้นๆ โดยนำคำสอนของพระเจ้ามาใช้ในการตัดสินใจและนำทางของเรา ดังนั้นในปีหน้านี้ หากในทุกๆ ขณะเราก็มีพระเจ้าอยู่ในใจ เราได้ทำตามคำสอนของพระองค์ สิ่งที่เราทำก็จะเป็นสิ่งที่สำคัญสำหรับเราในช่วงเวลานั้นๆ ต่อไป ชายหนุ่มก็ทำตามและก็นำเรื่องที่คุยกับครอบครัวไปเล่าต่อให้กับเพื่อนๆ ฟัง...จบแล้วคะ แล้วพบกันใหม่ฉบับหน้านะคะ

ไขกล่อ่งคำถาม

พี่ป๊อ

เรียน ผู้รับผิดชอบ มุมเด็กศิลป์

สวัสดีครับ ช่วงของ “ไขกล่อ่งคำถาม” ครั้งนี้พี่ป๊อ ขออนุญาตหยิบจดหมาย ซึ่งพี่ป๊อเข้าใจว่าผู้เขียนคงเป็นน้อง คุณแม่น้องไมกกาญจน์ จอกทอง หรือน้องเอพริล...มาลงตีพิมพ์

และตัวเองก็ทนดูไม่ได้ ก็ช่วย ๆ บ้าง ที่ส่งมานี้ เพื่อต้องการให้ลูกได้มีส่วนร่วมสนุก และเป็นกำลังใจกับทีมงานนะค่ะ ว่ามีผู้ติดตามกิจกรรมและสนใจในกิจกรรมอยู่อีกมากนะค่ะ

ต้องบอกว่า จากเนื้อความในจดหมายนั้น ได้เสริมสร้างกำลังใจให้กับทีมงาน “อุดมสาร อุดมศานต์” และ “สโมสรอุดมศานต์” เป็นอย่างมาก พวกเราทีมงานทุกคนเชื่อและหวังว่าผู้อ่านทุกท่าน พี่น้องคริสตชน โรงเรียนคาทอลิกทุกแห่ง และโดยเฉพาะอย่างยิ่งครอบครัวคริสตชน คงจะได้ข้อคิด สิ่งดีๆ และได้รับแรงบันดาลใจในการดำเนินชีวิต จากนิตยสาร “อุดมสาร - อุดมศานต์”...

พวกเราทีมงานทุกคนวอนขอพระเป็นเจ้า โดยอวยพระพรให้ผู้อ่าน “อุดมสาร - อุดมศานต์” ทุกท่านได้สามารถพบพระพร ความเชื่อ และความรักของพระยี่วันยิ่งมากขึ้นครับ

ขอขอบพระคุณอีกครั้งสำหรับ จดหมายทุกฉบับ และข้อความทุกชิ้น ที่ส่งถึงกัน อ้อ... เขียนส่งมาเยอะๆ เขียนส่งมาบ่อยๆ ก็ได้ครับ ยินดีรับทุกๆ ข้อความครับผม

ผลงานระบายสีโดย

เด็กหญิงไมกกาญจน์ จอกทอง (น้องเอพริล)

14/48 ถ.สุขุมวิท ต.ศรีราชา อ.ศรีราชา จ.ชลบุรี 20110 ค่ะ

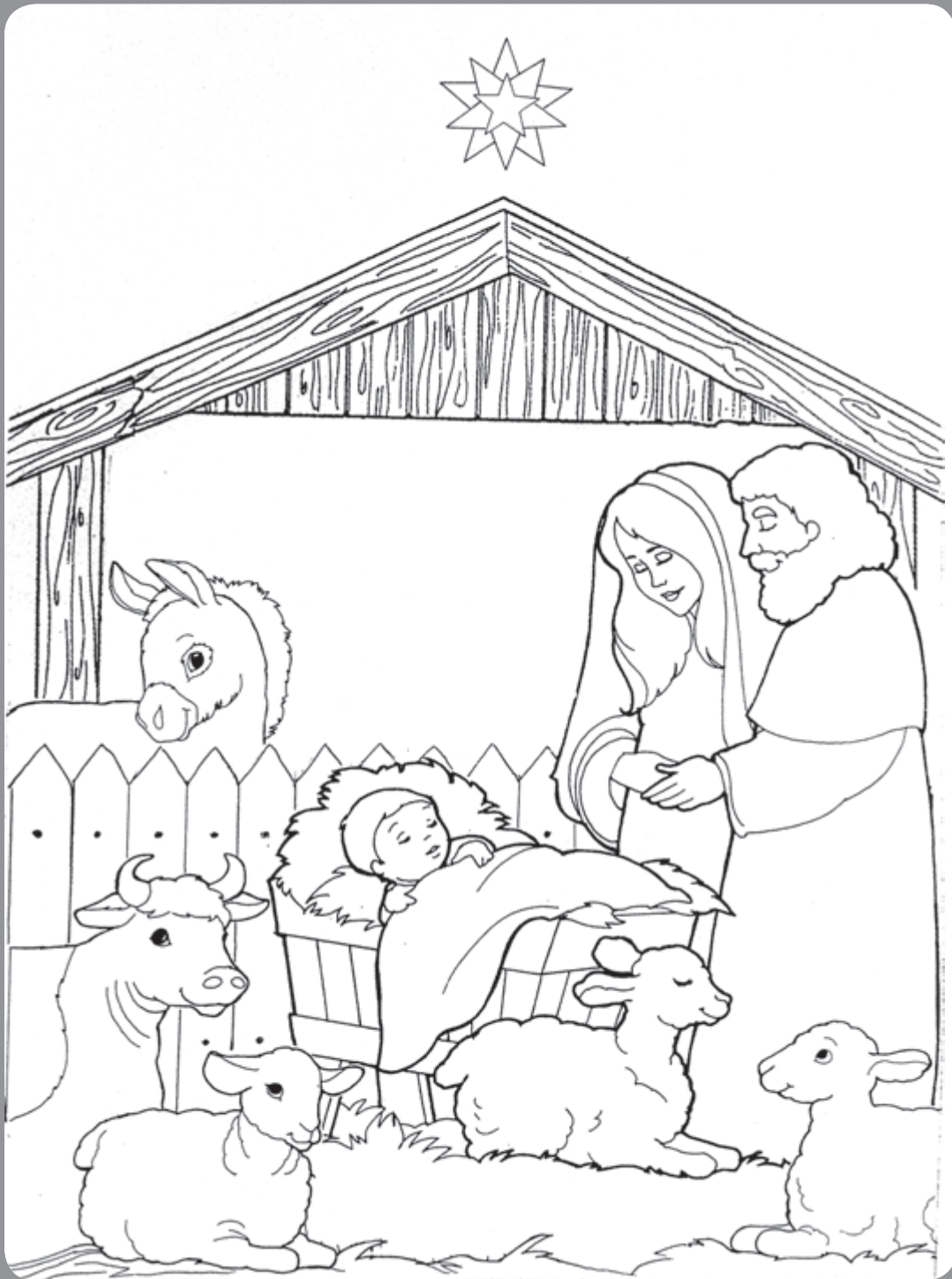
เรียน ผู้รับผิดชอบ มุมเด็กศิลป์

ขอบกิจกรรมระบายสีรูปภาพมากๆ เพราะเป็นการส่งเสริมความเชื่อผ่านทางกิจกรรม

ซึ่งตัวเอง ก็ได้ใช้ภาพพวกนี้ให้ลูกได้ระบายสีกันอย่างสนุกสนาน เลอะเทอะน้ำดู และตัวเองก็ทนดูไม่ได้ ก็ช่วยๆ บ้าง ที่ส่งมานี้ เพื่อต้องการให้ลูกได้มีส่วนร่วมสนุก และเป็นกำลังใจกับทีมงานนะค่ะ ว่ามีผู้ติดตามกิจกรรมและสนใจในกิจกรรมอยู่อีกมากนะค่ะ เพียงแต่บางรายก็อาจไม่กล้าส่งก็ได้ค่ะ

ขอพระอวยพระพรนะค่ะ สำหรับการผลิตงานดีๆ ทั้งในเรื่องสำหรับเด็กๆ และสำหรับทุกวัยด้วยค่ะ

มูมเด็กศิลป์คราวนี้ชื่อภาพ
“พระทรงบังเกิดโลกยิบดี”
ระบายสีเสร็จแล้วส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ
(หมดเขตรับผลงานวันที่ 5 มกราคม 2014)

ไบเบิล วาไรตี้

พี่ป๊อง

พี่ป๊องนำเรื่องราว “การประสูติของเยซูเจ้า” มาลงตีพิมพ์ เพื่อให้น้องๆ ได้รู้ถึงข่าวดี และจะได้นำข่าวดีนี้ไปบอกกับเพื่อนๆ แถวบ้าน และเพื่อนๆ ที่โรงเรียน เพื่อให้เขาเหล่านั้นจะได้รับข่าวดี ความรัก และสันติสุขในพระเจ้าด้วย...

การประสูติของพระเยซูเจ้า (ลูกา 2:1-20)

ครั้งนั้น พระจักรพรรดิออกัสตัสทรงออกพระราชกฤษฎีกาให้มีการสำรวจสำมะโนประชากรทั่วจักรวรรดิโรมัน การสำรวจสำมะโนประชากรครั้งนี้มีขึ้นเมื่อคีริอัสเป็นผู้ว่าราชการแคว้นซีเรีย ทุกคนต่างไปลงทะเบียนในเมืองของตน โยเซฟออกเดินทางจากเมืองนาซาเร็ธในแคว้นกาลิลีไปยังเมืองของกษัตริย์ดาวิด ชื่อเบธเลเฮมในแคว้นยูเดีย เพราะโยเซฟสืบเชื้อสายมาจากราชวงศ์กษัตริย์ดาวิด ท่านไปลงทะเบียนพร้อมกับพระนางมารีย์ ซึ่งกำลังทรงพระครรภ์ ขณะที่อยู่ที่นั่นก็ถึงกำหนดเวลาที่พระนางมารีย์จะมีพระประสูติกาล พระนางประสูติพระโอรสองค์แรก ทรงใช้ผ้าพันพระวรกายพระกุมารนั้น แล้วทรงวางไว้ในรางหญ้า เนื่องจากไม่มีที่ในห้องพักแรมเลย

ในบริเวณนั้นมีคนเลี้ยงแกะกลุ่มหนึ่งอยู่กลางแจ้ง กำลังเฝ้าฝูงแกะในยามกลางคืน ทูตสวรรค์องค์หนึ่งของพระเจ้า ปรากฏองค์ต่อหน้าเขาและพระสิริของพระเจ้ายิ่งส่องแสงรอบตัวเขา คนเลี้ยงแกะมีความกลัวอย่างยิ่ง แต่ทูตสวรรค์กล่าวแก่เขาว่า “อย่ากลัวเลย เพราะเรานำข่าวดีมาบอกท่านทั้งหลาย เป็นข่าวดีที่จะทำให้ประชาชนทุกคนยินดีอย่างยิ่ง วันนี้ในเมืองของกษัตริย์ดาวิด พระผู้ไถ่ประสูติเพื่อท่านแล้ว พระองค์คือพระคริสต์องค์พระผู้เป็นเจ้า ท่านจะรู้จักพระองค์ได้จากเครื่องหมายนี้ ท่านจะพบกุมารคนหนึ่ง มีผ้าพันกายนอนอยู่ในรางหญ้า”

ทันใดนั้น ทูตสวรรค์อีกจำนวนมากปรากฏมาสมทบกับทูตสวรรค์องค์นั้นร้องสรรเสริญพระเจ้าว่า “พระสิริรุ่งโรจน์จงมีแด่พระเจ้าในสวรรค์สูงสุด และบนแผ่นดิน สันติจงมีแก่มนุษย์ที่พระองค์โปรดปราน”

เมื่อบรรดาทูตสวรรค์จากเขากลับสู่สวรรค์แล้ว คนเลี้ยงแกะเหล่านั้นจึงพูดกันว่า “เราจงไปเมืองเบธเลเฮมกันเถิดจะได้เห็นเหตุการณ์นี้ที่พระเจ้าทรงแจ้งให้เรารู้” เขาจึงรีบไปและพบพระนางมารีย์ โยเซฟ และพระกุมารซึ่งบรรทมอยู่ในรางหญ้า เมื่อคนเลี้ยงแกะเห็น ก็เล่าเรื่องที่เขาดำเนินมาเกี่ยวกับพระกุมารทุกคนที่ได้ยินต่างประหลาดใจในเรื่องที่คนเลี้ยงแกะเล่าให้ฟังส่วนพระนางมารีย์ทรงเก็บเรื่องทั้งหมดเหล่านั้นไว้ในพระทัยและยังทรงคำนึงถึงอยู่

คนเลี้ยงแกะกลับไปโดยถวายพระพรและสรรเสริญพระเจ้าในเรื่องต่างๆ ที่พวกเขาได้ยินและได้เห็นตามที่ทูตสวรรค์บอกไว้ ๕

เพียงเธอห่วงใยใส่ใจวัยเยาว์

นุฉา

สวัสดีค่ะท่านผู้อ่านทุกท่าน หันมามองปฏิทินอีกครั้งก็แอบตกใจเล็กน้อย นี่เดือนสุดท้ายของปีแล้วหรือ?? เดือนที่เราจะมาสรุป ประเมินผลและทบทวนการทำงานอภิบาลเด็กและเยาวชนตลอดปี ค.ศ.2013 ที่ผ่านมา ทั้งในเชิงปริมาณและเชิงคุณภาพ ว่าเรากำลังเน้นหนักไปในด้านไหนบ้าง และยังอ่อนในด้านใดบ้าง โดยอ้างอิงจากแผนอภิบาลเด็กและเยาวชน ฉบับที่ 10 ที่ใช้เป็นนโยบายในการทำงานอภิบาล ตลอด 5 ปีนี้ ค.ศ. 2011 - 2015 และเมื่อเดือนพฤศจิกายนที่ผ่านมา มีการประชุมใหญ่ประจำปี เราทั้งหลายคือผู้ทำงานอภิบาลเด็กและเยาวชน จาก 10 สังฆมณฑลและ 9 องค์การสมาชิก ได้มีโอกาสทบทวนถึงแนวทางงานอภิบาลเด็กและเยาวชน ทำให้เราเห็นว่า เรากำลังเน้นหนักไปในด้านการพัฒนาความสัมพันธ์และความเชื่อในพระเยซูคริสตเจ้า โดยอาศัยพระวาจา ศีลศักดิ์สิทธิ์ การเรียนคริสตศาสนธรรม และการอธิษฐานภาวนา รวมถึงการประกาศและแบ่งปันข่าวดี ด้านศาสนสัมพันธ์ และร่วมทำกิจกรรมสร้างสรรค์กับผู้มีศรัทธาและวัฒนธรรมอื่น นี่เป็นยุทธศาสตร์สำคัญยิ่งที่ผู้ทำงานเยาวชนให้ความสำคัญในด้านความเชื่อกับเยาวชนค่อนข้างมากเป็นพิเศษ ทั้งด้านการส่งเสริม การฟื้นฟูจิตใจ และยังมุ่งเน้นการค้นพบ การตอบสนอง การอุทิศตนต่อกระแสเรียกการเป็นฆราวาส พระสงฆ์ และนักบวช ด้วยจิตตารมณ์คริสตชน

การทำงานแบบประสานสัมพันธ์และแบบเครือข่ายทั้งภายในพระศาสนจักร และองค์กรที่ทำงานกับเด็กและเยาวชนนั้นมีสถิติในเชิงปริมาณค่อนข้างสูง เนื่องจากการทำงานอภิบาลเด็กและเยาวชนนั้น ต้องเน้นการทำงานแบบเครือข่ายเพื่อนชวนเพื่อน เพื่อนช่วยเพื่อน เพราะการทำงานอภิบาลเยาวชนนั้นต้องมุ่งเน้นด้านความสัมพันธ์และมิตรภาพ

งานอภิบาลที่เน้นการให้คุณค่าและความหมายแห่งความรัก การเคารพศักดิ์ศรีความ

เป็นมนุษย์และเพศ ครอบครัวและการแต่งงาน นั้นเป็นอีกหนึ่งนโยบาย ที่เรามีโครงการส่งเสริมชีวิต (Pro Life) อย่างต่อเนื่อง 5 ปี เพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตเยาวชนให้เขาตระหนักถึงศักดิ์ศรีที่พิเศษ ในการที่เขาเป็นลูก เป็นฉายาลักษณ์ของพระเจ้า และการเคารพให้เกียรติซึ่งกันและกัน

การศึกษาแบบบูรณาการเพื่อให้ความเชื่อและการดำเนินชีวิตสอดคล้องกัน ก็เป็นอีกหนึ่งด้านที่เรามุ่งเน้นให้เยาวชนได้มีโอกาสปฏิบัติพันธกิจแห่งรักและรับใช้สังคมโลก และการดูแลสิ่งแวดล้อม

การเสริมสร้างความรู้เพื่อให้เท่าทันและสามารถใช้เทคโนโลยีและการสื่อสารอย่างสร้างสรรค์ตามแนวทางคริสตชนนั้น มีส่วนสำคัญยิ่งเพื่อเยาวชนจะได้รู้จักการใช้สื่อสร้างสรรค์และเกิดประโยชน์ต่อตนเอง รู้จักแยกแยะและไม่ตกเป็นเครื่องมือ

ด้านการสร้างและพัฒนาบุคลากร การส่งเสริมเยาวชน การสร้างผู้นำเยาวชน ผู้ประสานงาน และทีมประสานงานเยาวชนนั้น เป็นนโยบายงานอภิบาลที่ต่อเนื่อง เพื่อเสริมสร้างพวกเขาให้มีวุฒิภาวะสมวัย และพัฒนาตนเอง กลับมาอุทิศตนรับใช้พระศาสนจักรตามความสามารถ

การเสริมสร้างทักษะในการสร้างสันติ ลดความขัดแย้งและความรุนแรง ในครอบครัว ชุมชน และสังคม เราผู้ทำงานเยาวชนคุยกันว่าเรายังอ่อนในด้านนี้มาก และปรึกษาหารือกันว่าเราจะส่งเสริมทักษะเหล่านี้ในกิจกรรมอะไรได้บ้าง

ทั้งหมดนี้ เป็นการทบทวนงานอภิบาลเด็กและเยาวชน ที่เราผู้ทำงานจะต้องมาร่วมกันวางแผนงานอภิบาลให้ตรงกับเยาวชนในยุคปัจจุบันและอยู่บนแนวทางงานอภิบาลของพระศาสนจักรด้วย ขอคำภาวนาเป็นพิเศษ สำหรับงานอภิบาลเด็กและเยาวชนด้วยนะคะ... ❀

เกมสโมสรรอดมसानต์

พี่ป๊อ

“เราลงไปเมืองเบธเลเฮมกันเถิด จะได้เห็นเหตุการณ์นี้ที่พระเจ้าทรงแจ้งให้เรารู้” (ลูกา 2:10-20)
น้องๆ เด็กๆ คงทราบกันแล้วว่า คนเลี้ยงแกะกลุ่มหนึ่ง คือคนกลุ่มแรกที่มีโอกาสได้พบ และนมัสการพระกุมาร
เยซู...“โอ้!!!...มีบุญเหลือเกิน”

สำหรับเกมฯ ครั้งนี้อยากให้น้องๆ ช่วยกันค้นหาจุดต่างที่มีอยู่ใน 2 ภาพนี้ รวม 10 แห่ง ใครค้นพบ
ครบแล้ว รีบส่งมาร่วมสนุกชิงรางวัลกันนะครับ

(A.)

(B.)

ของขวัญจากเทวดาจิ๋ว⁺

เทศกาลเตรียมรับเสด็จ พระคริสตสมภพใกล้เข้ามา แล้วนะคะ ทุกๆ ประเทศที่ แป้งบินมาทำงาน ไม่ว่าจะเป็น เดินผ่านไปทางไหนก็จะเห็น ตามห้างร้านและสถานที่สำคัญ ต่างๆ ประดับประดาไปด้วย ต้นคริสต์มาส ซานตาคลอส กวางเรนเดียร์ และกล่อง ของขวัญต่างๆ มากมาย ช่างเป็นเทศกาลที่น่ารื่นรมย์ มากเลยทีเดียว

ได้มีประโยชน์หรือเป็นเครื่องประดับที่สวยงามแต่อย่างใด ทูตสวรรค์องค์อื่นๆ มักจะปิดตาทุกครั้งที่เทวดาจิ๋วพยายามบิน เพราะเทวดาจิ๋วมักลืมนึกขยับปีกเสมอ จนทำให้เธอตกสวรรค์อยู่บ่อยๆ วันหนึ่ง เทวดาจิ๋วได้พบกับเทวดาแห่งความเข้าใจ เธอได้เล่าถึงความอึดอัดใจให้เทวดาผู้ใหญ่นั่นฟัง พร้อมทั้งบอกกับเทวดาแห่งความ

หวานนึกถึงเหตุการณ์ตอนเด็กๆ ในช่วง ค่ำคืนวันคริสต์มาส หนูแป้งก็จะเฝ้าอยู่ท่าใหญ่ๆ แขนงไว้ที่หน้าต่าง เฝ้ารอซานตาคลอสขี่กวางเรนเดียร์มาแจกของขวัญ ตื่นเช้ามาก็จะเห็นของขวัญอยู่ข้างหมอนทุกครั้งไป มีอยู่ปีหนึ่ง ซานตาคลอสผู้ใจดี นอกจากจะให้ตุ๊กตาบาร์บี้ เป็นของขวัญหนูแป้งแล้ว ยังแถมหนังสือนิทานหนึ่งเล่มชื่อว่า “เทวดาจิ๋ว...”

หนูแป้งตัวจิ๋วเฉกเช่นเทวดาที่หน้าปก เปิดหนังสืออ่านซ้ำๆ ความว่า “...เทวดาจิ๋วผู้ซึ่งมีอายุ 4 ขวบกว่าๆ เดินทางมาแสดงตัวกับผู้เฝ้าประตูสวรรค์ ด้วยความที่เทวดาจิ๋วนั้นจากบ้านมาทั้งๆ ที่องค์เล็กมาก จึงต้องใช้เวลามากกว่าเทวดาองค์อื่นในการสวดภาวนา หรือการร้องเพลง รัศมีรอบศีรษะของเทวดาก็ดูไม่เปล่งประกายเท่าที่ควร และมักจะอยู่ในที่ที่ไม่ควรอยู่ ตกมาทางซ้ายข้างขวาบ้าง มีหน้าซำ ปีกของเทวดาจิ๋วก็ไม่

เข้าใจว่า หากเธอได้กล่องที่อยู่ข้างเตียงของเธอ เธอจะมีความสุขในสวรรค์มากกว่านี้ เทวดาแห่งความเข้าใจได้วานให้เทวดาผู้นำข่าวไปนำกล่องใบนั้นมา ตั้งแต่นั้นเทวดาจิ๋วก็มีความสุขแบบที่เทวดาองค์อื่นๆไม่เคยเห็นมาก่อน และแล้วก็ถึงเวลาที่พระเยซูจะทรงบังเกิด กระแสข่าวแพร่ไปทั่วสรรพวรรค์ เทวดา อัครเทวดาเซราฟิม และเคอูบิม แม้แต่กระทั่งผู้ทำรัศมี ต่างละทิ้งงานประจำของตนมาเตรียมของขวัญถวายพระกุมาร ยกเว้นเทวดาจิ๋วที่กระวนกระวายไม่รู้จะหาสิ่งใดมาถวายพระกุมาร เพราะเธอนั้นร้องเพลงก็ไม่เก่ง เขียนหนังสือก็ไม่ได้ เวลามหัตถ์จรรยาก็ใกล้เข้ามาทุกที เทวดาจิ๋วจึงตัดสินใจนำสิ่งที่เธอซ่อนไว้ใต้หมอนออกมา กล่องหยาบๆใบเล็กๆ เมื่อนำไปรวมกับกล่องของขวัญของเทวดาองค์อื่น มันช่างดูไร้ค่าเสียจริง เธอปรารถนาที่จะวิ่งมกกลับมา แต่เข้าไปเสียแล้ว พระหัตถ์ของพระเป็นเจ้าเคลื่อนที่

บังเกิด ของขวัญที่ต่ำต้อยของเทวดาจิ๋ว ได้ซื้อตลอดกาลนีนันตร์ว่า “ดาวสุกใส แห่งเบธเลเฮม”...”

ทุกครั้งที่แบ่งอ่านนิทานเรื่องนี้จบ ทำให้คิดเสมอว่า ความรักที่มีคุณค่าเกิดจากความรักที่รู้จักให้และเสียสละจากกันบึ้งของหัวใจที่แท้จริง เช่นเดียวกับเทวดาจิ๋วที่ได้มอบสิ่งที่เธอรักและห่วงหาอาลัยมากที่สุดเพื่อเป็นของขวัญแด่พระกุมารเจ้า แบ่งเองได้เห็นภาพของการให้และการเสียสละแบบนี้บ่อยๆ เหตุการณ์ที่จำได้ไม่ลืมคือ สมัยที่เรียนสังคมสงเคราะห์ ศาสตร์ มีการออกเยี่ยมผู้สูงอายุตามชุมชนแออัด คุณยายท่านหนึ่ง

มาหยุดหน้ากล่องของขวัญของเทวดาจิ๋ว เทวดาจิ๋วตัวลั่นในขณะทีกล่องของขวัญของเธอถูกเปิดออก และสิ่งที่อยู่ในนั้นปรากฏต่อสายพระเนตรของพระเป็นเจ้า และต่อสายตาทุกคู่บนสวรรค์ของของขวัญในกล่องนั้น มีผีเสื้อปีกทอง 1 ตัว เธอจับได้บนทิวเขาเหนือกรุงเยรูซาเล็ม มีไข่สีฟ้าที่ได้มาจากรังนกบนต้นมะกอกบริเวณครัวของแม่เทวดาจิ๋ว มีหินสีขาวสองก้อน และปลอกคอสุนัขลูกผสมที่ได้ตายไปขณะที่เธอยังมีชีวิตอยู่บนโลก

เทวดาจิ๋วปิดหน้า ร้องไห้อย่างขมขื่น ทันใดนั้น พระสุรเสียงของพระเจ้าตรัสว่า “ในบรรดาของขวัญทั้งปวงของเหล่าเทวดา กล่องเล็กๆ นี้ทำให้เราพอใจมากกว่าอะไรทั้งหมด พระบุตรของพระเจ้าจะบังเกิดเป็นกษัตริย์ของมนุษย์ สิ่งต่างๆ ในกล่องนี้จะเป็นสิ่งที่บุตรของเราได้รู้จักและรักเราขอรับของขวัญชิ้นนี้ ในนามของพระกุมารเยซู ผู้ทรงบังเกิดจากพระนางมารีย์ ณ คืนนี้ที่เบธเลเฮม กล่องของขวัญกล่องนี้ค่อยๆ ลอยขึ้นอย่างช้าๆ ลอยไปเหนือถ้ำเลี้ยงสัตว์ที่พระกุมารทรง

ประกอบอาชีพขายข้าวแกงรถเข็นเพื่อเลี้ยงหลานที่พิการทางสมอง เมื่อการสนทนาลิ้นสุด คุณยายท่านนั้นได้นำมะพร้าว 4 ลูก ซึ่งแบ่งและเพื่อนๆ ทราบดีว่าคุณยายตั้งใจซื้อมะพร้าวเพื่อเป็นวัตถุดิบในการทำข้าวแกงขาย แต่คุณยายก็นำมาแจกจ่ายโดยที่ยังไม่รู้ว่าจะเอาอะไรไปทำแกงขายในวันรุ่งขึ้น คุณยายรู้เพียงแต่ว่า มะพร้าว 4 ลูกคือทั้งหมดที่คุณยายมี และสิ่งนี้เพื่อตอบแทนน้ำใจที่นักศึกษามาเยี่ยมคุณยายถึงบ้าน

เรานี้หนอ โชคดีที่คุณยาย และโตกว่าเทวดาจิ๋วเป็นไหนๆ แต่ความเป็นเราในทุกวันนี้เรากลับร้องขอ มากกว่าที่จะให้ กลับแก่งแย่งมากกว่าที่จะเสียสละ กลับหวังเป็นใหญ่ มากกว่ารับใช้ ถึงเวลาถูกคิดเตรียมของขวัญที่มีค่าจากใจของเรา เพื่อร่วมถวายของขวัญแด่พระกุมาร ในเทศกาลพระคริสตสมภพกันแล้วนะคะ คุณค่าในความดีแม้เพียงเล็กน้อยก็ยิ่งใหญ่ในสายตาพระผู้เป็นเจ้าเสมอค่ะ สุขสันต์วันคริสตสมภพและสวัสดีปีใหม่ค่ะ ❀

จดหมายจากผู้อ่าน

นายปณ.สาธิต

**ผมเคยได้ยินชื่อนักบุญมาร์ติน เดอ พอร์เรส
ว่าเป็นทาสผิวดำ คุณปณ.สาธิต มีรูปของท่านพร้อม
ประวัติไหมครับ?**

ตอบ นักบุญมาร์ติน เดอ พอร์เรส ระลึกถึง
ท่านในวันที่ 3 พฤศจิกายนของทุกปี ผมมีทั้งภาพและ
ประวัติครบเลยครับเชิญชมและอ่านได้เลย

นักบุญมาร์ติน เดอ พอร์เรส (St. Martin
de Porres) ภราดาฆราวาสคณะโดมินิกัน
(Dominican Lay Brother) (ค.ศ. ๑๕๗๙-
๑๖๓๙) อายุ ๖๐ ปี

“ท่านเป็นบุรุษแห่งความรักเมตตาผู้ยิ่งใหญ่
ถูกแต่งตั้งให้ทำหน้าที่ที่ห้องพยาบาล มีไข้แค่เพียง
รักษาเยียวยาเพื่อนพี่น้องนักบวชเมื่อเจ็บไข้ได้ป่วย
เท่านั้น แต่ยังช่วยทำหน้าที่ที่ใหญ่กว่านั้นด้วย คือ
ท่านแจกจ่ายความรักอันยิ่งใหญ่แก่โลกทั้งใบ เพราะ
สิ่งนี้เองที่ทุกคนได้รู้จักท่านในฐานะเสมือนเป็นพ่อ
และเป็นความบรรเทาใจ จึงพากันขนานนามให้ท่าน
ว่า บิดาของผู้ยากไร้จากพยานร่วมสมัย

มาร์ติน เดอ พอร์เรสเกิดในเมืองลิมา ประเทศ
เปรู ในปี ๑๕๗๙ บิดาของท่านเป็นชาวสเปนผู้สูงศักดิ์
ซึ่งต่อมาได้เป็นผู้สำเร็จราชการประจำประเทศปานามา

แต่แม่ของท่านเป็นหญิงผิวดำที่มีเชื้อทาส มีนามว่า
อันนา เห็นได้ชัดว่าบุคลิกภายนอกของมาร์ตินนั้น
รับเอามาจากแม่เต็มๆ และบิดาก็ปฏิเสธไม่รู้เรื่อง
ลูกชายผู้เป็น “มุลเลตโต้”(mulatto)คนนี้อยู่เป็นเวลา
หลายปีทีเดียว มาร์ตินไปฝึกงานกับช่างตัดผมคน
หนึ่ง ซึ่งเป็นอาชีพที่ในยุคนั้นต้องผนวกเอาทักษะทาง
การแพทย์และการผ่าตัดเข้าไปกับการตัดผมด้วย มาร์ติน
เชี่ยวชาญสิ่งเหล่านี้อย่างรวดเร็ว แต่พออายุได้ ๑๕ ปี
ท่านก็ขอสมัครเข้าอารามคณะโดมินิกัน แต่แทนที่จะ
สมัครเข้าไปในฐานะเป็นบราเตอร์แบบฆราวาส ท่าน
กลับขอสมัครเขาไปในหน้าที่ที่ต่ำต้อยที่สุดคือเป็น
“โดนาโด” (donado) หรือฆราวาสผู้รับใช้ มีหน้าที่
ทำงานมือต่างๆเช่น กวาดพื้นอารามและทำความสะอาด
ส้วม อารามยอมรับเขาให้เข้าคณะได้ จึงได้สวมเครื่องแบบ
ผ้าลินินสีขาว ผ้าคลุมไหล่สีดำกับชุดยาวสีดำ

ทั้งๆ ที่ท่านมีความถ่อมตัวอย่างสุดๆแล้วก็ตาม
แต่มาร์ตินไม่อาจซ่อนพรสวรรค์กับความสามารถ
ของตนได้นานนัก โดยเฉพาะความเชี่ยวชาญในเรื่อง
ยา ไม่นานนักก็ได้รับหน้าที่ให้อยู่ประจำห้องพยาบาล
ของอาราม อาศัยความรู้พื้นบ้านในการรักษาเยียวยา
ด้วยสมุนไพรและยาที่ปรุงขึ้นเอง ทำให้มาร์ตินมี
ชื่อเสียงแพร่ออกไปในฐานะเป็นผู้เชี่ยวชาญรักษาที่เยี่ยม
ด้วยพรสวรรค์ แต่เป็นที่เล้าลือกันว่าตัวของท่านยัง
ประกอบไปด้วยอำนาจของอัครจรรย มีเรื่องราวมากมาย
ที่เล้าลือกันถึงความสามารถในการวินิจฉัยโรคอย่าง
เหนือธรรมชาติของท่าน และยังเล่าถึงพลังในการ
รักษาความเจ็บไข้ต่างๆด้วยเพียงการสัมผัสจากท่าน
หรือเพียงแค่ท่านอยู่ตรงนั้นเท่านั้น

มาร์ตินมิได้เก็บงำหน้าที่นักบวชในการรักษา
โรคไว้เพียงในรั้วของอาราม ท่านเอาใจใส่คนป่วยและ
ผู้บาดเจ็บในทุกที่ที่ท่านไปพบเห็นเข้าด้วย โดยเฉพาะ
บรรดาคนที่ยากจนแสนซึ้งที่อาศัยอยู่ในท้องถนนของ
เมืองลิมาโดยไม่มีใครเอาใจใส่พวกเขาเลย มาร์ติน
มักจะพาคนเหล่านี้เข้ามาในห้องของตนและให้นอนใน
เตียงของตน ถึงกับว่าอธิการของท่านต้องสั่งให้ท่าน
เลิกการกระทำดังกล่าว เมื่อพบว่าท่านยังละเมิดคำ
สั่งอยู่ ท่านก็ถูกดุถูกว่ากล่าวอย่างแรง แต่ท่านก็ตอบ
อย่างอ่อนหวานว่า “โปรดยกโทษความผิดของผมเถิด
ครับ ผมไม่ทราบว่าคุณวินัยของความนอบน้อมนั้นต้อง

มาก่อนความรักเมตตา” ดังนั้นเองทำให้มาร์ตินได้รับสิทธิ์ที่จะกระทำตามแสงแห่งความคิดของท่านได้ แต่ก็มีใช้เพียงครั้งเดียวที่ความเชื่อใสอันศักดิ์สิทธิ์ของมาร์ตินไปทำให้บรรดาผู้ใหญ่ของท่านต้องอับอาย ครั้งหนึ่งเมื่ออารามกำลังมีหนี้สิน ท่านก็เสนอตัวท่านเองให้อารามขายท่านไปเป็นทาสก็ได้ อธิการได้ยินแล้วก็แทบจะอื่นให้ “กลับไปให้อารามเลย” ท่านบอกมาร์ติน “เธอไม่ได้มีไว้ขายนะ”

ความรักเมตตาของมาร์ตินเทหลังออกสู่ทุกคนที่ถือว่าเป็นคนไร้ค่า เช่น พวกชาวอินเดียนพื้นเมือง คนยากไร้ และคนเจ็บป่วย ท่านรู้สึกถึงหน้าที่ที่จะต้องดูแลพวกทาสชาวแอฟริกันเป็นพิเศษ ท่านจะเอาของขบเคี้ยวพวกอาหารและเครื่องดื่มไปให้เสมอ และรักษาความเจ็บไข้ให้ และบรรเทาใจพวกเขาที่ต้องมาถูกพันธนาการอยู่อย่างนี้ แม้กระทั่งบรรดาสตรีก็ยังเป็นเป้าหมายในการรับใช้ด้วยใจรักของท่านต่อพวกมัน ท่านปฏิบัติต่อสัตว์ที่ป่วยด้วยความทุ่มเทอันเดียวกันกับที่หยิบยื่นให้มนุษย์ สุนัขที่ป่วยและหิวโซ พวกลาและไก่อ้วนล้นอยู่ในหมูคนป่วยของท่านทั้งนั้น และเล่ากันว่าท่านสามารถสื่อสารกับพวกสัตว์ได้ ครั้งหนึ่ง ตอนที่อารามถูกเล่นงานจากพวกหนูที่หิวจำนวนยั่วยุขึ้นทุกวันนั้น มาร์ตินจึงจับหนูมาตัวหนึ่ง แล้วพยายามเกลี้ยกล่อมมันด้วยความเคารพให้มันไปพาพรรคพวกให้ออกไปจากอารามเสีย และให้เข้าไปในส่วนเพื่อท่านจะได้ไปจัดหาเป็นการส่วนตัวให้สิ่งที่พวกมันต้องการ ภายในเวลาไม่กี่นาที กองทัพหนูพากันละจากอารามไปหมดอย่างที่ท่านขอร้องจากพวกมัน หลังจากนั้นเป็นต้นไป ท่านก็รักษาคำที่ต่อรองเอาไว้ คือหาอาหารไปทิ้งไว้ให้พวกมัน ครั้งหนึ่งในครัว นักบวชคนหนึ่งต้องแปลกใจที่มาเจอภาพที่มีสุนัข แมว และหนูอย่างละตัว ต่างก็กำลังกินอาหารจากชามเดียวกันที่มาร์ตินจัดให้อยู่อย่างพร้อมเพรียง อันเป็นภาพลักษณ์ของ “อาณาจักรแห่งสันติ” ที่กำลังเป็นไปอยู่ต่อหน้าต่อตานักบวชของค็อนัน

ในที่สุด หลังจาก ๙ ปีผ่านไป คณะผู้ใหญ่ของมาร์ตินก็เกลี้ยกล่อมให้มาร์ตินเป็นภราดาฆราวาสอย่างเต็มตัวเต็มขั้นเสียที บรรดาเพื่อนพี่น้องในอารามทั้งหมด และไม่นานนักก็ทั้งเมืองลิมาด้อย ต่างก็ยอมรับกันโดยถ้วนหน้าว่ามาร์ตินนั้นเป็นเพื่อนพิเศษ

ของพระผู้เป็นเจ้า ความสุภาพถ่อมตน ความศรัทธาและความรักเมตตาตามหาศาลของท่านล้วนเป็นเนื้อหาหลักในเรื่องราวที่เกิดขึ้นสารพัดจนนับครั้งไม่ได้แล้ว เรื่องจำนวนมากเล่ากันปากต่อปากแม้กระทั่งตอนที่ท่านยังไม่ตายด้วยซ้ำ มีพยานจำนวนมากจนนับไม่ไหว เช่นกันที่ออกมายืนยันพระพรเหนือธรรมชาติมากมายของท่านในกาลต่อมาด้วย รวมทั้งเรื่องที่ท่านลอยตัวขึ้นจากพื้นระหว่างที่ท่านกำลังสวดภาวนา พระพรแห่งการรักษาโรค พรแห่งการเรียนรู้อย่างอัศจรรย์ การมีตาที่พี่ยของท่านและเห็นเหตุการณ์ในอนาคตได้ พลังแห่งการผ่านประตูที่ลงกลอนเอาไว้ และยังสามารถหายตัวไปได้ตามที่ต้องการ ดูราวกับว่าสมรรถนะที่กล่าวมายังไม่เพียงพอกระมัง เพราะยังมีผู้อ้างว่ามาร์ตินได้รับพระพรพิเศษให้ปรากฏตัวได้มากกว่าหนึ่งสถานที่ในเวลาเดียวกันอีกด้วย และยังมีพยานจำนวนมากอ้างอยู่ประจำว่าได้พบกับท่านในสถานที่ห่างไกลลึบอบอกในหลายๆมุมของโลก เช่นที่ประเทศจีน เม็กซิโก แอฟริกาเหนือ ในขณะที่ตลอดเวลานั้นท่านไม่เคยจากเมืองลิม่าไปไหนเลย

ดูเหมือนว่ามาร์ตินจะอยู่เลยขอบเขตของความเป็นไปได้ในหลายๆเรื่องทั้งในระดับธรรมชาติและระดับศีลธรรม ความศรัทธาร้อนรนของท่านได้รับเชื้อไฟมาจากการเข้าญาณอันสุดยอด ท่านดำรงชีวิตอยู่ด้วยเพียงขนมปังกับน้ำเปล่าเท่านั้นจริงๆ นอนบนพื้นห้อง สวมใส่เสื้อผ้าที่เป็นขนหิมเท่งผิวและปฏิบัติต่อร่างกายของท่านอย่างไม่บำรุงบำเรอ โดยเฉพาะอย่างยิ่งข้อมูลเรื่องการที่ท่านทรมานตัวเองทุกคืนยิ่งจะไม่น่าอ่านสักเท่าไร เมื่อถูกถามว่าทำไมท่านจึงปฏิบัติตัวเยี่ยงนั้น ซึ่งต้องถือว่าเป็นการเกินเลยโหดร้ายกับตัวเองยิ่งกว่าการทรมานกายที่ทำกันทั่วไปในอารามสมัยศตวรรษที่ ๑๖

มาร์ตินก็จะพิมพ์มาถึงอะไรบางอย่างที่เกี่ยวข้องกับบาปจำนวนมากที่ท่านต้องทำการใช้โทษชดเชยให้ บาปอะไรเล่าหนอจะมาเบียดเบียนมโนธรรมของภราดาผู้ศักดิ์สิทธิ์ผู้นี้ได้? ก็ได้แก่ ระบบการมีทาสในสมัยนั้น การเหยียบย่ำที่กระทำสะสมมายาวนานต่อคนยากจนและชาวอินเดียนพื้นเมือง การล่วงละเมิดความยุติธรรมกันอย่างมโหฬารในสังคมที่ถือ

(อ่านต่อที่หน้า 62)

หวานความดีในดวงใจ

...หวานอะไร ได้อย่างนั้น
ดินดีพล้น เพิ่มผลผลิต
หวานดี ให้ชีวิต
คิดพูดทำ ตามครรลอง

...หวานร้าย ก็ได้ร้าย
อีกทำลาย ให้ดินหมอง
หน้าซำ พาลำพอง
ผยองชั่ว มิกลัวใด

...บ้านเมือง ก็เหมือนดิน
จะพังสิ้น ทรุดโทรมได้
ปล่อยร้าย ทำลายไทย
คือปล่อยใจ ให้ร้ายนำ

...ถึงกาล ต้องหาญสู้
หรือจะอยู่ อย่างตกต่ำ
พื้นฟู มโนธรรม
ทำดินดี กลับคืนเดิม

ภาค ๑

Arnoma

HOTEL
BANGKOK

The Perfect Location in the Heart of Bangkok...

89 Rajadamri Road, Pathumwan, Bangkok 10330, Thailand
Tel: +66 (0) 2655 5555 Fax: +66 (0) 2655 7555
Website: <http://www.arnoma.com/>
E-mail: arnoma@arnoma.com

FELIX RIVER KWAI RESORT
KANCHANABURI

511 Moo 3 Thanyaburi, Amphoe Khung,
Kanchanaburi 73000, Thailand
Tel: +66 0 34 501 000 Fax: +66 0 34 501 833
Email: Felix@felixriverkwai.co.th
Website: <http://www.felixriverkwai.com>

Reservation Office:
6632 Borey, 8th Floor
88 Silom Road, Suriyawong,
Bangkok, Bangkok 10500, Thailand
Tel: +66 0 2634 4111 Fax: +66 0 2634 4095
Email: rvn@felixriverkwai.co.th